

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-500

ஆள்வன் காப்பு விருத்தம்

மடப் நிறைந்தபரா பரத்தின்பாதம்
போற்றியே சுழிமுனையிற் புகுந்துகொண்டு
னமாந் தேவியுட வழுதங்கொண்டு
கங்குல்ரவி தனையறுத்துக் கருணைபெற்று
ராமாந் தீட்சைபத்து வகைகள்கண்டு
மருவியே முப்பாழுங் கடந்தேயேறி
னமா முலத்திற் காணேசன்றன்னை
வணங்கியே யிந்நூலை வழுத்துவோமே.

நூல் வரலாறு

துகிறே னிந்நூலை மனதிரங்கி
கவையகத்தோர் சித்தரெல்லாம் பிழைக்கவென்று
ந்தமுட னிந்நூலை மக்காள்மக்காள்
அடிதொடுத்து நுனிவரைக்கு மாராய்ந்தேபார்
தமலைச் சாயையிலே பதுங்கியேறிப்
ராரபரத்தி னடியினுட வாட்டம்பார்த்துக்
றத்தியே பானமதைப் பானஞ்செய்து
தவலயத்தில் வாதமொடு வயித்தியம்பாரே.

ரா அஷ்டகர்ம வசியமாற்றம்
ரிவான அஞ்சனமுந் திலதப்போக்கும்
ரா வகாரமொடு வயித்யந்தா னும்
புடங்காத தேகசித்தி கெவுனமார்க்கம்
பா யோகமொடு ஞானந்தா னும்
சிலையான நிருவிகற்ப சமாதிமார்க்கம்
பா இதுவெல்லாம் வெளியாய்மைந்தா
சப்புகிறே னிந்தவகை தெளிவுதானே.

ன்ற வழியறியா னிடமுங்காணன்
ளனுயிரைத் தானென்று போற்றமாட்டான்

மாணென்று பொழியுமந்த வழுதம்சாரன்
 வாடாத மணிவிளக்கை யறியமாட்டான்
 தேனென்ற திரையேழை யறுக்கமாட்டான்
 தேகசித்தி மாயசித்தி செய்யமாட்டான்
 கோனென்ற குருபாத மடுக்கமாட்டான்
 கூறுவான் வாய்ப்பேச்சால் ஞானந்தர்

காமடா வாய்ஞானம் பேசிப்பேசிச்
 சாவதற்குக் கல்வியெல்லா மறிந்தேனென்பா
 காமடா காமப்பேய் பிடித்துக்கொண்டு
 கருத்தழிந்து போவதல்லாற் கருவைப்பாரா
 ஓமடா ஷடலிற்ந்து போவதல்லால்
 உண்மையென்று தானறியா னுறுதிபாரான்
 வாமடா வெறிநீரைக் குடித்துப்பாவி
 வகைகேட்டு அலையாமல் வகைதான்கேளே.

கோளடா சரிதையொடு கிரியையோகம்
 கிருபையுடன் ஞானமெல்லாம் வெளியார்ப்பா
 வாழடா வாழ்வதற்கு வகையுங்காட்டி
 வாடாத தீபமதை யறிந்தேயேற்றித்
 தேளடா தேட்கொடுக்காங் குலதய்வந்தான்
 சிவநிலை சிவநிலையு மதுவேயாகிக்
 கோளடா வகரர்களைக் குலைத்துவிட்டேன்
 குவலயத்தில் வாசிமயி லேறித்தானே.

தானென்ற மூலமதைச் சாற்றக்கேளு
 சந்திரனறன் மண்டலத்துக கடுக்கவேழிக்
 கோனென்ற பச்சைநிற வழியுமாகிக்
 குருவான பஞ்சகர்த்தா மாயைதோன்ற
 வானென்ற வானிலொரு இடியுங்காற்றும்
 வந்ததடா தந்தையுட விந்துமாகிக்
 கோனென்ற பாசமொடு பார்வை திருஷ்டி
 கொடுத்தவனும் மூலக்குண்டலியார்பாரே.

பாரப்பா குண்டலியும் வேறேயென்பான்
 பதிவான சுழிமுனையை யறியமாட்டான்
 பாரப்பா பூரணகுண்டலியாமென்றும்
 அண்ட மன்றும் பிண்டமென்று யறியமாட்டான்

திப்பா பூரணமாங் கலைநாலாகி
 நிஷ்டையொடு சமாதியுநிஷ்ட களமுமாகிக
 காரப்பா வமுதமதை யுண்டுதேறிக
 கருந்ததுடனே சிவயோகங் கண்டுமகிளனே. 8

அஃ ஊடா சுழினையிலே மனக்கண்ணாட்டிக்
 ளளான கருவிகளைக் கூர்ந்தேதள்ளி
 அள்ளடா அங்கெனடிப் படைபைக்கட்டி
 ஆதாரம் ஆறுமே யேகமென்று
 நள்ளடா சுழிக்காற்றி லலைந்திடாமல்
 நாற்பத்து முககோண நடுவேசென்று
 விள்ளடா வில்விசைரி லுண்டையெற்றி
 வெற்றிமயி லேறிவிள யாடுவாயே. 9

விளையாடப் பூரணத்தை யறியச்சொன்னேன்
 வீணான மாயைகளை மறக்கச்சொன்னேன்
 குலையான குலதெய்வ மறியச் சொன்னேன்
 குண்டலியாம் வட்டமகன் கூறுஞ்சொன்னேன்
 மலையாமல வெறும்வாழை மென்றிடாமல்
 மனதுறுதி யாகவும்நீ கவனம்வைத்துக்
 கலையான பூரணத்திற் கலந்துநீயுங்
 காவல்க லாவரையு மொன்றாய்ச்சேரே. 10

சேரடா மவுன மென்ற ஹமைமுலஞ்
 செகத்தோர்க ளறியாம லிருந்துபோனா
 ஆரடா ஹமைத்தை யறித்தாற்றேகம்
 அழியாது நீழி காலமட்டுந்
 தேரடா நின்றநிலை மவுனத்தன்னை
 நீங்காம விந்மென்ற நிலையிற்சுற்றிப்
 பாரடா வனுதினமும் விடாமல்தின்று
 பராபரமாய் குலசெய்வத் தன்னைப்பாரே. 11

பாரப்பா இம்மென்ற மவுனத்தாலே
 பல்லாபி ரங்குளண்டிப் படைக்கலாச்சு
 ஆரப்பா நவநிதற் றாறுநாளுந்
 அருளான மறைநான்கு மதற்குள்ளாச்சு
 தேரப்பா நிஷ்டையொடு சமாதியாச்சு
 நீணிலத்தி லுயிர்களெல்லா மதனூலாச்சு

மேரப்பா மேருவென்று மதற்குப்பேராம்
 விஞ்சையென்றும் ஞானமென்று மதற்
 பேரான வீசனுக்கு இதுகான்சொல்லிப்
 பேசாத வெழுத்திட வரையுங்காட்டிச்
 ரேரான ஆறுவரை வீடுங்காட்டித்
 தேவிபரா சத்தியுட மகிமைகாட்டிக்
 காரான அஷ்டாங்க முடிவுஞ்சொல்லிக்
 கலந்தெழுந்த யாகாதி முடிவுங்காட்டி
 தேரான குலதெய்வ மிதுதானென்று
 நின்றதினற சிவன்றானும் நிலைத்தார்பாரே. 13

பாரப்பா சிவன்றானு மதுகான்கண்டு
 பன்னிருநக வேலெனென்றே பகர்த்தார்தாமம்
 ஆரப்பா அறிநதுசிவ சத்தியென்று
 அருளான குமாரெனென்றே அழைத்துத்தானும்
 தேரப்பா திருமுலைப்பா லமுதமுட்டி
 நீங்காத நிஷ்டை யிலே யிருத்திவைத்தான்
 வரப்பா வுமுதாலெவன் ளாமையாகும்
 வரில்லா னறுத்தடித்த தன்மைதானே. 14

கன்மையுள்ள சூலையல்லோ தெய்வமாகிச்
 சகலருக்குஞ் சேவனுயி ரது கானமைந்தா
 உண்மையா தாரமெழுத் தாறுமாகி
 யுகயுகிரி பருவதத்தி லொடுங்கிவாழ்ந்து
 நன்மையு ன் பாழுவீடு கடுகாட்டாகி
 தானென்றும் நீயென்றும் நாவுண்டாகி
 அமமைசிவ காமிசிலம் பொலிவுவகேட்கும்
 அந்தலத்திற் நெரிசனைக ளநேகமபாரே. 15

பாரப்பா சதகோடி ரவிபோல்வீசும்
 பன்னிரண்டு கலமுமங்கே பாயந்துகாணும்
 ஆரப்பா அயனோடு மா லுங்காணும்
 அழகான சதாசிவன் ருத்திரனுமங்கே
 தேரப்பா மயேஸ்வரத்தின் கூருடங்கே
 நிலைபான கணேச ணுட பீஜமங்கே
 தேரப்பா நிலைப்போடு மறைப் புமங்கே
 தேருத கருவியங்கே தெளிந்துகாணே. 16

நிண்ணடா வழலையென்ற முப்பூவங்கே
 கலந்தெழுந்த வைங்காயக் கருவுமங்கே
 நானா அஞ்சனத்தின் நிலையுமங்கே
 ன்ணையஞ் சாரணையஞ் சமாதாமங்கே
 உடைய ஸீட்சைபத்து முடிவுமங்கே
 ஸீட்சைமித்து வுடலுயிருந் தரிப்பதெங்கே
 கோணடா குருபாதங் காண்பதெங்கே
 கூறுவேன் பேசாத வெழுததார்ப்போச்சே.

போச்சடா ஆறுதலம் வேறீதெனறு
 புகுந்தெழுந்த பூ லமதைப் பார்ப்பார்கோடி
 ஆச்சடா மால்வீடு பிரமன் வீடு
 அப்புரந்தான் ருத்திரன்வீ டென்பான்பாவி
 வாச்சடா மகேஸன்சதா சிவன்ருனென்று
 வாதாடித் திரிவர்பல வண்டர்கோடி
 காச்சடா லலாட ஞ்சாம் பவிதானென்றுங்
 கண்மூக்கு மகதிபென்று மலைவான்றென.

நானென்று மிதுவென்று மலைந் துசெகதுச்
 சாகாம லுறைகின்ற தவமுங்காணான்
 வானென்றும முடி வென்றுங் காஸ்தானென்றுங்
 மணிபூரந் தனையறிந்து வணங்கமாட்டான்
 தோனென்றாற் றேணுதுமனம்வேருகச்
 கடுபொட்ட லிகொடு சுவழிப்போரும்
 கோனென்றும் ஆறுபடை வீடாமென்றுங்
 கூறியே யசுரர்களைக் கொன்றேன்பாரே.

பாரப்பா அறுபத்து நான்குயோகம்
 பார்த்தனிலே வீணாக வலைந் துபார்த்து
 ஆரப்பா ராஜாங்க யோகந்தன்னை
 யறியாம லலைந்தவர்க ளனத்தங்கோடி
 நேரப்பா நின்றநிலை கண்டுமைந்தா
 நிலைவிருத்தித் தவசுபண்ணி நிலையாப்பார்
 வேரப்பா எழுத்துகளைச் சேர்த்துச்சேர்த்து
 விண்ணென்று மண்ணென்று மறந்திடாபோ.

மறந்திடா திருந்திடவே யெழுத்தைச்செல்வேன்
 மனமல்லோ மனோன்மணியம் மணிமாடபோ

இறந்திடா திருந்திடரீங் காரத்தன்னை
 ரீஸ்வரியாள் பீடமென்று நிலையிற்சாற்றப்
 பறந்திடாக் கருவிகளும் பொசுங்கிப்போகும்
 பாரடா அஞ்செழுத்தின் பயனைமைந்
 திறந்திடாச் சிம்மொன்று நிலையாயொட்டி-
 நீங்காமல் கம்மென்றே நினைவிற்குகடே..

தாக்கவே மகாரமல்லோ மவுனமாகுந்
 கயங்காம லனுசினமும் நிலைவாய்ப்போற்றி
 வாக்கினற் சொல்லாதே வமமென்றேதான்
 வைத்திவா பொருநிலையாய் வணங்கிமைந்தா
 தாக்கியே யம்மன்றே யுறுதியாகச்
 சாற்றுமஞ் செழுக்கைதா ரணையேசெய்து
 நாக்கினற் சொல்லவுந்தான் கூடாதப்பா
 நாதாக்கள் சாபமுந்தான் சபித்திட்டாரே. 32

சாதித்திட்டசாபமகை நிவர்த்திசெய்து
 சந்திரபுஷ் கரணியெனுஞ் சார்பிற்சென்று
 அவந்ததிடாத தீபமனு தினமுமேற்றி
 அங்கென்றுஞ் சிங்கென்று மறிதேடொற்றிக்
 குவித்திட வே உங்கென்றுங் கூடச் சேர்த்துக்
 குண்டலியாய் நந்திவட்டக் குறியிற்சென்று
 தவித்திடா முன்றெழுத்துந தன்னைக்கண்டேன்
 நந்திமுக னுக்கினைய சாமிநானே. 23

நானாகி நீயாகி யேகமாகி
 நல்வினையுந் திவினையுங் கடந்துமைந்தா
 நானாகி முன்றெழுத்து வாலேவிஞ்சை
 கவருதே தீட்சையிலே மறந்திடாதே
 வானாகி வினாகக் கொடுத்திடாதே
 வாய்ப்பான அஷ்டாங்க தீட்சைசொல்வேன்
 கோனாகி அங்கிலியு மென்றேவோதிக்
 குருபாதந் தனையறிந்து குவிந்து நில்லே. 24

நில்லடா ஒமென்றும் ஸ்ரீயுமென்றும்
 நிறுத்தடா பூரணத்தின் நிலையப்பார்த்து
 அல்லடா வதினுடைய மகிமைசொல்ல
 அரனாவு முடியாது மற்றோர்க்கேது

நில்லடா சற்புத்ர னுனல்மைந்தா
 நிற்கையிலே நின்றநிலை யுனக்குத்தோனும்
 சொல்லடா சுழிக்காற்று நிலைக்கொட்டாது
 *சொன்னதெல்லா மெய்யாகும் நினைத்தபோதே
 அல்லடா வெனைப்போலே யார்தான் சொன்னார்
 ஆதியந்த மனாதியந்த மிரண்டுமைந்தா
 சொல்லடா மாயைகளை யொழித்த தாலே
 குமரகுரு பரனென்று தமக்குப்பேரே.

பேரிட்டான் புதுபிள்ளை வயதோகொஞ்சம்
 பெற்றபிள்ளை கன்னையுந்கான் பேணிப்பாராள்
 சீரிட்டாள் சமையுமுன்னமே யென்னைப்பெற்றாள்
 தேசமெல்லா மவுசாரி யாடிக்கொண்டாள்
 ஏரிட்டுப் பாரத்தாலுங் கண்தாண்டுகும்
 இவளுடைய மாநயபலலோ வுலகமாச்சு
 நேரிட்ட ஐவருக்குந் காயுமாகி
 நிறைநகானே யாவருக்கும் பெண்டிற்கானே. 1

தானென்ற நாமமகை மவுனம்வைத்து
 தமர்வாசல் கனிநிறுக்கி மைந்தாமைந்தா
 கோனென்ற இம்மூல வெழுத்தினாலே
 குருபாதந் தண்ணிலயுகு கூட்டிவைக்கும்
 வானென்ற வாடியுந்காண்டங்கிப்பாயும்
 வஸ்தான வஸ்துவென்று வணங்கவைக்கும்
 கோனென்ற குண்டலியின் குறியைக்காட்டும்
 கூசாமல் மவுனத்தில் கூட்டும்பாரே. 2

பாரப்பா இம்மூலந் தன்னைப்பார்த்துப்
 பாரபாத்தி மூவருந்தான் முத்தியானார்
 ஆரப்பா யிதையறியாப் பாவினை
 யடித்தடித்தே அப்புறமுந் கள்ளவேண்டும்
 நேரப்பா நிறைந்பரா பரகதினோடே
 நீங்காமல் நீநிறுத்து நினைவாய்சேர்க்கும்
 பேரப்பா யிதனாலே முத்திபெற்றார்
 பெரியோர்க ளனததம்வெகு கோடிதானே. 3

கோடான கோடிசித்தர் முனிவரெல்லாம்
 குணமறிந்து தசதீட்சை தன்னுல்மைந்தா

பாடான பாடுபட்டுத் தமழைத்தார்தோடி

பாழிலே பாண்ட வாகன கோடாகோடி

வீடானவீடான யுந்தா நறிக் துநீயும்

மேலாறு சுனத்தினுட விலாசங்கண்டு

வாடாக தபமாத யறிக் துகொண்டு

வந்தவர்க்கே னோரிசையு ளாட்டுவெனே.

38

காட்டுகிறான் னைதிட்டை யறிவாய்மாவ்

கழறதாய்வை னோமேறாய் பனபாரு

நாட்டுகின்ற னைகடியாமா முனிவாய்நை

தன்சையுட னுனககிசர் சென்னென்மைந்தா

பூட்டுகின்ற னைகடியாமா முனிவாய்நை

பூணை கிட்டுமேறமாத யறிவாய்நை

கூட்டுமையி டுத்குட வரதன் டானப

செய்வை விஞ் செயுடல் கருகியாய்நை.

39

பாடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

பாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய.

40

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய.

41

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

கூடியபாடி கிண்கிண பாடியபாடிய

நேரப்பா குளங்கிணறு வெட்டினாலும்
நீமகனே கறையேற மாட்டாய்ப்பாவி
தேய்ப்பா தேட்கொடுக்கங் கொடுக்காததேளு
திரையேழை யறுத்துமினிக் கண்டுதேரே. 42

தேரடா தேளிருக்குஞ் சிவசாயைக்குள்
செந்தேளுங் கருந்தேளுந் திடமாய்ப்பாயும்
ஆடா கருந்தேனை யறிவாருண்டோ
அறிந்தாலு மதிநிலையை யறியப்போமோ
ஏரடா நிலையறிந்து மவுனம்பெற்று
என்மகனே புலியூஞ்ச் சரையதன்னில்
நேரடா நேர்திலையும் நீரேபார்த்து
நின்றுகொண்டு அரவுவிஷ நிலையைக்கானே. 43

காண்டா அரவுவிஷங் கடித்தாலுந்தான்
கைதொடிக்கும் நேரமதி லிருந்துபோகுந்
தானடா அரவுதனைப் பிடிந்தேமைத்தா
சத்திசிவ லிங்கமதிற் சார்பாய்ச்சோத்து
நானடா அபையறிந்து மவுனங்கண்டு
ரவியினுட கற்பத்தில் நாடியேறிக்
கோண்டா வானவர்கோன் றனக்கேபானுங்
கொடுத்தனடா தெய்வபதி கூர்ந்துபாரே. 44

பாரடா சாகரமு முடிவதாச்சு
பன்னிருகைப் புயமில்லங்க வுரைக்கலாச்சு
ஆரடா அஷ்டாங்க முடிவுமாச்சு
ஆதிவஸ்து அனுதிவஸ்து வொன்றாய்ப்போச்சு
கூரடா சடாட்சரமு மிதுவேயாச்சு
குலிந்தெழுந்த வைந்தெழுத்து மிதுவேயாச்சு
நேரடா பராசத்தி வேலுமாச்சு
நிலையான தாரணையை நிறுத்துவேனே. 45

நிறுத்துவேன் தாரணை கான் மகாரமாச்சு
நின் றிலங்கும் வாசியல்லோ சாரியாச்சு
கருத்தான தேவிமனோன் மணியுமாச்சு
காமதேன் கற்பகமு மதுவேயாச்சு
மருத்துமலைச் சார்புநடு வட்டத்துள்ளே
மாருத வாசனைதா னனேகமுண்டு

திருத்தமுடன் துவாரபா லகருமுண்டு

தெரிசித்தேன் அடி பணிந்து தெரிந்துகொள்ளே.

கொள்ளடா சத்திகை வசமகாகக்

கூடாகிறேன் குப்பபுனி யுனக்காய்மைந்தா

தன்னாதெயாறுபடை வீடுக டிச்

சா ட்சரமா மாநெழுக்கை யாதிநெடாட்டி

வீவ்வாதெயாறுபடை வீடு கெகெல்லாம

விபரமுடன் செல லுங்கிறேன் வித்துவட்டந்

துள்ளாடுக வித்துவினோங் காடுஞ்சாத்திச்

காநிதியுட னுறக்காணை மேலேசாற்றே.

47

சாத்தி விநாநிதேன, ன்னிவ்வையா

தாறுபாய் நகரமிட்டு தாடாய்நின்று

வறறாறு நைதன்மேலே விநாநிதே

வெடிகளின் பகாதுவானற மவுனஞ்சாத்தி

பெயர்வெடிகளின் பகாதுவானற மவுனமிடநிப

புராணமாஞ் சிவாரசன தசடுவெடாத்தி

காநிதியுட மதுகமடா வறறாணத்திற்

வெடிகளின் பகாதுவானற மவுனமிடநிப.48

புதுவாடு விநாநிதே

புதுவாடு விநாநிதே

புதுவாடு விநாநிதே

புதுவாடு விநாநிதே

புதுவாடு விநாநிதே

புதுவாடு விநாநிதே

புதுவாடு விநாநிதே

புதுவாடு விநாநிதே.49

கைவெண் கைவெண் கைவெண்

கைவெண் கைவெண் கைவெண்

கைவெண் கைவெண் கைவெண்

கைவெண் கைவெண் கைவெண்

கைவெண் கைவெண் கைவெண்

கைவெண் கைவெண் கைவெண்

கைவெண் கைவெண் கைவெண்

கைவெண் கைவெண் கைவெண்.50

கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
 கபாலிக்கும் வடுகனுக்கும் வஸ்தரங்கட்டி
 உண்ணமய ராமல்தீ புஷ்பம்வாங்கி
 யீஸ்வரியும் வடுகனையும் ரூபமாக்கித்
 தண்ணுட்டா ளிருந்துபாத் திரங்களைந்துஞ்
 சத்தியமாய்ப் பானமிட்டுச் சரியாய்நிலே. 55

நில்லடா வொருமனதாய் நிலையில்தின்று
 நிறுத்தியே திருவாத்தி மலர்தான்சாத்தி
 அல்லடா சூலமுஞ்சக் கரங்கன்சாத்தி
 யப்பனே நெய்விளக்குத் தீபம்வைத்துச்
 சொல்லடா பூரணத்தை நினைத்துநீயுஞ்
 சூட்டுமிரு பக்கங்கற் பூரமேத்தி
 வில்லடா தேவியுட குறியைப்பார்த்து
 வேண்டியதோர் பலகாரம் வடையும்வையே. 56

வையப்பா சாதமொடு மதுமாம்ஸங்கள்
 மைந்தனே பாலொடுசரக் கரையுத்தேனும்
 செய்யப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டுத்
 தித்திக்குங் கனிவகைக ளெல்லாம்வைத்துப்
 பொய்யப்பா சொல்லாமல் விஞ்சையோதிப்
 புத்திரனே சவ்வா தும் புனுகுஞ்சாத்து
 மெய்யான வாடைபரி மளங்குளெல்லாம்
 வேண்டியே தேவிக்கு வைத்துப்போற்றே. 57

போற்றுகின்ற போதிலேதான் மைந்தாநீயும்
 பூரணத்திற் பிரமமென்ற ரூபங்கொண்டு
 ஏற்றுகின்ற போதெல்லா மவுனவிஞ்சை
 எண்ணியோ மனதொன்று யிருத்திக்கொண்டு
 மாற்றுகின்ற போதேமுன் னிலையைப்பார்த்து
 வாடாந் தீபமதைத் தூண்டியேற்றிக்
 காற்றினில மதிமெட்ட மூன்றெழுத்தை
 கண்டுகொள்ளக் காட்சியடா கண்டுகொள்ளே. 58

கொள்ளுதற்கு நவக்கிரக சித்திவேணும்
 கொடியதொரு நவகலசம் வைக்கவேணும்
 தள்ளுதற்கு முன்சொன்ன டடிதானப்பா
 தவருமற் றுணையை யேற்றவேணும்

கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
 கபாலிக்கும் வடுகனுக்கும் வஸ்தரங்கட்டி
 உண்ணமய ராமல்தீ புஷ்பம்வாங்கி
 யீஸ்வரியும் வடுகனையும் ரூபமாக்கித்
 தண்ணுட்டா ளிருந்துபாத் திரங்களைந்துஞ்
 சத்தியமாய்ப் பானமிட்டுச் சரியாய்நிலே. 55

நில்லடா வொருமனதாய் நிலையில்தின்று
 நிறுத்தியே திருவாத்தி மலர்தான்சாத்தி
 அல்லடா சூலமுஞ்சக் கரங்கன்சாத்தி
 யப்பனே நெய்விளக்குத் தீபம்வைத்துச்
 சொல்லடா பூரணத்தை நினைத்துநீயுஞ்
 சூட்டுமிரு பக்கங்கற் பூரமேத்தி
 வில்லடா தேவியுட குறியைப்பார்த்து
 வேண்டியதோர் பலகாரம் வடையும்வையே. 56

வையப்பா சாதமொடு மதுமாம்ஸங்கள்
 மைந்தனே பாலொடுசரக் கரையுத்தேனும்
 செய்யப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டுத்
 தித்திக்குங் கனிவகைக ளெல்லாம்வைத்துப்
 பொய்யப்பா சொல்லாமல் விஞ்சையோதிப்
 புத்திரனே சவ்வா தும் புனுகுஞ்சாத்து
 மெய்யான வாடைபரி மளங்களுல்லாம்
 வேண்டியே தேவிக்கு வைத்துப்போற்றே. 57

போற்றுகின்ற போதிலேதான் மைந்தாநீயும்
 பூரணத்திற் பிரமமென்ற ரூபங்கொண்டு
 ஏற்றுகின்ற போதெல்லா மவுனவிஞ்சை
 எண்ணியோ மனதொன்று யிருத்திக்கொண்டு
 மாற்றுகின்ற போதேமுன் னிலையைப்பார்த்து
 வாடாந் தீபமதைத் தூண்டியேற்றிக்
 காற்றினில மதிமெட்ட மூன்றெழுத்தை
 கண்டுகொள்ளக் காட்சியடா கண்டுகொள்ளே. 58

கொள்ளுதற்கு நவக்கிரக சித்திவேணும்
 கொடியதொரு நவகலசம் வைக்கவேணும்
 தள்ளுதற்கு முன்சொன்ன டடிதானப்பா
 தவருமற் றுணையை யேற்றவேணும்

சொல்லுதற்குக் கிரகவட் சரங்கங்கீறிச்
சுத்தமுடன் தருப்பையுமா விலையுங்கட்டி
மல்லுத்தம் பண்ணாமல் மக்தாள்மக்தாள்
மனோன்மணியை யர்ச்சித்து தேங்காய்சாத்தே. 59

சாத்தென்றுசொன்னபடி நிலைவாய்ச்சாத்தி
தவருமற் பலகாரம் வடையும்வைத்து
போத்தென்று சொன்னபடி விஞ்சையோதிப்
புகழ்ந்திடுவாய் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
எத்தென்று சொன்னபடி சமிகைதப்போட்டு
என்மக்தா ளாவினெய்யா விலையிற்சாத்தி
வாழ்த்தென்று வாழ்ந்திடுவாய் வாலையுசை
மறவாம லஹுதினமும் பணித்தூகொள்ளே. 60

கொள்ளையிலே நரித்தோலை தரித்துமைந்தா
கூறுவா யுத்தனமாய் விழுதியிட்டுச்
சொல்லையிலே வேர்தூரியா திதம்பார்த்து
சொ ணி சூட்சுமணி நன்னைப்பார்த்து
எல்லையில்லாப் பேரொளியைப் போலேவீசும்
இமயநிலி பருவதந்தி விருத்தினைக்கும்
தொல்லையெல்லாத் திருமினிப் பரசம்போகும்
துன்பமற்றுப் பேரின்பத் தொடரும்பாடே. 61

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தீட்சையாலே
பரலோக முழுவதுமே தனதாய்ப்போகும்
ஆரப்பா அஷ்டகர்ம வாலையாலே
யாகாதி யொன்றுக்கு வயதுதூறு
தேரப்பா யாகாதி செய்யவுந்தான்
நிலைதவரு திருந்துமனம் நிறுத்தவேண்டும்
பேரப்பா இப்படியே பேறுபெற்றேன்
பேசாத மவுனத்திற் கடிகேனேனே. 62

கடிகேனே னஷ்டாங்க முடிவுமாச்சு
குண்டலியாஞ் சத்தியுட குணமிதாச்சு
ஆடிகேனே னுனத்தம் பாடிப்பாடி
அஷ்டகர்ம வாலையுட வருளும்பெற்று
கடிகேனேன் சிவயோகக் குறியைப்பாடிக் [ம்
கொண்டேண்டாமுன்றெழுத்தைக் குவித்தேயானு

தேடினேன் மூன்றெழுத்தா மகாரமோடு
சேர்ந்தெழுத்து நகாரமோடு கொரமாச்சே. 63

ஆச்சடா யிதனாலே கவனரித்தி
யம்பலவ ரனுதினமு மாட்டைப்பாரு
பேச்சடா வாய்திறந்து பேசிடாதே
பேய்போலே யிருந்துமன தறிவில் தின்று
வச்சடா திரியாதே யிந்தப்பேச்சு
பெய்டி ரண்டு மறியாத சவங்க்தானும்
மூச்சடா பிறந்திடத்தில் முனையப்பாரு
மூவுக்கு நனதாச்சு மோதுமோதே. 64

மோதென்ற வென்குருவு மெனக்குச் சொல்ல
மூன்றெழுத்தை யானறிந்து முருகனேன்
குதொன்று மில்லையடா விந்தப்பேச்சு
குகிலமுரு சுரோணிதமு மொன்றாய்ப்போச்சு
வாதொன்றும் வாய்திறந்து பேசிடாதே
வருமடா பேரிடியுந் கலையில்வீழ்கும்
காதொன்றும் கௌரவ பிள்ளைபோலக்
கருதிலவைத்து பூரணத்தைக் கருவாய்ப்பாரே.()

பாரப்பா பாமரிவ வெண்ணைப்பார்த்துப்
பாலசுனை யென்குருவே ரொன்றுபோற்றித்
தேரப்பா மூன்றெழுத்து மூலமந்தரஞ்
சொல்லின்றே தெண்டனிட்டு பப்பாவுன்றார்
வெறப்பா தெரியாதென் றவறகுச்சொன்னேன்
மேவண்டி ரென்னையுந்தான் விபரமாக
ஏரப்பா இம்முன்று மூலங்காட்டி
பெருநா றஞ் சிரஞ்சீவி யிருமென்றேனே. 66

இருபென்று பரமசிவன் றனையிருத்தி
யிப்பூல மதிகமென்று சிவன்ருன்கேட்கத்
திருமந்திர மூன்றெழுத்து அதிகமென்றே
ஜெகதனைப் படைப்பதற்குச் சிவன்ருனவேண்ட
குருமந்திர மவுமாதாய்ப் பாரதான்வந்து
குணமாண வரையார் படைக்கும்போது
மருமந்திரம் வேறில்லை பென்றுசொல்லி
மவுமாதாய்ச் சுகாரமதை றினைத்தாள்பாரே. 67

பாரப்பா பச்சைநிற வடிவுகொண்டு
 பராபரையே பராபரனே யென்றுபோற்றி
 ஆரப்பா வென்றாயே ஆத்தாளென்று
 ஆனந்தக் கூத்தாடி யவனைப்பார்த்து
 நேரப்பா வெனையழைத்த மாதேமாதே
 நினைத்திருக்க நிலைதனையும் நிறுந்துமென்றார்
 மேரப்பா மகாரமென்ற மவுனங்காட்டி
 மேலான பதவியிலே யிருமென்றானே.

68

இருவென்று பூரணமே மைத்தாவென்று
 எவ்வயிரும் ரட்சித்து மிடுகுகந்தித் தும்
 திருவென்றும் பெயரிட்டு அழைத்துமலை
 திருஷ்டிக்கு மொளியாடுத் தூக்கம்மென்று
 உருவென்று தேரானும் லுமிராய் நின்று
 உத்தமனே யோகாதி போயிராதித்
 தருவென்று நடுகடையு மவருக்கேத்து
 சங்கோடு சக்கரமுங் கொடுத்திட்டானே.

69

பாரப்பா வருத்தியனும் பிறந்துவந்து
 பராபரையே யென்றுமெலலிப் பணிந்துநிற்க
 ஆரப்பா சங்கா வருத்திய ரென்றான்
 அவருக்குச் சிகாமனச யருளிச்செய்தான்
 நேரப்பா யிலைநினைத்தும் பேரற்றச சொன்னான்
 தேசமுடன் வாழ்ந்திருக்க நிலையுஞ்செய்தான்
 மேரப்பா மேரிலிட்ட தபம்போலே
 மேதினியில நியிருந்து மேவென்றானே.

70

மேவென்று நுத்தியனே மைத்தாவென்று
 மென்றொன விஞ்சைதனை விடுகாதென்றான்
 தாவென்ற ளனுதினமும் நினைக்கச்சொன்னான்
 சங்காரஞ் செய்வதற்குப் பாசமிதான
 கூவென்றான் பூரணதயந் நினைத்தேத்தூத்தான்
 கோரியே மகாரமென்ற மவுனத்தானே
 ஆவென்றே நிலைதனையு மவனநான்பாடி தான்
 அச்சதனும் வந்துமினிப்பணித்தான்பாரே.

71

கொடுத்திட்ட மொளியாலே மாயைதோன்றிக்
 வருவான தேசியென்று பேருமிட்டு

அறித்திட்டா ளென்மகனே வாவாவென்று

ஆகார மாயிருக்கும் படியாநின்று
தடுத்திட்டாள் தரணையை பவர்க்குக்காட்டித்
தானானே யென்றுமுறைத் தருவிலேறி
விடுத்திட்டாள் பூரணமே விஞ்சைநாதா

வேண்டியே விண்ணிலிரு மென்றூள்பாரே. 72

பாரப்பா அச்சுதா னந்தநீலா

பச்சைவர்னம் பூண்டிருந் து பரணேஜயா
ஏரப்பா மகாரமல்லோ அனககுப்பீட

மிருததுழர்த்தன் மகரமென்ற மவுனத்தனைத்
தேரப்பா சதாசகரன் நினைத்துப்போற்றித்

தேசாதிதேசமெல்லாம் திறந்துகொண்டுள்ளும்
வோர்ப்பா வெறும் பிச்சுப் பேர்டாமல்

வோகந் த பூரண மதின் ஸ்பாங்கானே. 73

காணுவது பூரணமே வெளியாய்ப்போருங்

கருகதா னே மவுனம் உக் கண்டுகொண்டு

கோணவாசைல ஸமுனககுத் சூட்சங்காணுஞ்

சொல்லாடு யென்மகனே யென்றுசொல்லிக்

கோணுமல் நிலை கவறிப் பேய்மலிடாமல்

கடிகதாமன கொன்றாக குறி நாய்ப்பார்ந்து

வாடாறலகி லூவிரகோறும் நீயாய் நின்று

வந்தாதுவா டட்டித்து மிருமென்றானே. 74

இருமென்று தகரமென்ற விஞ்சைகண்ணை

எண்ணிய பூரணமெலிருக்கியோதித்

கிருமதபாலமென்ற ரெபதகாபசெய்து

சேபதெழுந்தரப்பாடல் நினைத்துப்போற்றிக்

குருமதந் தகரமென்ற விஞ்சையாலே

கொடியொரு மறையோ ஹுங் குதிதேசவந்து

உருவாமை நக தெரியா லெல்லாத

மோடிவந்தது பதிவுடனே பணித் தான்பாரே. 75

பாரப்பா வென்மகனே விஞ்சைநாதா

பாணிகலை வானியென்றும் பாரணையென்றும்

ஆரப்பா மறைதான்குஞ் ரிசதான

அயனாக லோகமெல்லா மருளிர்செய்ய

நேரப்பா வுதித்துவந்த மைந்தாநீயும்
நிறைந்தபரா பரந்தினுட நிலையினின்று
வேரப்பா வேதாந்த வேதவேதா
விஞ்சை தனை யுன்றனக்குக காட்டுவேனே. 76

காட்டுகிறேன் ன்ண்டரிண்டம் படைக் கூடியுங்
கலந்தெழுந்த வெண்பகது நான்குவிக்கும்
பூட்டுகிறேன் வரவாங்குப் புரிப்புதானும்
புகழ் தெழுந்த தெய்வமோடு புகழ்தானும்
நாட்டுகிறேன் பூமிநதி மந்தி கன்னில
பூவொரு மேருவென்று நலமுண்டாக
வாட்டுகிறேன் சமுத்திரமுஞ் சகலவித்துய
மானிடரைப் படைத்து நிகழ் வாழ்வாய்பாரே

பாரம்பர நகரமென்ற விஞ்ஞசகன்னைப்
பார்த்துவுன்றன் நிலையுத்தது பதாரில் தின்று
ஆரப்பா கடுகாதி பாழவீட்டுகான்
ஆமர், உபாடுகிப புரண, தி லறிவிலதின்று
தோய்பா திஷ்டைபோடு சமாசுபார் உது
நின்னிலையும் நின் னுயிருப, நீ னான்கண்டு
வாட்டா மணிவிளக சக, காணடி உகாண்ட
பெல்லோருத தான்படை தது மிருமென்பு டேவ. 78

இருமென்று நகரமென்ற விஞ்நபயிலே
என்மகனே மறநான்ருஞ் சேரலாச்சு
உருவென்றுஞ் சேகமெல்லாமை படைச்சுலாபக
ஷம்புடி நகரம் பண்ண நகரெனநிங்கலாச்சு
தருவென்ற கருககெல்லாமை படைச்சுலாபக
பயலாச்சு குன்னெட்டிநகரம் நகரக்கலாச்சு
குருவென்ற குருபு நகரம் பண்ணலாபக
குமமென்று சாப்பிடு தூசு குவாயெ.

கூடுதலாய் சம்பந்தமுடையது என்பதற்கு
 கோட்பாடு களைக்காட்டிக் குறியில் திற்கும்
 ஆகியவையின் மூலம் தற்போதுள்ள நிலைமை
 ஆகியவையின் மூலம் தற்போதுள்ள நிலைமை
 தற்போதுள்ள நிலைமை தற்போதுள்ள நிலைமை
 தற்போதுள்ள நிலைமை தற்போதுள்ள நிலைமை

பாடுவாய் பரவெளியைக் கண்டுகண்டு

பாவமதை யகற்றிடுவாய் பாருபாரே.

80

பாரென்றே யிந்தமுறை சொன்னபேச்சு

பழுதில்லை பழுதில்லை மூன்றெழுத்தை

ஆரென்று கேட்டாலுஞ் சொல்லிடாதே

அயன்படைப்புவிதையெல்லாமிது கான்மைந்தா
கூரென்றுங் கூடறிதது போய்விடாது

குற்றிதற்ப மென்றுசொல்லி யிதற்குப்பேராம்

நாரென்று பூவாலே வாசமாச்சு

நகாரத்தின் மகிமையெல்லாம் நாட்டினேனே. 81

நாட்டியே பரமசிவன் றன்னைப்பார்த்து

நாணுரைதேன் பூரணத்தின் திலைமைதன்னை
கூட்டியே பரமசிவ னென்னைப்பார்த்து

குருவென்றுஞ் சிவனென்றுங் குறித்தார்மைந்தா

ஆட்டியே பூரணத்தி லடங்குகொழ்தேன்

அரனென்றுஞ் சிவனென்று மருளச்செய்தேன்

கூட்டியே யெனையெடுத்து முகத்துகொண்டு

குமரகுரு பரனென்றே கூறினோ.

82

கூழியகார் மயேஸ்பரனுஞ் சதாசிவனுங்

குணமாக வந்தவகை கூறுமென்றே

மாழியே பரமசிவ னென்னைக்கேட்க

வாழ்ந்தினைப் பாடப் பாய் பதத்தில் நின்று

தேறிய வகைமென்ற மவுனத்தன்னைச்

சென்றெழுத்து பூரணத்திற் றெறிவாய்வைத்து

ஏற்றியே லலடத்தி லவன் கானபாததே

யெம்மகனே மயேஸவர வென்றான்பாரே. 83

பாரடா மயேஸ்பரனும் பரையைப்பார்த்துப்

பாதமதில நமஸ்காரம் பண்ணிநிற்க

ஆரடா செகததிலுள்ள வுயிர்கட்கெல்லாம்

அண்ட பிண்ட சாசரங்க ளளாவிநின்றும்

தேரடா கலையுடையுஞ் சீவசெந்து

தெளிந்திருந்து லோகாதி லோகமெல்லாம்

ஏரடா நீயிருந்து வாழுமென்றே

யெடுத்தாரைத்து மயேஸ்பரனை வாவென்றாளே.

வாவென்று ஞந்தனுக்கு விஞ்சைதானும்
 வகரமென்ற மவுனத்தை வைத்தாளாத்தாள்
 ஆவென்றாள் பூரணத்தை யடுக்கச்சொன்னாள்
 ஆதிலடங்கி வாசியென்றே யிருக்கச்சொன்னாள்
 கூவென்றாள் மனதடங்கி யறிந்துகொண்டாள்
 கூறுகின்ற மனக்கண்ணு லொளியைப்பார்த்துத்
 தாவென்று தமர்வாசற் குள்ளேசென்று
 சங்கற்ப தாஜனை யு மாளுப்பாரே.

85

பாரப்பா மயேஸ்வரத்தின் கூறுசொன்னேன்
 பராபரமாஞ் சதாசிவத்தின் கூரைக்கேளு
 ஆரப்பா யகாரமென்ற மவுனத்தன்னை
 ஆனந்த மானபரா பரத்திற்சேர்த்து
 தேரப்பா நிலையறிந்து மவுனங்கொண்டு
 நிற்கையிலே சதாசிவனு முதிக்கலாச்சு
 தேரப்பா சதாசிவனும் பரையின்பாத்,
 தெண்டனிட்டுப்பணிந்திடவேயழைத்தாள் காணே

காண்டா சதாசிவமே மகனேயென்று
 கண்மணியே கருத்தினடு விதித்தவையா
 காண்டா லோகாதி லோகமாகத்
 தானான யகாரமதை மவுனங்கண்டு
 கோண்டா குலநெய்வத் தன்னைப்பார்த்துத்
 கூறுவான் பராபரனே யென்றுபோற்றி
 தேண்டா தேனழகத் தினமும்பாயச
 சீவநிலை சிவநிலையாய்த் தேநென்றானே.

87

தேநென்ற தேவிதிருப் பாதம்போற்றித்
 தெளிவான யகாரமதைச் சுழினைக்கேற்றி
 கூரென்ற கூர்விழியால் மனக்கண்ணாடிக
 கோடிவி யொளியுடைய குறியைப்பார்த்து
 வேறென் னும் பேசாமல் வெளியைப்பார்த்து
 வெட்டவெனி யாகவுத்தான் விபமானு
 ஆரொன்று மறியாம லரூபமாகி
 யடங்கலுக்குத் தானாக யிருத்தான்பாரே.

88

பாரடா வாங்கார கோபமாகிப்
 பார்தனிலே யனலாகி மாயைதோன்றி

ஆரடா கழிமுனையி லவர்கானின்னு
 ஆதியென்றும் அனாதியெனறும் ஏகமாறும்
 தேரடா விதையறியாத தவகதோதானும்
 நிஷ்டையிலே யானுவளவு நிலைக்கெட்டாது
 ஏரடா யிதையறிதது பூசைசெய்தால
 என்னைக்கு மிறக்காம விருத்தும்பாரே. 89

பாரப்பா இவையெழு- நிலையுஞ்சொல்லப்
 பரமசிவன் முன்கேற்ப பாவம்நீக்கி
 ஆரப்பா கு வடலியாஞ்சு ச சிவநாம
 அநிகென்குநெரியவுமே அருநெய்மன்றார்
 தேரப்பா மனதிகந்தி ரியன்முண்டந்
 நீனைவாழ் வாயங்காரக கம்பரீதில
 ஏரப்பா யோகினை யாயநிலைநி
 யெட்டிவளநிபுடையி னியித்கான்பாரே. 90

பாரப்பா இவையெழு- பரமசிவனைக்
 பரிசுண்ணிதல் அகியுந் நுகருசெல்லலி
 ஆரடா அஷ்டாங்க வையாபகாட்டி
 யமுன்பெருகுந் தவகதோதானும்
 கோட்டிவையிலலக கவன்முண்டந்
 மேலாய் தவகதோதானும் நெய்மன்றார்
 கோட்டிவையிலலக கவன்முண்டந்
 மேலாய் தவகதோதானும் நெய்மன்றார். 91

காஞ்சி கவன்முண்டந்
 தவகதோதானும் நெய்மன்றார்
 உலகநிலை யுலகநிலை யுலகநிலை
 யுலகநிலை யுலகநிலை யுலகநிலை
 கோட்டிவையிலலக கவன்முண்டந்
 மேலாய் தவகதோதானும் நெய்மன்றார்
 ஆரடா மனதிகந்தி ரியன்முண்டந்
 நீனைவாழ் வாயங்காரக கம்பரீதில
 ஏரப்பா யோகினை யாயநிலைநி
 யெட்டிவளநிபுடையி னியித்கான்பாரே. 92

காஞ்சி கவன்முண்டந்
 தவகதோதானும் நெய்மன்றார்
 உலகநிலை யுலகநிலை யுலகநிலை
 யுலகநிலை யுலகநிலை யுலகநிலை
 கோட்டிவையிலலக கவன்முண்டந்
 மேலாய் தவகதோதானும் நெய்மன்றார்
 ஆரடா மனதிகந்தி ரியன்முண்டந்
 நீனைவாழ் வாயங்காரக கம்பரீதில
 ஏரப்பா யோகினை யாயநிலைநி
 யெட்டிவளநிபுடையி னியித்கான்பாரே.

காச்சென்று காச்சுதடா யிந்தயோகம்
காலாந்தக் கனலெழும்பிச் கொதித்துப்போவான்
வீச்சென்று வீசாகே யித்தப்பேச்சு
வேதாந்த சாரணையை வெளியிட்டேனே. 93

விட்டகுறை தொட்டகுறை தொடர்ந்துகூடி
வெட்டவெளி பாபரத்தின் வெளியிறசென்று
ஆட்டகிரி பருவகமுங் குலுங்கியாட
ஆறுவரை தான்கடந்தே அகண்டமேவித்
துட்டரணக கருவிகளைக் தொடர்ந்துவெட்டி
துருவனிட சககரத்தின் சூட்சங்கணி
வட்டமுலை மாதுடைய பாதம்போற்றி
வந்தவாககே பேரின்பங் காணுங்கானே. 94

கானென்று சொல்லிவிட்ட மார்க்கம்போச்சு
கடிகையடா வரைநொடிக்குள் நிலையிற்சென்று
தானென்ற கயிலைமலைச் சார்பிலேறிச்
சந்திரன்றன் பானமதைத் தானேவுண்டு
கோனென்ற திரிகோண முப்பாழ்காண்டிக
கொடியதொரு சீவநிலை தன்னைப்பார்கதால்
மானென்ற மான்மபூவுத் கரித்தவீசன்
மருவியே யுனதுடத்தில் வருகுவானே. 95

வருகுவா னமுக்காச மூட்டியுனனை
வருத்தவினை நீக்கியிரி வாழ்விப்பானே
தருகுவான் நினைகற்படி யுனக்கேமைந்தா
சாம்பவியான் பாசமனக் கூணத்திற்காடடி
யுருகுவா யனுதினமு மெழுகுபோலே
யுரைத்திடுவாய் மவுனத்தை யுறு நியாக
மருகுவாய் மாயாவீனை யாக்னைதகர்வர்
மாறாத வாசனையைக் கட்டித் தவனே. 96

தள்ளுவது யாரையென்றால் மைந்தாகேவந்
சங்கற்ப மறியாக சமயத்தோரைக்
கள்ளொடனே யறினறக்குக கலந்தகோரைக்
கஞ்சாவுங் குடுகுடுக்கை கொண்டபேரை
உள்ளொடைந்து வாய்பேச்சா லுழன்றபேரை
உத்தமரைக் தூஷித்த வுலகத்தோரை

விள்ளுவது மவுனமதை விட்டபேரை
வீணரென்று சத்தியமாய்த் தள்ளிப்போடே. 97

போடென்றேன் பொய்கொலைக ளுயிரைக்கொண்டு
புசித்தவரை யப்புறமே தள்ளுதள்ளு
நாடென்றேன் ரவிமதியை மைத்தாநீயும்
நாநாக்கள் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
தேடென்றேன் தவந்தேடி யோகம்பாரு
செம்பவளம் போலேதான் நிறமுங்காட்டும்
பாடென்ன பட்டவர்க்குப் பலன்ருணுண்ம
பராபரத்தி னடியினுட பாதநதானே. 98

நானவனும் நீயிருக்க வேணுமென்றால்
சத்தியமாய் லாடக்கண திறந்துபாரு
கோனவன்ரு ஸீயென்றே அழைப்பாருன்னேக்
குவலயத்தோ ரடிபணிந்து கூர்ந்துநிற்பார்
வானவர்கோ ளிகையறிந்து பூசைசெய்து
வல்லவையாள் பாகமகை வணங்கிப்போற்றி
நானவனு மென்றுநடு வண்ணையப்பார்க்கு
ரம்மென்று பேசியுத்தா னுடினேனே. 99

நாடியே லோகாதி லோகமெல்லாம்
நாதாககள் சாபமதால் நாசமாதித்
தேடியே திரித்தாலுங் குருவைக்காணான்
பிணைமந்தி ரத்தைகெரி சிகழமாட்டான்
ஒடியே யல்லயாதே மக்காள்மககாள்
ஒருநாளும் மறவாதே மவுனப்பேச்சைப்
பாடியே திரியாதே யிந்த நாலீப்
பார்த்துமனக் கண்ணுலே பணிந்துகொள்ளே. 100

கொள்ளடா யானுதினமும் லாடமேவிக
குறிப்பறிந்து நித்திரையிற் சாய்த்திட்டாலும்
அல்லடா இடகையைத் தலைகுடைத்து
அருளான லாடத்தி லுறங்கவேணும்
சொல்லடா வோரிபேற னாயின்ருநீயுஞ்
சொல்லாதே சுவம்போலே யிருந்துமைந்தா
வில்லடா விற்பூட்டி யேததியேத்தி
விஞ்சையென்ற முன்றெழுத்தின் விபரம்பாரே. ()

பாரப்பா யெனைப்போலே வெளியாய்த்காணும்
 பார்தனிலே முனிவோர்கள் சித்தர்சொலவார்
 ஆரப்பா அஷ்டாங்க மார்க்கின்சொல்வார்
 அருளதங்கு மவுனமணி யார்காண்காண்பார்
 தேரப்பா முன் சென்ன படியேமைந்தா
 நினைவிருந்தி நிலைநனிலே தின்றாயானால்
 வேரப்பா வேதனுட வெழுத்துநதோனும்
 விட்டகுறை கொட்டகுறை தெரியலச்சே. 102

ஆச்சடா பூரணத்தி னமுகமுண்டு
 அப்பனே முப்பாலையறிந துபோற்றி
 வாச்சடா வெணசாரை பிடிக்கவென்று
 வையகத்தில் மலைகாடு அலைந்தேயேறி
 வாச்சடா சாரையைத்தான் பிடித்தோமென்பார்
 என்மகனே சாரையிருப் பிடத்தைப்பாரா
 மூச்சடா மூச்சற்ற விடத்தைக்காணார்
 முக்கியமாய்ச் சாரையுட நிலையைக்கேளே. 103

கேளடா மயேந்திரநிரி வீஞ்சைத்தனநிற்
 கிருபையுள்ள குகைவாசல தலைநதுண்டு
 ஆவடா வயமலையிற் சாராதானும்
 அப்பனே ஐக்காற அதிலேயுண்டு
 நாளடா வெக்கியடா முறியேகாவல
 நரசிங்க மூர்த்தியுட னடப்போமெநக
 வாளடா வடிவிலொரு லிங்கத்தேகின்றி
 வார்வழியே சாரையுந்தான் வருதும்பாடே. 104

பாரப்பா சாரை வாக்கான் பயமாய்வாங்கி
 பந்ருகை மத்தியிலே பிடித்துப்பாரு
 ஆரப்பா பிடிக்கையிலே பொருதியோநிம
 அடங்காத சாரையுந் கா னறியப்போமோ
 தேரப்பா மயேந்திரநிரி யுச்சிரீதில
 நிறைந்தெழுந்த சந்திரன்மொற் றடாகமுண்டு
 தேரப்பா தடாகத்திற் சாரைமைந்தா
 நிறநதுகிதது சென் றெழுந்து வந்தவாடே. 105

வாரான சாரையுந்தா னதிலுதிககே
 வந்துதடா சிவலிங்கம் வழியிலமைந்தா

தாரான சாரையைத்தான் விட்டிடாமற்
 சாம்பவியாள் பாதமதிற் றயவாய்க்கூடி
 நேரான நசியென்றே சாபந்தீர்த்து
 நீமகனே முழுவதையு முண்டுதேறி
 பேரான பேரின்ப வீடுசென்று
 விசகாம லதிலடங்கிப் பேணிப்பாரே.

106

பாரப்பா சாரையுந்தான் வரும்போதெல்லாம்
 பாலகனே நீரிடித்துப் பசியுந்தீர்த்து
 ஆரப்பா வணுவளவு விட்டிடாமல்
 அப்பனே அப்பாச மாக்கஞ்செய்து
 நேரப்பா நிலையறிந்து குருவைப்போற்றி
 நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நினைவாய்நின்று
 வேரப்பா வேற்தென்று நினைந்திடாமல்
 விதிவிலகச் சாரையுந்தா னுண்டுதேரே.

107

தேரடா திரிகூடப் பருவதத்திற்
 றிருமாலு மயனோடு ருத்ரன்ரு னும்
 ஆரடா மயேஸ்வரனுஞ் சகாசிவனும்
 அப்பனே யிராகுவொடு கேதுதானும்
 சேரடா மதியோடு ரவியுந்தானும்
 தேவியென்னும் பராபரைசிற் பரையாள்மைந்தா
 காரடா சித்தரோடு முனிவரெல்லாங்
 கலந்திருப்பா நன்னம்பெரு பெரியோர்பாரே.

108

பாரப்பா அம்மலையில் முனைத்தபூடு
 பராபரையாள் சாபமதூற பாழாய்ப்போச்சு
 ஆரப்பா அதினைவே விருட்சஜாதி
 யாகாய மளாவியடா வளந்துநிற்கும்
 நேரப்பா விருட்சத்திற் பணர்தானேந்து
 நிலையான பூவைந்து காய்தான்முன்று
 நேரப்பா நிதங்காய்க்கும் நிதம்பழுகுஞ்
 செஞ்சுடர்போ லுதித்திருக்கும் பழந்தான்கானே.

காண்டா அம்மரத்தின் பெயரைக்கேளு
 கருவான கருநெலலி யதற்குப்பேரு
 தானடா நிதம்பழத்து விழுப்போதெல்லாந்
 தற்பரையாள சாபமதை நிவர்த்திசெய்து

கோனடா மசியென்றே வோதிமைந்தா
குருவான் கேசிகளை மனதிற்கொண்டு
நானடா அப்படியே யுண்டுதேற
தமனுடைய தாட்டமெல்லாம் நாசமாச்சே. 110

ஆர்ச்சடா கருநெல்லி மரக்கை மைந்தா
ஆரறிவா ருலகத்தி லறியமாட்டார்
மூச்சடா தற்கனியை விட்டிடாலை
முழுவதையுங் கொண்டிவிடு முத்தியாக
ஏர்ச்சடா சொல்லவில்லை மிததப்பெச்சு
எட்டிரண்டு மிதையன்றி வேறேயுண்டோ
காச்சடா காக்கிதரு முன்னேப்பாரு
கண்டுகண்டு மனந்தேறி யறிவில்நில்லை. 111

தில்லடா வாலேசிவ காமியாகி
நிறைந்தபரா பரையாடான் சிவத்தமேனி
அல்லடா சாதியவள் முகலாய் நின்று
ஆக்களை நீயாகவே யவளைப்போற்றிச்
சொல்லடா விவதமசி வாயவென்று
செபிகதுமவள் நாகம்மிங் கானில்விட்டு
அல்லடா புரமொடு சூடன்சேர்க்கே
ஆதிர்ப்பு மனுகியுபு மதிவேசேசே. 112

சேரடா வங்குரிங்கு என்றேவாங்கி
சிறந்தெழுந்த ரவி காரிலே வைத்துப்பாரு
ஆரடா முப்டுவின் சுண்ணமிட்டு
அழகாககட புரச் செந் தாராமிட்டு
தேரடா வைத்திடவே மைந்தாகேள
நிலையாண் ரவிபோல காத்திர்தும்
எரடா மிதையெடுகது பணமபண்ணி
ரீஸ்வரியா னெககியசுதி லெடுக்குவையே. 113

வையப்பா அனுகிவஸ்து விதுகான்மைந்தா
வாலேககு மிதுவாலலே வைக்கவே ன்றும்
செய்யப்பா சோட சோப சாரமாக்
சிவன்காரிலே யுதகனுககுத் தெரியும்பாரு
மெய்யப்பா வங்குகுகா யறிந்து சொன்னேன்
மேலாறு நலந்தனிலே மேவிக்கொள்ளும்

பொய்யப்பா சொல்லவில்லை வாமபூசை
பொறியைந்து மொன்றாகும் புகழ்ந்துபாரே. 114

பாரடா வெண்சாரை யுண்ணும்போதும்
பாலகனே கருநெல்லி யருந தும்போதும்
ஆரடா நாகமதை மெத்தாநீயும்
அப்பனே பணவிடைதா னரையேகொள்ளு
ஏரடா பதினமூன்று வருடமெத்தா
இடைவட்டா திம்மூன்றை யுண்டாபானால்
வேரடா வினையகலும் பாவாபோதும்
விஞ்சையெனு மூன்றெழுத்தை விருப்பிப்பாரே.()

பாரப்பா முப்பாலு மிதுவாமைந்தா
பாரசுத்தி கைவசமா மி ழற்குள்ளாச்சு
ஆரப்பா முப்பாலு முண்ணுமபோதே
அப்பனே கடுகொடுதல் வெண்ணெய்யாக
வேரப்பா அணுவளவு சேர்த்தபோது
வீணாச்சு வுண்ணுமட்டில் வெடிததுப்போச்சு
தேரப்பா அணுவளவப படியேதெனுஞ்
சேர்த்திட்டா ளைத்ததிர்க்க வாகதான்கானே. ()

காண்டா பாஷாணங் கெளரீவாங்கிசு
கருத்துவைத்து வராகனிடை நிறுத்துமைந்தா
தானடா அணுவளவே யுண்டாயானால்
சடமழிந்து போசாது சப்பாங்கையா
நானடா அப்படியே யுண்டேனமைந்தா
நசிமரியென் றெசொல்லி நாட்டமபார்த்துக்
கோனடா கோனிருக்கு மிடமுங்காட்டி
குஞ்சரத்தை யஞ்சலென்று கட்டினேனே. 117

கடியே முப்பாலு முண்ணும்போது
குணமான அன்ன மூன்றுங் குறியாக்கேறு
நாடியே பச்சரிசி படியவைக்கால்
தலம்பாசிப் பரிதாபடி யதுபோதசேர்த்துத்
தேடியே யாவின்பால் படிநானென்று
சிறத்தெழுந்த பாவிலே யரிவிவிட்டு
ஒடியலை யாமற்சர்க் கரையுஞ்சேர்த்து
ஒருபோதாய் நித்தமுந்தா னுண்டுகொள்ளே. 118

கொள்ளவே ஆவின்தெய் பலந்தானென்று
கூட்டுவாய் பூரணத்தின் குறியைநாடிச்
செல்லவே போகாது இறக்கப்பேசு
,சூட்சுநிலை சொருபநிலை தொடர்த்து காட்டும்
அல்லவே போகாதென் நேந்தானும்
அலையாதே யலையாதே ஐயாகேளு
மெள்ளவே பூரணத்தை யடுக்கநீயும்
மேதினியார் தான்பணிவார் மேவிப்பாரே. 119

வாரப்பா பரமசிவ னென்னைக்கேட்கப்
பராபரையான் கிருபையினு லவரைப்பார்த்து
ஆரப்பா மூப்பாலின் மகிமைகன்னை
அதிசயமா யென்றுசொல்லி யறிந்துகோட்டு
நேரப்பா யிதையன்றி வேறேகற்பம்
நிலையாது தேகத்தில் நிறுகதொட்டாது
தேரப்பா சூட்சுகற்பச் சுழினைவீடு
திருக்குமே யிம்மென்றே சுழினைக்கேற்றே. 120

ஏற்றுவது வாசிமனோன மணியாள்கேவி
இருதயமே யிவனிருந்தே யெட்டிரண்டாய்
சாற்றும்பொரு விஞ்சையெனு மூன்றெழுத்துந்
தற்பரத கதத் தாவியகற் கப்பலமேவு
மாற்றும்பொன்று மதிகமடா கேகமாக்சி
மனோன்மணியாள கற்பு நிலை மருவிச்சொல்வான்
போற்றும்நிலை யறியாத சவுங்கல்கன்னைப்
புழுக்குழியிற் றளளியுந்தான் போக்குவாயே. 121

போக்கோடே பேறுதற்கு அஷ்டகர்மம்
பூரணியே கபாலிதிரி சூலியென்று
வாக்கோடே மறைப்புத்தி யறிவாஞ்சித்தம்
வாய்வேக சாரணியில் வை நதுப்போற்றித்
தாக்கோடே அஷ்டகர்மங் கருவினாலே
சண் ணாமடா அறுபத்து நாலுநித்தம்
போக்கோடே செய்பாகங் கைபாகங்கள
புத்திரனை நவருமற் செய்துகொள்ளே. 122

கொள்ளடா நிறஞ்ரிவப்பாஞ் ரிவக்ககன்னி
கொங்கைமின்னாள் தன்வரிடத்தில் மைந்தாநீயுஞ்

செல்லடா அவளிடத்தி லருகேரென்று
 செப்படா பசியென்றே அவளைப்பார்த்து
 அல்லடா லெட்சுமுரு வோதுவோது
 அப்பனே தலைபிண்ட மாணர்மைந்தா
 கொல்லடா நிறையஞ்சு மாதநக்கன்னிற
 கொடியதொரு பிண்டமுந்தான் விழுகும்பாரே. ()

பாரப்பா அவள்முகத்தை நீ கார்பார்த்து
 பாலகனே நசியென்றே யோதிப்போடு
 ஆரப்பா அவள்தனக்குப் பிசகேயில்லை
 அல்லடா லவளிறந்து போவா ள்சொன்னேன்
 நேரப்பா பிண்டமதை யெடுகதுவந்து
 நிமலியுட அக்ஷரத்தை நீதானேதி
 ஏரப்பா பாண்டகதிற பிண்டந்கன்னினை
 யெடுததுவைத்துச் சூடனை த்து பலந்கான்முடே()

போடப்பா பாண்டககிற மவாரமிட்டுப்
 புகதிரனே சட்டிமேற சட்டிவைத்து
 நாட்டப்பா மணியலை செயதுமைதகா
 கடுவனையைச் சுததிகெயது ரம்மென்றே திக
 கூடப்பா குழியிவிட்டுக் கையமுட்டிக
 குருவான கணபதிகுப் பூசைசெயது
 ஆடப்பா திலலைவைக்கான் மைத்தாபா கது
 அரகர கணபதியென் றருளைப்போற்றே 125

போற்றியே பூரணியை மனததுள்வைத்துப்
 புவனேதிரி புரையாட் குப் பூசைசெயது
 ஏற்றியே பாண்டகதை யெடுகதுமைதகா
 என்மக்கா என்னைவைத்தி வாய்ப்போற்றிச
 சாற்றியே கைலமதை யெடுகதுக்கொண்டு
 சவாதுவிட்டுப் புணுகொடுகா ரணையேசெய்து
 வாழத்தியே பநனமார் வைத்துக்கொண்டு
 வைகத்தில வாசுமொடு வைகயம்பாரே. 126

பாரப்பா அந்த காப மிதற்குள்ளாக
 பாலகனே ஐங்காயக கருவிதாச்சு
 நேரப்பா அஞ்சனங்க ளிதற்குள்ளாச்சு
 நிலையான மறைபாடித்ததை யிதற்குள்ளாச்சு

தேரப்பா மோடிவித்தை யிதற்குள்ளாச்சு
சிதம்பரத்தில் சக்கரமுஞ் சித்தியாச்சு
வேரப்பா வீணைத் திரிந்திடாமல்
விதியறிந்து மதியறிந்து பூசைபண்ணே. 127

பண்ணுவது பூரணத்தை நீதான்பார்த்து
பாலகனே கடுகையுநதான் பதனஞ்செய்து
எண்ணுவது பஞ்சசத்தி வாலையென்றே
ஏழையைப்போல் வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
முன்னுரைத்த தைலமதைக் கவனமாக
மூடியே பீங்கானி லிட்டுவைத்துக்
கண்ணாமனக கண்ணறிந்து மைந்தாநீயுங்
கருமானது தைலமின்னங் காட்டுவேனே. 128

காட்டுகிறேன் தலைப்பிண்ட முன்னுதிங்கட்
கன்னியார்க டன்னிடத்திற் சைகையாக
நாட்டுகிறேன் முன் சொன்ன தியானஞ்செய்து
நாரணியே பூரணியே பென்னுமைந்தா
சூட்டுகிறேன் சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டிச்
சுருதிபர வெளியெனவே மனதிறறங்கி
முட்டுகிறேன் பிண்டமனை கொடுத்துவந்து
முன்சொன்ன படிபோலப் பானஞ்செய்யே. 129

செய்யப்பா பராபரைக்குப் பூசை செய்து
சிந்தையுடன் தைலமதை யெரிந்துநீயும்
ஐயப்பா கிலியுமென்று சர்வவென்றோதி
யானந்தம் பொங்கலிட வருளேகொண்டு
பொய்யப்பா போகாது கைலந் தண்ணைப்
புத்திரனே பீங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
மெய்யப்பா கடுகையுந்தான் பதனாபண்ணி
மேதினியிற் சித்துவினை யாடுவாயே. 130

ஆடுவது மஷ்டகர்ம விக்ரைக்தெல்லாம்
அப்பனே இப்பிண்ட மதிமாமும்
நாடுவது வைத்தியத்திற் கிதுவேயாகும்
தலமான வாதமெல்லங் கொள்ளாயாகும்
முடுவது சுழிமுனையைப் பார்த்தேயோது [ன்
செல்லாதே தைலமதைச் சென்னென்னென்னே

நாடுவது குலகெய்வந் தன்னைப்பார்க்து
நலமான அஷ்டகர்மம் நாடிச் செய்யே.

செய்யப்பா இன்னமொரு கருவுஞ்சொல்வேன்
திரண்டெழுத்த தலைப்பிண்ட மதிகமப்பா
மெய்யப்பா திங்க றுந்தான் பத்துமாகி
மேலான நிறைபிண்டஞ் சமூலம்வாங்கி
வையப்பா முன்சொன்ன படிபோலத்தில
மைநகனே சூடமொரு பலத்தான்பத்து
பொய்யப்பா போகாமற் சாபநீரீகதுப்
புத்தானே தைலமந்த யிறக்கிகொள்ளே.

கொள்ளட, வல்லமபிங் காளிலிடிக
கூட்டுவாய சவாதுடனே புணுகஞ்சேர்த்து
அள்ளட கடுகுனைப் பகனமபண்ணி
யாககாடகுப் வடுகனுக்கும புசைபண்ணி
உள்ளட கனையறிந்து குடசங்கண்டு
ஒளியான முசுடரை யொன்றாய்ப்பேற்றித்
துள்ளட காளாதுரிய நேதகன்னை
சொல்லாக் மதந்தரத்தா லறிந்துபாரே.

பாரப்பா கேசரியை யடுக்கடுகதுப்
பாருலகில் அஷ்டகர்மஞ் செயல்செய்து
ஆரப்பா கேசரிய நாய்குழைத்தாள்
ஆயனெடு நாதிரனுமரிமன்றானும
தேரப்பா வாழ்பணிந்து வணங்கிநிற்பா
நிலையான சகாரத்தை திறுக்கவென்றால்
தேரப்பா அறுகோண மிடடுமைத்தா
தெளிவான முக்கோண மகற்கு டாகடு.

சாத்ரட்ட சூலமிந் விநதுவீர்திச
சத்தியமாய ஒங்கா மின்பமாய
எத்தடா சூலவையக கெல்லாமைத்தா
இடடிநவாய ஒங்கா மின்பமாய
வாழ்த்தட முக்கோணக துள்ளிநாணு
வைத்திநவாய் பூர்வென்று வணங்கிநீயும்
போற்றா கிவியுமென்று கூடவைத்து
பூணமாய ஒமநமி வாயத்தானே.

தானென்ற வில்லெழுத்தை யறுகோணத்திற்
 றவரும விட்டிடுவாய் சத்யமாகக்
 கோனென்ற வரைவரைக்கு மொவ்வொன்றாகக்
 குவித்திடுவாய் நிலைதனிலே விததுமைந்தா
 தேனென்ற ஐயுமொடு கிலியுமென்றே
 செபித்திடுவாய் கோணத்தி னிடைபில்வைத்து
 நானென்று சொல்லுகிறே னீனம்பத்தொன்று
 லக்கமிட்டுச் சக்கரத்தில் நாட்டுவாயே. 136

நாட்டியே வரைபுகுந்த வெழுத்துககெல்லாம்
 நடுவில்வைத்து ஓங்காரஞ் சுற்றிககட்டிப்
 பூட்டியே சொர்னமதாற் றகடுசெய்து
 புத்திரனே சகலத்தை வரைந்துகட்டிக்
 கூட்டியே சந்தனத்தாற் பலகைசெய்து
 கூறுவாய் பலகையிலே தமருமிட்டுச்
 சூட்டியே பலகையிலே தகடுவைத்துச்
 சொல்லுகிறே னோங்காயக் கருவும்பூசே. 137

பூசியே செவ்வரளிப் புஷ்பவ வாங்கிப்
 பூரணியே யென்றுமன துறுதியாகக்
 தேசியே சேகரியே தாயேயென்று
 தினந்தோறு மந்திரத்தைச் செபித்துமைந்தா
 பேசியே திரியாமல் வாமம்வைத்துப்
 பேரான மாமிசமும் வடைதேன்பாலும்
 வாசியே மனதடங்க அன்னம்வைத்து
 மாங்காயியோ வவற்கடலை பாரிதம்வைத்தே. 138

வையப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டு
 வஸ்தான பராபரத்தை வணங்கிப்போற்றி
 மெய்யப்பா சவாதோடு புனுகுஞ் சாற்றி
 மேலான சத்தனமுங் காரத வுபபூதி
 பொய்யப்பா சொல்லவில்லை ஆபதிபம்
 போற்றிடுவாய் கைமுறையாய்ப் புருவமேவி
 ஐயப்பா கிலியுமென்று ஸ்ரீயுகூட்டி
 யடங்காத வோங்காரஞ் சேருசேரே. 139

சேரடா மதியென்றும் ததியே நான் | நு
 சோத்தொன்றாய்க் கூட்டியுத்தான் தியானஞ்சொ

ஆரடா லட்சமுறு வடுக்கவோதில்
 அப்பனே அவன்வந்து யெதிரேநிற்பாள்
 நேரடா வுனைப்பாரு பயந்திடாதே
 தின்றிடுவாய் பூணகதின் நிலையைப்பார்த்து
 வேரடா மனம்வேராய் நினைக்காயானால்
 வெடிகதிடுமே சிரசிரண்டாய் வெடிககுந்தானே. (1)

தானென்ற கேசரியாள் சித்தியானாற்
 சகலசித்தும் வினையாடிக் தன்னைக்காட்டும்
 தேனென்ற அஷ்டகர்ம மெல்லாமாடுஞ்
 செகமாயை சிவமாயை யெல்லாஞ்செய்வாய்
 உன்னென்ற ரவிமதியு முன்னைக்கண்டா
 லோடுமடா ரவிமதியு மொழிந்துபோகும்
 கோனென்ற குருவருளா லறிந்துநீயுங்
 குணமான விநதவித்தை செய்துபாடே. 141

பாரப்பா பூசுமொடு கணங்களைடு
 பார்தனிலே காடிபுலி பணித துதி ந்கும்
 ஆரப்பா வரசரெல்லாம பணிவார்கண்டார்
 ஆயிழைமா றுனைக்கண்டால் மயங்கிவீழ்வா
 சேரப்பா வுனவாககாற சொன்னதெல்லாம்
 ரெதநீயாய்ப் பற்றுமடா தெளிவாய்மைந்நா
 கூடப்பா வககதியாய் முனியேனாயா
 கூறுகிறே னுனககாடக குறியைக்கேனை. 142

கோடா அந்தமுறை சொல்வாரப்பா
 கிருபையுட றின்னமொரு சககாத் தான்
 ஆடா மனோன்மணியைப் பூசைபண்ண
 அப்பனே வைங்கோண மிட்டுமைந்நா
 வாஸடா விருவாளாய் வாசலநானகு
 மைந்தனை சூலமிட்டோங் காரங்கட்டிக்
 தேனடா பிரமனுருத திரன்மா லுஞ்
 செப்டுகிறேன் சதாபிவகதின் கூறுதானே. 143

கானென்ற மயெஸ்வரனு மிவர்கடன்னை
 சாற்றா வரையினடு குள்ளைமைந்நா
 தேனென்ற பஞ்சசததி யெழுத்தைநாட்டிக்
 தெளிவான வசககையு மருகேவைத்துக்

கோனென்ற கணேசனும்வல் லபையுமாகக்
குறியடா கீழ்வாசல் தன்னில்வைத்து
நானென்று சொல்லாமல் வைத்துப்போற்றி
நாதாந், ப் பூரணத்தை மனதிறற்கே. 144

தங்கியே வடவாசல் வடுகவிறன்னைக்
தவறாமல் வைத்திடுதற் பரத்தைப்போற்றி
அங்கியே யெழுப்பியடா தென்வாசற்கீ
முடங்கலுக்கும் மெனையிருத்தி யருளைப்போற்றி
மயங்கியே போகாமல் மேலவாசற்கீழ்
மாருத துவாரபா லகரைவைத்துப்
பங்கியே பராபரையா ளிருப்பனென்று
பாரடா வாலேபஞ்சாட் சமூம்போடே. 145

போடென்று சொன்னபடி பிதுங்கொட்டாமற்
போற்றடா செவ்வரளிப் புட்பத்தாலே
நாடென்று சொன்னமதாற் றகடுசெய்து
நலமான சககரத்தை வரைந்துகட்டிக்
கூடென்றேன் பச்சரிப யாலேமைததா
குருவான பீடமென்று குறியாக்காட்டிக்
தேடென்று தேடுமேனென் மணியாளவாலை
சித்தியா யிருப்பதற்கு வாகதாந்கேளே. 146

கேளப்பா இளககமதோ வைம்பகதொன்று
கிருபையுடன் வரைவிலேதான மாரிப்போடு
ஆளப்பா வைங்காயத் தகட்டிற்பூசி
ஆம்மைபரா சத்திமெனென் மணியேபெனறு
வாழ்ப்பா அட்சரத்தை ரெடுகதுகொண்டு
மைத்தனே பீடத்திற் றெற்பைசாற்றி
பாழ்ப்பா போகாமல் மஞ்சனீரற்
பாலகனே சவரதையுந்தான் கரைத்துக்கொள்ளே

கொள்ளடா சத்தனமும் புணுகஞ்சேர்கதுக்
குருவான பீடமதிற் குணமாய்ச் சாததி
அல்லடா நசியென்று சாபநதீர்க்கு
ஆதாரத் தனைப்பாத்தவ் வருளைப்போற்றிச்
சொல்லடா கும்பநிறை கும்பம்வைத்துச்
சொகுசான தேங்காயு மேலேசாததிச

சொல்லடா சிவாதந்தி குருவாமொன்று
சேரடா பூரணத்திற் றெளிந்துபாரே. 148

பாரடா தூடமொடு தீபம்வைத்துப்
பாலகனே பாணமுத்தான் கூடவைத்து
ஆரடா கனிவர்க்கம் வடைகள்வைத்து
அப்பனே தேங்காயைப் பலிதானிட்டு
தேரடா விளநீருந் திறந்துவைத்து
தேசமுட னெலுமிச் சங் கனியுஞ்சாத்தித்
தேரடா சக்ரத்திற் புட்பஞ்சாகதித்
கௌரிவான பாத்திரங்கள் முன்னேவையே. 149

வையப்பா பாத்திரங்கள் பனிரண்டாகும்
வஸ்துவிட்டுப் பாத்திரத்திற் றேனும்வைத்துச்
செய்யப்பா சர்க்கரையும் பாலுமிட்டுத்
தெளிவான ரசங்கையுங் கூடச்சேர்க்துப்
பொய்யப்பா பேரகாமல் மைநகரமைந்தா
பூரணிக்கும் பரமானம் புகழ்ந்துவைத்து
மெய்யப்பா தர்ப்பணங்க ளனேகஞ்செய்து
மேலான லாடபதில் விரும்பிறிலீல. 150

நில்லடா பெரிக்கறியோ டன்னம்வைத்து
நிலையடா மாமிச முங் கூடவைத்து
அல்லடா அணர் முத்தான் பாதிவைத்தே
யப்பன்ன யவல்பயறு கடலைவைத்துச்
செல்லடா சிவகாமி தேவியென்று
செலுத்தடா மனோன்மணியே தாயேயென்று
சொல்லடா ஆமமென்றுங் சிலியொன்றோ திச்
சொற்பெரிய ஐயுமென்று தொழுதுபாரே. 151

பாரப்பா சிங்குவங்ரு என்றேசேர்த்துப்
பாலகனே மரியெனவே பதியில்நின்று
சேரப்பா லட்சமுருத கௌரித்தேயோதித்
தேவியுட நிலையறித்து திர்க்கம்பெற்று
வேரப்பா வெரும்பிலிகக யலைத்திடாம
விந்துவெட்டா தநிலையறிந்து விரும்பியோதி
பாரப்பா சதாகாலம் நின்றுமைந்தா
இருதயத்தை நீநினைந்தே யெண்ணிப்போற்றே.

போற்றிடவே மனோன்மணியை மைத்தாமைந்தா
 புவனமெல்லாத் காணடுங்க வருகுவாளாம்
 ஏற்றிடவே நினைத்து பகரிடாத
 இவள்மோசம் பொல்லாது சொன்னென்பா
 சாற்றிடவே அவள்வருகும் வேலோதன்னிற்
 ஞாநையா யிம்மென்று தரிததேயோதி
 யாழ்ந்திடவே குலதெய்வத் தன்னைப்பார்க்கு
 வணங்குவாய் சொன்னபடி கேட்பான்பாரே. 153

பாரப்பா விவள்கிருபை பெற்றுமைந்தா
 பராபரையா னென்றுசொல்லிப் பணிநதுபோற்றி
 ஆரப்பா அஷ்டகாம விகைக்கெல்லாம்
 ஆக்தாளுங்கொடுமையாடா பொல்லாள் பொல்லாள்
 ஏரப்பா இவநெடைய மாயைகாணும்
 ஏமனையுட விறட்டி தகான் பிடித்தேகொள் று
 தேரப்பா பூசுகணம் பிரமாருதரன்
 நெளிவான மல்காணும் வணங்குவானே. 154

வணங்குவார் கேவர்களுந் அழைக்கபோது
 வந்திடுவா சொன்னபடி பணியேனென்பார்
 இணங்காத பேர்களை யு மிணைக்கச் செய்வான்
 எவ்வுயிரு முனைக்கண்டாற் பணியுங்கண்டாய்
 கணங்கோடி ஈயந்தாலுஞ் சொல்லிடாதே
 தலைதறித்துப் போயிடுவாய் சகயம்சக்யம்
 குணங்கெட்டே ஈலைத்தாலுஞ் சித்தியிலுல
 குருவான பராபரேயே யென்றுபோற்றே. 155

போற்றட்ட தோலாசை நினைத்தபோது
 புழுக்குழியி லேவிழுந்து பொசுங்கிப்போவாய்
 ஆத்தாடஞ் சரிப்போடே இநகப்பேச்சு
 அழிசூழியை நினைத்தாலு மழித்துப்போவாய்
 கூத்தாடித் திரியாதே குருவைப்போற்று
 கூபமொன்று நினையாதே குறியைப்பாரு
 பாரத்தாலும் பாடிண்டே பாவிகோலம்
 பாடக்கூகு கிடைக்குமோ பாருபாரே. 156

பாரப்பா ஜெகதால மாடுத்தாயைப்
 பாரிலறி வாயோபழி காரிகன்னை

ஆரப்பா அத்தாலு மனதடங்கி

ஆசையற்று ரோசமற்று அருளைப்போற்றி
நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைப்பார்த்து

நிலையான பூரணத்தை நினைவாய்க்கொண்டு
நேரப்பா தேட்கொடுக்காங் கொடுக்காநதேனைத்
தேளென்று நீயறிந்து திறமாய்நில்லே. 157

நில்லடா ஒருமனதாய் நினைவிற்காற்றி

நிற்கையிலே நின்வசமே அவுளுமாவாள்
அல்லடா அஷ்டாங்க முடிவுஞ்சொல்வாள்

ஆபாவரை யீ தென்றே பருளிச்சொல்வாள்
சொல்லடா வாதநிலை வைத்யஞ்சொல்வாள்

சொல்லாத மவுனமெல்லாத துடியாய்ச்சொல்வாள்
வில்லடா வினைதீர்ப்பாள் வியாதீர்ப்பாள்
வேண்டியதெல் லாங்கொடுத்து விடுகுவானே. 158

விடுகுவாள் விஞ்சையென்ற மவுனத்தாலே

வேதாவின விதியுமுதற் பிழைதானாகும்
கடிகளவு நேரமடா மனக்கண்ணாட்டிக்

கருத்தொன்றாய்க் கபாலியென்று நினைத்திராநுற்
றொடுகுறிபோல் நினைத்தபடி யெல்லாங்காட்டுத்

தொத்தோமெனச் சிலம்பொவியுங் காதிற்கேட்கும்
படுவினையு மற்றாமினிப் பறந்துபோகும்
பார்த்தனிலே சகலசித்து மாடலாமே. 159

ஆடலா மறிவாலே அறிவைக்கண்டு

அடங்காத பாணமுதற் றமுதங்கொண்டு
சூடலா மனோன்மணியே வாவாவென்று

துலங்கலாத் தேகசித்தி யானுல்மைந்தா
நாடெலாத் தேரமெங்கு மலைத்திட்டாலும்

நலமான காடுமலை யேறினாலும்
வீடெலாத் தெய்வமென்று பணித்திட்டாலும்
விஞ்சைதனை யறியாதார் வீணர்தானே. 160

தானென்று வாய்மதங்கள் பேரிப்பேசித்

தமர்வாசற் குள்ளிருக்காச் சுவங்கடன்னை
எனென்று கேளாதே யெதிர்தில்லாதே

நலவரியாள் பாதமதை மறந்திடாதே

வா எனன்ற வையகத்தைப் பழித்திடாதே
வாய்மதங்கள் பேசியடா அழித்திடாதே
கோமனன்ற குருவருளை மறத்திடாதே
குறவையத்தி லையாதே கூடந்துபாடு. 161

பாரப்பா ஜெகசால ஞானியோர்கள்
பரிபொறுகக மாட்டாமற் புரட்டுப்பேசி
ஆரப்பா லோடங்கள் தரித்துக்கொண்டு
அவன்கூலிற் குறட்டிடே யலவான்பாவி
தேரப்பா தெந்திலையு மறியாதே காசி
நிலையான பராசத்தி பூசைசெய்து
கேரப்பா சத்தியமாய்ப் புரட்டும்பேசிக
கெரிவான சித்தகன்போற றிரிவான்கானே. 162

காணா வாநிலை காட்டி ரொல்லு
கங்குலாதி ரவியுடைய கருணைககேந்
தானடா ஸ்ரீநிலை காட்டிச் சொல்லு
மாரணையுத் தாரணையுச் சாற்றச் சொல்லு
கோணா ரகுருநிலையைத் தெரியககேந்
குலவெய்வ மெஃதென்று குறித்துக்கேந்
நாண்டா கானிருககுமிடந்கான்கேந்
புல்லாட்டாற பல்லுதிர வடித்துத்தள்ளே. 163

தன்னடா மாறாகனை மறத்துக்கேந்
தவந்தே காலக கண்டாககாற் ருபுத்துகொன்று
சொல்லா வெறும்பேசுப் பேசிடாதே
சொந்தையுடைய கனவிடு இந்நகப்புகுச
அல்லடா மெறன்மணியுஞ் சித்தியாவான்
அருவான அருள்வருதையுன் னாக நாகுப
கன்னா கனாந்நிதி தரித்துட்டே
கருத்துலகை மப்போகாதே கருவைப்பாடு. 164

பாரப்பா அஞ்ஞனத்தைக் குறிப்பாககேந்
பாருகனை செய்பபாததின் விழ்ணாவாங்கு
ஆரப்பா லோடாவுட்பித்துஞ்சேரு
அப்பாணை கருமபுனைப்பித்துஞ்சேரு
தேரப்பா நிலககாணகப் பித்துஞ்சேரு
நிலையான பச்சோததிப் பித்துஞ்சேரு

சேரப்பா அளிஞ்சிவிரைக் காந்தஞ்சேரு
செம்பருத்திப் பூவினுட சாருவாங்கே.

165

வாங்கடா மத்தஞ்சார் பச்சைப்பாம்பு
வகையான முறைமசக்கிச சாருங்கூட்டித்
தாங்கடா மின்னட்டான் பூச்சிசேரு
தவறாதே கேசரியின் பித்துஞ்சேரு
ஓங்கடா அவுரிச்சா ரகனாலாட்டி
யுத்தமனே சரியிடைபா யெல்லாஞ்சேர்க்கு
பாங்கடா பன்னிரண்டு சாமமட்டும்
பாலகனே அறைத்திடுவாய் பதியைப்பார்த்தே. ()

பார்த்தடா வருணடைசெய்து வுலறவைக்குப்
பாபரககின் சாபமெல்லா நிவர் க்திசெய்து
போததடா ஐங்காயத் கைலஞ்சேரு
புத்திரனே முககடுகு கூடசசேரு
எதடா நிறைபிணை தகைவஞ்சேரு
என்மகனே பூன்றுதிங்கட ஸைலஞ்சேரு
வரித்தடா வருணடை யிலே தைலய்விட்டு
வளமாக பூன்போலே யறைக ஆக்கொள்ளே. 167

கொள்ளடா அறைககதையும் வாழித்துமைந்தா
கறுகிறேன் சவாதோடு புணருஞ்சோதது
அல்லடா சிமிழிலவைத்துப் பதனாப்பண்ணி
யாதகாட்கும் வடுகனுக்குமபூசைசெய்து
சொல்லா அஞ்சுற தேவியெனறே
ஜெபம்பண்ணி லட்சமுருக திடமாய்தின்னு
சொல்லா நசிமரியென்ற கலீதாடோதித்
துக்ககான கிலியுமென்றே சொல்லுவாரே 168

சொல்லென்றன் றேவிதனை நீனைக தூப்பொற்றி
ஆரிய நைதப் பாரத ஆரியரி க்கொட நமதுக
நில்கென்றேன் றேவிதனை நீனைக தூப்பொற்றி
நீமகனே அறவன வு மையைய வாங்குக
கொள்ளென்றேன் பூதபொடு கணகக மெல்லாங்க
கூதநாடிக குதித்துவ் வறி தத்திலோடும்
அல்லென்ற வினையோகுடி கொடியபாவம
அகலாமே அஞ்சனத்தினருமபாரே. 169

பாரப்பா அஞ்சனக்கைக் கையிலிட்டுப்
 பாதாள மூடுருவப் பார் க்காயானுல்
 ஆரப்பா பாதாள மூடுவிக்க ணும்
 அடங்காத சேட னுட முனியுங்கா ணும்
 நேரப்பா பூகமொடு கணங்கடோ ணும்
 நிலையான தேவரொடு முடியுங்கா ணும்
 பேரப்பா வெண்படோலே சொல்வாருண்டோ
 பேசாத பூரணக்கைப் பேணிககொள்ளே. 170

கொள்ளடா பூரணக்கை நினைவாய்ப்பார்க் து
 கொடியொடு அஞ்சனக்கைக் கொடுத்திடாதே
 அள்ளடா பெண்படோலே சொல்வாரில்லை
 அடங்காத அஞ்சனத்தி னநுமைகண்ணக்
 துள்ளடா வாயாலே சொல்லப்போமோ
 தேவரொடு பாவமவருத் துன்பமாகும்
 விள்ளடா வெறுவாயை மென்றிடாதே
 வேகாத தற்பாக்கை விரும்பிப்பாதே. 171

பாரப்பா கவனம்வைத் துப்பாத்தினின்று
 அஞ்சனத்தி டுதா கணப் பழக்கஞ்செய்து
 ஆரப்பா ஆனந்த வநுக்காயாடி
 யம்பலவர் கண்ணுக்கா வாடுத்துக்காத்து
 நேரப்பா அதுபகவது நனுகுரிக்கூம்
 நினைக்கெல்லாங் கவராமாய நிற்கும்பாரு
 வேரப்பா மனகடங்கியறிவினின்று
 விஞ்சை யென்ற மண் நெழுக்கை விரும்பிக்காணே.

காணடா விஞ்சை நிலையறியாப்பாவி
 கடைகடே நமமாட்டான்பார் கணலாயாடி
 நாணடா விஞ்சை நிலை பரிக்காலே
 காக்கக னினைவோம வணங்கினோம்
 வீணடா திரியாமல் விஞ்சையாரு
 வெளியிலே நு வெளிகா ணும் வெளியாயமைக்கா
 கோணடா து வவாசற் குன்றே மவா
 குறிப்பாகது நிலைப்பாகது குறியென்றே. 172

குறிவழியாங் குறிககுள்ளே காததோன்றிக்
 கொண்டாட்டி சபாசங்க னினைத்துமைத்தா

அரியொளியா தரிக்குள்ளோ ருயிருத்தோன்றி
 ஆகாச மந்திரமு மதுவேயாகித்
 தெரியொளியாம் மொளியாலே பொளிவுகண்டாய்
 கேழமாடா அழியாது கெளிந்துபாரு
 பரியொளியாம் பரியினுட காலே தூக்கிப்
 பவனிவரப் பாவமெல்லாம் பரக்கும்பாரே. 174

பார்ப்பா சாபத்தி னடுவேவந்து
 பாடத்தொடர் விம்மென்ற வெழுத்தாப்த்தோன்றி
 ஆட்பா விந்துநிலை யறியாபபேர்குது
 ஆசை மப்பனுத்தா னவர்க்கங்கேது
 தோட்பா தபுடன விந்துபேர்குது
 நிலைத்தொடா தேகமது நிலையதாச்சு
 கோட்பா குவிந்திடவே மணக்கண்ணுதும்
 கொடியாவினை தானகற்றுக குறியில்நிலை. 175

நில்லா விம்மென்ற மவுனநிலை
 நிலைப்பதுவு மறைபபதுவு மகனாஸ்சு
 சொல்லா வென்றாய ரொனககுசொன்னாள்
 துன்பமெல்லாம் நீக்கினித துருவமேவி
 கல்லா பாவமெல்லாம் விட்டுப்போகு
 மண்பாணியே புலகதியின சொன்னேன்கேந்
 வல்லா வாய்போசா பவுனக்கால
 வாய்பான வம்மதுவுமே வாய்க்குந்தானே. 176

தானென்றவுலகமெல்லாம் வரியமாகச்
 சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் நமத்தாமதந்தா
 னானென்றத்தவங்கு ஸ்ரீநாமாயி
 யுடைய மனபிணசாலின் சாகயங்குநீதி
 தேனென்ற திசைபூண்டிபூதபிரேரு
 சொப்பன நென கழுலவாண்டு கடாச் சேர்க்குது
 கோனென்ற பெய்கருமாபுத் தாருவிட்கு
 கொடியவதாரு மேய் தும்ணச் சாருங்குடே

கூடடியே நிலப்பினாயின் துழங்குஞ்சேரு
 கொடியபுல்லா மணககலாயுங் கூடச்சேரு
 நாடிய மின்மரிவியன் துபிரேரு
 நலமாண பீடப்பிரிகுகின் சாற்றலாடி

மாட்டியே யொருசாம மறைத் துமை,கா
மார்க்கமுடன் சமனாக நிறுத்துகொண்டு
முட்டிலே யுலரவைத்து சாபத் தோது
முட்டடா மங்கையர்கள் தாகிட்வாங்கே 178

வாங்கியே மறுபடியும் கமட்கா நீயும்
வளமாக வொருசாம மறைத் துருட்டி
தாங்கியே வுலரவைத் துட்டி னார் னணிக
தப்பாம லைங்காயக் கலமவிட்டு
ஒங்கியே முகங்குது டட்டி னோது
உதகமனே நிறைநாவினா கலைபக ட்டு
மாங்கினியா மென்றுசெல்லி மறதிற் கொண்டு
மைதகனே ஸ்கலா ட்டி டட்டி கதுககொள்ளே. 179

கொள்ளடா சாமமென்றே அரவைசெய்கு
கூறுகிறே னனைகண்ண சட்டி வாங்கி
அல்லடா மருததையுத நா னுள்ளோடூர்
யாப்பனே யுலரவைக்கே கொடுததுக கண்ண
செல்லடா வலமாழிச்சாங் கொணொண்டி - நா
கேவியுட நா கா தனை ட்டுலா வந்தி
சொல்லடா விளக்கேறாழி டட்டி னார்
சோடடசோப சாரமுடன் கவிழ்ந்துபாடீட. 180

போடென்று சென்னாடி யின்னமதீயட
பூரணியா மோகினி யா கொண ட்டுலா
கூடென்று முககோண மிட்டு நா கா
குருவரிய விததுண்டிசு துலமிடந்
நாடென்று வோகாரங் கிவியுஞ்சோது
நடுவேகாண புறமொன்றே நா டட்டி
பாடென்று பட்டமன துறுத்பாகப
பலகார மவையாது வாக துப்போந்தே. 181

போகதடா பொருகரியும பானமகநா
புகழிறனே பாலன்னம புகழ்மன நா டட்டி
வதகா செஞ்சாவுற பவிசாரி. 182
கொண்மககான் சவாட நாடு புணுகுஞ்சாறநி
வாழத்தா தேங்காயுட பவிசாரிட்டு
வருதகடா வோங்கிவியு புறியுமென்று

சாத்தடா லட்சமுநு வோதுவோது
சத்தியமாய் நிலையில் நின்று சார்வாய்ப்பாரே. 182

பாரப்பா சட்டி தனை யெடுத்துக்கொண்டு
பராபரையே மோகினியே பொன்றுபோற்றி
ஆரப்பா மையையுநக விரகமும்போது
அப்பனை மைகாணும் படாந்தேநிற்கும்
நோப்பா மைகனையும வழிததுநீயுள்
நிச்சயமாய் சவரீகாடு புனுஞ்சோத்துக்
நோப்பா சோடசோப சாரமாக
நேவியென்று மெய்கினை யடைகதுகொள்ளே.

கொள்ளடா சுழிவனையில் மனங்கண்ணாட்டிக்
குருவான தேரியென்று சில கம்போட்டு
அல்லடா வெளியேறிப் பாகமுபாது
அரசமோடு செகமுழங்க கனையப்போதுள்
மல்லடா புகுதனை மெதிநேரிதது
வாய்ப்பாததிர சென்னப்ப வணங்கிககேட்கும்
நல்லடா மங்கையாகக் கொடாவார்கண்டாய்
நின்புகுதனை கிடையாது நினைவாய்ப்பாரே. 181

பாரப்பா நிரிலேகக கார்கொல்லாய்
பாசநஷடன் பணிததிவா நன்னைக்காணும்
ஆரப்பா மைகப்போலே வடிபமுண்டோ
அருடகாம விசகைகருமகோமும்
நோப்பா மன்னிரண்டு வநுஷங்குதது
நீமகனை திரிதகாலும் கொந்ததிடே
நோப்பா விண்பேசகப் பேரிடாக
விததுவாட்ட நகனையறிதது வெளியைப்பாரே. 185

பாரப்பா லோகககா மறிக்கையையப்
பாசநஷடன் பணிததிவா நன்னைக்காணும்
ஆரப்பா இருககுதென்று சொல்லிடாதே
யாடியோடே யுங்குலாழ மழிததுமோகும்
நோப்பா யென்றாய் நீநவயுஞ்சொல்லி
நிலையான மைசனசகுச சாபர்ப்போடாய்
நோப்பா வெனககாகச் சொன்னாளாதாய்
கூறுகிறேன் சும்பமுனி யுனககுதகானே. 186

தானென்ற மையிருக்கு தென்றுசொல்லித்
 தவத்தோரைப் பழிததாக்காற் சாபமாகும்
 கோனென்ற கற்புடைய மாதத்தன்னைக
 சூவலயத்தில் மையாலே மயக்கினுக்கால்
 நானென்று சொல்லுகிறேன மக்காள்மக்காள்
 நாசமடா சயம்வந்து நாடிக்கொல்லும
 தேனென்ற மோகினியைச் சிரமேற்கொண்டு
 சித்தமவைத்துக் குலதெய்வத் தன்னைப்போற்றே.

போற்றென்று என்னுடைய ஆத்காள்தானும்
 புருவநடுத கமர்நடுவே யிருக்கச்சொன்னாள்
 ஏற்றென்றால் நிலையறிந்தே யொனககுச்சொன்னாள்
 எட்டாக நற்கலியைப் பரிதகேய்தகாள்
 வாழ்த்தென்றாள் சிங்குவங்கு வாசலகாண்ட
 வல்லாரை விடுங்கியுந்நா னடக்கிக் கொண்டேன்
 சாற்றென்று சொன்ன மொழி யறிந்துகொண்டேன்
 சடாட்சரனென் றேதமக்குப் பேருபேரே. 188

பேராகி யெனைப்போலே பேறுபெற்றுப்
 பெண்மாயை யாதகனையு மறுத்துக்கள்ளி
 தேராகி நிலையறிந்து புவனைபாகம்
 நின்றுண்டா கோடிவரை நிலையைப்பார்த்து
 வேராகி வலியாகி ரூபமாகி
 வெட்டவெளிக குளளிருத்து வெளிச்சமாகி
 கூராகி வகராகி மடியவெட்டிக
 குறியெட்டிப் பார்த்தேயான் கூடினேனே. 189

கூடினேன் பரபரத்தின் முடியிலேகான்
 கொண்டனடா பஞ்சகத்தி கூரினாபல
 ஆடினேன் நிலையிலே காலைநாக்கி
 யம்மம்மா வாசியென்றே யருகாப்போற்றி
 நாடினேன் வாசியென்றே யருகாப்போற்றி
 நாட்டியே யாறெழுதால முருகாவென்றாள்
 கூடினேன் சபைநடுவே சென்றேன்யாணங்
 குருவான பரங்கிரிய என்னொள்ளாதே. 190

பாரடா வாசியென்ற ஆயமாவாசி
 பாரதனிலே யார்க்குமினித் தெரியாதயா

ஆரடா வாசியென்ற அம்மாவாசி
 யாதார மாறினிலும் நடுவேதோன்றி
 நேரடா சிவலிங்க ரூபமாகி
 நிறைந்தபரா பரை காணு வுடையுமாகி
 ஏரடா விவர்களுட வாரிடோன்றி
 யிருந்ததடா குலதெய்வ மென்றுந்தானே. 191

தானென்ற குலதெய்வந் தன்னைமைந்தா
 தவகதோர்க ளறியாமற் கெட்டுப்போனார்
 வானென்ற வானவர்கோ னறியாவிஞ்சை
 வாயாலுஞ் சொலவார்க ளித்தவிஞ்சை
 மானென்ற மகாரமலலோ இம்மென்றாச்சு
 மாறாத சிரஞ்ரீவி கொடுக்கலாச்சு
 கோனென்ற அஷ்டகாம மாடலாச்சு
 குகைவாசல் கன்னிலையுங் கூட்டும்பாரே. 192

பாரப்பா பேசாத வெழுத்தினாலே
 பரலோக முழுவதுந்தான் றன காய்ப்போச்சு
 ஆரப்பா அஷ்டகாம வாலமமந்தா
 யார்தனக்குஞ் சென்னபடி யாடமாட்டான்
 நேரப்பா பஞ்சகுகதி தீட்சைகொண்டு
 நிலையான மகாரமென்ற மவுனம்பார்க்தால்
 கேரப்பா வறுபகது நான்குரிக்கதுக
 தேவாதி தேவனென்று மாடலாமே. 193

ஆடலாஞ் ரிபுதரொடு முனிவரெலலாய்
 அவனிகனி லறியாம லிருக்கவென்றா
 பாடலாம் தங்கைகளைக் கைலவ வாங்கிப்
 பார்மகனே வென்குன்றிக கைலஞ்சேர்ந்து
 தாடெலா மறித்திடவே மைதகாகேறா
 தாய்ப்பாகல் விசுதி னுட னைதலம்மோர்ந்துக
 கடலாம் போய்ப்பாகின் வித துஞ்சேர்க் துக
 குலகுருவ காண்புல்லா மணக்குஞ்சேரே. 194

சேரடா மத்தஞ்சாத் கைலம்வாங்கித்
 திடமாக வெரிரால மெண்ணெய்சேரு
 ஆரடா கேசரியின் பீஜம்வாங்கி
 யதினடுவே கைலமெலலா மடைகதேமைந்தா

தேரடா மண்டலதகான் தூக்கிவைகதே
 திசமாக தரிபென்றே நீ காளுகி
 வேரடா வாயபபேசகப பேசிடாமல்
 விஞ்ஞக கனை யோதிபடா எதிக துககொள்ளே. 195

கொள்ளடா நிறைவிண்டத ஸைலத்தனற
 குருவான மருதகினிலும விட்டேயாட்டு
 அலலடா திகைபா ணடுபட்டா ரிசோதே
 யருவான பரிசகதி யமயாவென்றே
 சொல்லடா சொல்லியே நீ தாலுஜாமம்
 சுருமார மாயரை நகே யுலா வவநது
 வல்லடா வுலாதநையு மெடுக துககொண்டு
 வங்குமிங்கு பெனறுசொல்லி வருதகியோகே. 196

முதடா மவுனதகின் நிலையபாரகதே
 யுக்கமனே மருதநையுதகி எனடுக துககொண்டு
 சூகடா சூகாகு திரிபிசிடாமல்
 பொல்லடே நயங்காயு நகலாவிட்டு
 வாசடா வாயாடிபு பொயிபிடாமல்
 நையதகனே மருதநையுதகி என சாமயலானது
 சேகடா ஆதாநகலையா மருணாபுபொது
 குருவான பரிபாகதை நக நடுககொள்ளே. 197

கொள்ளடா பருதநையுதகி னுலாவைதது
 குருவான பரிபாயையோ யெனறு மாரறி
 அலலடா மன்றமங்கு வடலாபகான்
 ஆருவான மருதகுருவ டுடசொசகது
 சொல்லடா ஐயாபரிசு நாலுமட்டுக
 திறமங்கு மருதநையுதகி வநகதுசோதது
 சொல்லடா அலநயகடு யெடுக துககொண்டு
 சோகே நகடுக கிணவெட்டிடு வகைகான்பாடு. 198

பாரபபா மங்குவாயக நாகமவாங்கி
 பருவமிடன மருதநையுதகி எனக னுலாட்டி
 ஆபபா சாமழகக ணேழுபாட்டும
 ஆககாபைபரிசு சொது ஆபா கதுவாங்கி
 தேபபா சவாதுடினு கோதிசோதது
 நிலையான பரிசகதி தியானஞ்சொது

தேரப்பா ஸ்ரீயென்று கிலியென்றோதி
திடமான சிமிழகளிலே மையைவையே.

199

வையப்பா நாதாகன சரபந்தீர்த்து
வகையாக நமியு லெனறேயோதிர
செய்யப்பா டெச்சமுரு வேதிமைந்தா
தெளிவான சிமிழையுத்தான பார்த்தும்போது
ஐயப்பா சிமிழ காணுத் தெரியாதப்பா
ஐயங்கிலி யுஞ்ரவய தமாவென்றோதி
மெய்யப்பா பூரணகதின் சீலையைப்பார்த்து
மேலான சிமிழையு மெடுகதுக்கொளனே. 200

கொள்ளடா சிமிழ கணையு மா ககஞ் செய்து
குருவான தேரியெனது மனககணனுட்டி
அல்லடா மையெடுகது நப்ப செய்து
அருளான குருவான கண்ணைப்போற்றி
வில்லடா புருவமதிற நீட்டி குககா
விண்ணோரு பண்ணோரு முன்னைககாணா
சொல்லடா ஸ்துதையோலே மகரபு மமந்தா
சொல்லடா கன ரிஷிகனெடு சிந்தார்கானே. 201

தானவனால் தீநிலைததுப் பாரகறவேணுஞ்
நாயுச்செய பகவியாலே சாரவேறும
கண்ணென்ற பூரணகதிந் தீன் நமமாந்தா
உதகமனே புதுதுவடி யுடே சென்று
பாணென்ற பை கணையுப் பகனர்ப்பண் ணி
மாதிலதகோ மறயாம லடககஞ்செய்து
கோணென்ற கோவருகை மனதிலநவது
குவலயகதிந் சித்தவடா பாநிவாயே. 202

ஆநிலைய அருளான மகங்குலே
அவலாட்டே தெரியாப லிருந்துகொண்டு
நாடுவாய் பஞ்சகதி கண்ணைப்போற்றி
நாதாததப் பெரொளா னநிவேசென்று
தேநுவாய் ஜெகசாலா புரா டிவிட்தக
தினதேரோனம் மவுணாதா நிராகம் பெற்றுக்
கூடுவாய் குண்ட வியின சூரியாய்பார்த்துக்
குறித்திவாயககணிகை ககர்த்துமுட்டே. 203

மூட்டடா கனலெழும்பிக் கொண்டிருந்தால்
 மோசமில்லை தேகமுந்தா னழியாதப்பா
 நாட்டடா வக்கினியுங் கருகிற்றானால்
 நரசமடா ரவிதானுந் தேய்த்துபோகும்
 பூட்டடா மதிதானும் வளர்ந்துநிற்கும்
 புத்திரனே பேரின்பக் கிடைக்கொட்டாது
 வாட்டடா விம்மென்ற பெழுத்தினாலே
 வருந்தடா வஸ்துவென்று வணங்கிக்கொள்ளே.()

கொள்ளப்பா முககவியைக் கூர்த்துபாத்துக்
 குருவான நடுவரையைக் குறித்துப்போற்றி
 விள்ளப்பா விஞ்சையாற்பூ ரணத்திலேகி
 விடுகாதே விஞ்சையறந் திடாமல்திற்கக்
 கள்ளப்பா கள் ளுமங்கே வடியும்பாரு
 கலாகாணு மநதிரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
 தள்ளப்பா ஆசையொடு ரோசமாய்பை
 தவிர்த்துவிவார் கணையறிந்த தவதோர்தானே. 205

தானென்ற பஞ்சசத்தி தீட்சைககெல்லாத்
 தவருகே யாதார வீட்டில்லாமத்கா
 தேனென்ற பிரமணுட லிட்டில்லாமத்கா
 செப்புகிறே றி கழகாணு மாறகாகும
 வானென்ற மால்வீட்டி லி கழகான்பாரத்து
 மைதகனே யுரு கதிரவிற் பனிரண்டடகும
 கோனென்ற மயேஸ்வரவிற் பதினாரகும்
 குறித்திடுவார் ச காசிவந்தகக கூறுவெனே. 206

கூறுகிறேன் ச காசிவத்தி லிழைநான்ரண்டு
 கொடியகொழு பரவெனியி லி, கழகாணென்று
 தேறுகிறே னைப்பத்தோ றி புழுமாச்சு
 செப்பாராகள் பெரிமோர்க ளார்க்குமைதகா
 ஆறிதழாய்ப் பிறகருகின்ற கலைநானகிற்கே
 யாரியமணி பூசாரா காரமாச்சு
 வேறுமினி நினையாம லாகாரகதின்
 விஞ்சையடா வைப்பகென நறிந்துகொள்ளே

கொள்ளடா வைப்பத்தின் றி நைபுமைக்கா
 கூட்டடா முன்சொன்ன வாநாரத்தில்

அல்லடா பஞ்சசத்தி நீட்சைக்கெல்லாம்
 ஆகார சககரமு மறியவேணும்
 விள்ளடா வைம்பத்தே ரிநழைக்கணி
 விடாமல்மவு நக்கையுநீ மாறியோது
 தள்ளடா சுடுகாடு பாழவீடாகிக
 கவத்தோர்கள் நிலையறிந்து சாதிப்பாரே. 208

பாரப்பா வைம்பத்தோ ரிகழ்கா நென்றா
 பராபரையைத தானறியுங் கூறையகேறு
 ஆரப்பா வன்பிருந்த விடந் கான்மைந்தா
 வடங்கா க விடமாச்சு சுடுகாடாச்சு
 தேரப்பா குலையல்லோ தெய்வமாச்சு
 நிறைநகரவி யாவிடமே யுகிக்கலாச்சு
 தோப்பா ஆறுதல மிகறகுள்ளாச்சு
 தேரடா வன்பிருந்த விடந் கான்காணே. 209

காண்டா வன்பிருந்து குவிந்நனிட்டிற்
 கலந்ததடா வெருட்டாருளே மிச்சமாச்சு
 தானடா அன்பருக்கு ரான்பராச்சு
 சதுரிவனைக கமது சாவுச் சியமாச்சு
 தானடா வாயிரக்கெட்டி கழுமாச்சு
 நந்திகொடிச் சிவகா நடவாடிச்சு
 கோனடா குருவிருந் விடமி காச்சு
 கொளுதகடா விடமென்றே குறியிற்றோமே. 210

தாமடா பராசத்தி கலாந்துந்
 தானவனைய பரவொரியாத கண்ணைப்பார்த்து
 ஆமடா வடிதொழுது வணங்கிப்போற்றி
 யறிவான வாமகலத யவடாண்கொண்டு
 தாமடா தாமென்ற செல்லுமடகும்
 நாட்டியே யாயபதி கழ சுற்றிக்கட்டி
 வாமடா வளவியென்ற நுபங் கொண்டு
 வளாததாளே யோகமென்ற நுபம்பாரே. 211

பாரப்பா வேகமென்ற விந்நா நென்றா
 பரிவாகத் தோன்றியவன் பரையுமாந்
 ஆரப்பா பரவெளியி னெருளைப்போற்றி
 யவடனககே யவந்தாணு முயிருமாந்

தேரப்பா நிஷ்டையொடு சமாதியாகி
 தின்றுளே அஷ்டகர்ம வாலையென்றாய்
 தேரப்பா பஞ்சசத்தி நிட்சைகண்டு
 கேளிவான மவுனமதிற் றிடமாய்தில்லே. 212

நில்லடா முன்சொன்ன வஷ்டாங்கத்தான்
 நிறுத்தடா நிலையறிதது யாகஞ்செய்து
 சொல்லடா சதாகால மயனாமற்றான்
 ரெழுதனடா பஞ்சசத்தி பாக்கங்கண்டு
 அல்லடா நினைத்ததெல்லாங் கொடுப்பாடேவ்
 ஸஷ்டாங்க யோகத்தி வருவாயாலே
 செல்லடா மகாரமந்த விட்டிடாமற்
 ரெழுதனடா விம்மென்றே ஆரிதம்பாரே. 213

பாரப்பா மவுன மென்ற விகதைகெல்லாம்
 பாரப்பா புனைநிறை வேற்றவே னைம்
 ஆரப்பா புராணம் காணிராத்தொடா
 ஆரப்பா புராணம் விகைனாக்கும் புனை செய்து
 தேரப்பா சிந்தநிலை விட்டிடாமல்
 தேர மொரு பேச்சுகளை நினைத்திடாமல்
 தேரப்பா விப்படி போயருளைப்பொற்றி
 உவ்வாதி தேவனென்று பெயலாமே. 214

செப்பலா மெட்டியாவன் வாயாடவா பான்
 சிவனாதி மந்திரங்க ளெல்லாஞ் சித்தி
 அபாரி யா விம்மென்ற மவுனபாவத்து
 பாரப்பா யொன்குருவே யான் றுபொற்றி
 ஒப்பிய புராணத்தினை வாரிக் குறைய
 ஐக்கோசை வந்தகரிடா மெய்வாராய
 எப்பிரகார பாகவென்றாறு பொய்யென டுத்து
 சாதகமாய்க் கண்டித்துத் திகழ்பாரே. 215

பாரப்பா வுணைபெயர் வல்ல வையகாநியா
 பாரப்பா புராணத்தில் மனசு கண்ணாடி
 தேரப்பா வுணைத்தளனி யொகையாக
 நினைப்போடு அறிவெல்லாம் தங்கித்தள்ளி
 வரப்பா வெள்ளையிக்கு தீராய்நிற்பாய்
 எங்கெங்கும் தானவனாய் நிறைந்தபாவாய்

தேரப்பா விதுவல்லோ ஞானமாச்சு
தேகசித்தி மவுனசித்தி தெளிந்துபாரே. 216

போச்சடா விம்மென்ற மவுனம்விட்டாற்
பொறியைந்துங் கலங்கிவிடும் பொய்யாய்ப்போகும்
ஆச்சடா தனைமறந்த விடந்தான் ஞானம்
ஆகாய யந்திரமு மிதுதான்மைந்தா
மூச்சடா அடங்கிநின்ற குலதெய்வந்தான்
மூச்சந்தி வீதியிலே முழங்கிப்பாடும்
வாச்சடா வாய்பேசித் திரிந்திடாமல்
வாங்கடா மவுனமதை வணங்கிக்குறே. 217

கூவென்ற அட்சரந்தின் குறியைக்காணான்
கோடான கோடிசித்து மறியமாட்டான்
ஆவென்று மாடியுந்தான் கொள்ளமாட்டான்
அஷ்டாங்க யெக்கியமு மறியமாட்டான்
தாவென்று பானமதி லேறமாட்டான்
தன்மையுடன் மனம்நிறுத்தி வாழமாட்டான்
மாவென்று மயிலேறிக் கொண்டேயானும்
மாளுத சிவயோக மறிந்தேன்காணே. 218

காணடா யோகாதி யஷ்டகர்மங்
கருவுமல்ல வருவுமல்லக் கலந்துசொல்வேன்
தானடா சிங்கைப்பூ ரணத்தில்தாட்டிச்
சாற்றடா பராபரியே யம்மாவென்று
கோனடா கிலியென்றே புருவமேவிக்
கொளுத்தடா ஸ்ரீயினுட பெயரைதாட்டி
வானடா வானவர்கோன் மயங்கிப்போவான்
வள்ளலுந்தான் பதறியுனை வணங்குவானே. 219

வணங்காதே வெதிரிக்குச் குறியைக்கேளு
மைத்தனே யரைநொடியில் வாய்கண்ணாகி
இணங்காத பராபரத்தின் கிருபையாலே
என்னசொல்வே னிரத்தமிட்டேயிறந்துபோவான்
குணங்கண்டே யொருசாமத் துள்ளேமைந்தா
குறியாகி மனதிரங்கிக் கொண்டாயானால்
ஊனங்கொண்டு நசியெனப்பூ ரணத்திலோதி
மைத்தனே பார்த்துவிடத் திரும்பாரே. 220

பாரப்பா வொருசாமத் துள்ளேமைந்தா
 பாரப்பா லவன்சொக வொடித் துப்போகும்
 ஆரப்பா வெருசாமத் தாண்டிநாடுவை
 ஆவன்குலமு மவனுயிரு மழிந துபோகும்
 வேரப்பா விதுபோலே பார் கன்சொல்வா
 வீட்டகுறைப் படியாலே விரி துத்ச்சொன்னேன்
 தேரப்பா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
 ரெப்புகிறேன் மாரண ததின் செய்கைதானே. 221

தானென்ற பூரண ததுள் மரிபென்றே கிச்
 சாறறட கிழியென்றே சுழினைககேகிக
 கோனென்ற குருவாருளை மனதிறகொண்டு
 குறியடா வெதிரியுட பையாரைகொண்டு
 தேனென்ற மொழிசரிபா காமி கையா
 சென் லிடுவாய் கெரி கொள்ளா செய்வாடேவி
 மானென்று பட்ட துபேல மாயங்கித காணு
 மதிமயங்கி யலை கிடுவான் மாத காபாரு. 222

பாரப்பா ஆன்னாமது புரிகையிட்டான்
 பாவையாடி வொரு காந்த விருமபட்டிடான்
 ஆரப்பா வினைகசனா றுற ரெட்ட வரன்பாவி
 யடி த்காவு மகலக ள வர்பாரையலை
 தேரப்பா மனிகாசுநாக ளவா தல மககா
 திரிட கதிரு கடி கடுவொன் சநு ககிடபாலே
 ளாரப்பா பூகணப பரிக 'காடி
 றுண்ணாயுட வவாவி கதிரு பாழுகக பணை. 223

காண்டா விதை ததிக ளயானுமா துங்
 கலத்தெழுந்த கடிந கதிரு ளாகாநகா
 தானடா வுனனா முழியா கயா
 தட்டா டு முடியா ள காடி க்ககந
 காண்டா கவகடு காக்க வந்திட்ட ளுஞ்
 சாவண்டா கிரிகுலக து வமகான் மாத
 தேகாண்டா குருவாருளா க ள வனன
 குர்பா க து திர்பா க கக கக கக கக. 224

கா வென்று மிலையாதி து நிபாங்கு
 குருவான கிதப்பா பாடெ ளயானு

ஆடென்று கேசரியாள் வேலைதாள்
 யாகாய கட்டமதிற் றொத்திழேறி
 நாடென்று லோகமெல்லாம் வரியமாச
 நாட்ட டா குலதெய்வந் தன்னைப்பாரு
 வீடென்று மழியாதே யிந்தவிஞ்சை
 வெட்டகொளி யாயிருக்கும் விதியும்பாரே. 225

பாரப்பா விதியென்றால ரவியுமாசசு
 பாலகனை யதியென்றற் சந்தரஞ்சு
 ஆரப்பா விதியறிநது மதியைச்சோக்ஷ
 அப்பனை யமறிநது சரந்திரின்று
 நோப்பா சரம்பஞ்சாட் சரமுமாச்சு
 நிலையான ஷடாட்சரமு மிதுவேலமைதநா
 நோப்பா ஷடசரந்தர லவ்வென்னை
 தந்தகமுடன் குவித்திடவெ ச சரன்காணே. 226

காண்டா சரங்குநீரகால புரையலாச்சு
 கண்டுநிகாண்ட மனமலமலை சரந்தரஞ்சு
 தானடா குலநவீ லமனமதானிகுறு
 சந்திரமாயுநீர்தித தனைகாணுமி
 ஷடாட்சர ஷடசு ஷடிராய்தின்று
 ஷநிவான யாபரமு மீருக்ககைசு
 கோனா யாபரமென்றுந் விநதுவென்றங்
 குலதெய்வ மென்றுசொல்லி சரலாச்சே. 227

ஆச்சடா மனந்தரனுங் குவிதமெய்சு
 ஆடவா மறுநது தான்குறிதர
 பூச்சடா முச்சரமுல் மனமென்றமுற்
 முடிவான மனதடங்க வென் றாஸ்பாரு
 வாச்சடா வுரநப்பாசல சித்தநீரெல
 மனமடங்க விமமென்ற மவுனமநாட்டிப்
 பேச்சடா பேசாதே பேசினுககால
 பிடரிவாழி மயாககா லதப் பேசொறாதே. 228

பேசாத மவுனமலலோ விவனாவாசு
 பேரானப மானதுவு மதுவாய்ப்போச்சு
 கூசாதே மனதன்வி னுலேமைதநா
 கொணடனடா வமுதமென்ற மானந்தன்னை

ஏசாகே வெளிவிட்டேன் மகநாள்மக்கள்
 ஈராறுதலக்திணுடக அஞ்சொல்லி
 ஆசானைப் போலவுத்தா னருளைப்பெற்றேன்
 ஆறுமுக னென் றுசொல்லி நமககுப்பேரே. 229

பேரென்ன தேவரொடு முனிவர்காணுந்
 பெரிதான பூகணம் பசாசுகளி
 கூரென்ன பூணதகைக் குறித்துமைக்க
 குலகெய்வ மதிலேதான் கூடிச்சென்று
 நேரென்ன சிங்கென்றே புருவமேறறி
 திறத்தடா வங்கென்றே மாறியுகி
 ஆரென்ன உனக்கேடு மாவகூண்டோ
 அடங்காத தேவகைகள் வருகும்பரே. 230

பாரப்பா வுன்பாதம்மணி, சதுபோற்றும்
 பாதனிலே தெய்வமெல்லா மேவலெ செய்யும்
 ஆரப்பா குருநாளுந் லர்வைப்போற்றி
 யாகாயப பெருவெளியி லடங்குவாழ்த்து
 நேரப்பா ஐயங்கிலியுஞ் செந்தகொன்றும்
 செய்ததிருவாய் பூணகதின் நிலையப்பாந்து
 நேரப்பா வெதிரியு பெயரைதாட்டி
 நிரந்தகமாய் பாரப்பரே யென் றுபோற்றே. 231

போற்றடா வெதிரிசூது நமக்காகேறு
 புறக்கலே டிள்ளியுக்கான் கலச்சுகாணும்
 ஆற்றாந் தேக்கமெல்லா மெரித்தெய்வலுந்
 அன்னமுந் காணரோபமாயவர்க்கோயாகும்
 வாய்ந்தடா நித்திரமம வருகான்பா
 வாய்குளரி வெள்ளியவன் மதியுங்கெடுத்த
 காற்றாந் தேக்கமெல்லாந் பாரப்பரே
 கண்களிலே மட்டியுக்கான் கலச்சதுபோற்றே. 232

போமா லிப்பாழோ வாய் முன்
 பெய்யுடலாய் தாண்டி துமாண்டுபோவான்
 ஆமடா விதைநீக்க வரி றுசொன்னேன்
 யாராலுமாகுது அயன் றுசொன்னான்
 நாமடா மவுனதலை யாறித்தொலை
 நலமான வசுரர்களை நமச்சுமாத

ஓமடா வோமென்ற பிரணவத்தை
யோதடா பூரணத்தி லொடுங்கிப்பாரே. 233

பாரடா ஒமென்று மசியுமென்று
பராபரையாள் நாதமதைப் பணிந்துபோற்றி
ஆரடா சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டி
யழுத்தடா குல தெய்வந தன்னில்மாறி
வாரடா மானதமாம் பூசைசெய்து
வாங்கடா தலைமாறி மைந்தரமைதா
தேரடா செகமெல்லாம் வசியமாகுந்
தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே. 234

செப்புவா ரரசரொடு செகத்தோர்தாமுந்
தெண்டனிட்டுப்பணிந்திடுவாரா ரிவன் தானென்று
ஒப்புவார் மாதர்கடா முன்னைக்கண்டா
லுததமனே மையல்கொண்டே யுருகிவாடி
அப்புவா ளவன்மயங்கி ஈரசேயென்பாள்
ஆசை கொண்டு ரோசம்விட்டே யலறிவீழ்வாள்
தப்புகிறோ மென்றாலுந் தப்பொட்டாது
சத்தியமாய் வசியநகைத் தாக்குதாக்கே. 235

தாக்கடா விந்தமுறை சொல்லார்சொல்லா
தவத்தோராககே சித்தியல்லால பற்றோர்க்கேது
வாகடா வாய்திறந்து சொல்லிப்போட்டேன்
வலைபஞ்ச சகதியுட வருளிநிலே
தாக்கடா தாவினாற் சொல்லப்போமே
ராஜாங்க யோகமகை யறியாப்போக்கு
மூக்கடா சுழிமுனையா முதுகண்பாரு
மோட்சததுந் கேளுவினி மொழியகேகளை. 236

கேளடா பெரியோர்க்கு வசியமேவே ன்றும்
கிருபையுள்ள பஞ்சசத்தி யரு ணமவேணும்
ஆளடா வஷ்டாங்க யோகமவேணும்
ஆமென்றே யனுதினமும் தீனாகவே ன்றும்
நாளடா மூன்றெழுகது விஞ்சையே ணும்
நாதாககை சாபமதை விலகவே ன்றும்
வாழடா வுத்திநிலை யறியவேணும்
வாங்கடா வசியமென்றால் மவுனந்தானே. 237

தானென்ற மறைப்புவித்தை சொல்லக்கேளு
 சந்திரனைப் பானமென்று காணெகொண்டு
 கோனென்ற நயியென்றும லாலீயென்றுங்
 குலதெய்வத் தன்னிலேநான் குறித்துநாட்டித்
 தேனென்ற மொழிச்சியுட பாகம்போற்றிச்
 சிந்தைதனி லேநினைந்து செயததான்பண்ணு
 வானென்று கலைமாறி வானத்தனை
 வாங்கடா சுழிமுனைவில் மனக்கண்ணுட் டே. 238

நாட்டியே பார்த்திடவே செகத்தோதானும
 நாடியுளைப் பார்சு காவுங் காணுறைய
 பூட்டியே யுனைத்தானு மரிதேகாண்ப
 புகழ்தொழுந்த வில்மென்ற மவுனத்தாலே
 காட்டியே திரியாதே லோகத்தோர்க்குத்
 கபடமென்ற மறைப்பினுட மையையமைந்தா
 வீட்டிலே திரியவைத்து மாயைக்காணு
 வெட்ட வெளி யாகவுந் தான் விசிடாதே. 239

வீசாதே மவுனமென்று விஞ்சைவேணும்
 வேகாந்தப் பட்டாட் பததை யறியவே றும
 கூசாதே பட்டாட்சர மேலங்காரமாச்சு
 கூறுதற்கு தாவுண்டோ குணமுள்ளோனெ
 வசாதே வெளிதிறந்து கொன்னோமென்று
 வன்மக்கள மாம்பூலத் தரிக்குமபோது
 கூசாதே யிலைதனிலே பிளர்த்தாட்டிக்
 குருவான தேரியப்பன்றே மனத்திறங்கே. 240

தங்கடா தாம்பூல மிப்படிக்குக்
 தவருமல மண்டலத்தா னுண்டாயானுல்
 அங்கடா வெதிரியுண்டோ வுனக்குககூட
 அவனிதனி லுள்ளோருட பணிவாய்க்கண்டால்
 பங்கடா வண்ணி யான்ற தேவி காணும்
 பாடுவாள் தாவினாள் மறைகொல்லாம்
 எங்கடா சித்தாகவிப் படியோ சொன்னார்
 எனைப்போலே சொல்லவுந்தா னில்லைத்தானே. ()

தானென்ற பட்டாட்சரமாம ருதரன்பீஜஞ்
 சாதிந்த போகளுக்கு எல்லாருறித்தி

தேனென்ற மனதிரிலை யறிந்துகொண்டாற்
 செகத்திலுள்ள வெதிரிகடா னினைக்கச்சாவா
 வானென்ற வானவர்கோன் பணிவாருன்னை
 வையகத்தோ ருனைக்கண்டால் வணங்குவார்கள்
 எனென்ற சுடுகாடே யறிந்தாற்சித்தி
 யில்லாட்டாற் கூறுதற்கே யெளிதாம்பாரே. 242

பாரப்பா படாட்சரத்தின் மகிமைசொன்னேன்
 பாராட்டால் மவுனசித்தி பலியாதையா
 ஆரப்பா தேவிபஞ்ச சத்திதிட்சை
 யறியாட்டாற் பாவமுன்னைத் தொடர்ந்துகூடும்
 தேரப்பா மகாரமல்லோ விம்மென்றாச்சு
 நிர்விகற்ப சமாதியென்று நினைக்கலாச்சு
 தேரப்பா விதைவிட்டால் ஞானம்போச்சு
 தேகசித்தி யாகாது தெளிந்துகாணே. 243

காண்டா பாபாத்தி னடியிற்சென்று
 கங்குலர்வீ தனைமாறிக் கருத்திலுன்னி
 தானடா இரியென்றே மனதிற்கொண்டு
 சத்தியபிரமாதனை நினைத்துப்போற்றி
 எனடா விருதயமே பீடமாகி
 யெதிரியுட பேரையுந்தான் கூடசேர்த்துக
 கோனடா குலதெய்வத் தன்னைப்பார்த்துக்
 கும்பித்து ரேசித்துக் குணமாற்றிலலே. 244

நிலலடா வெதிரிக்குச் செங்குஷ்டந்தான்
 நிலையான தேகமெல்லாம் நீராபோடும்
 அல்லடா வைத்தாது வருடத்தன்னி
 லடைத்திடுவா அகாமென்ற குழியிற்றூனும்
 கொல்லடா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
 கொடுமைமெத்தக் கூடழிந்துபோகுஞ்சொன்னேன்
 கொல்லடா பாவமவரும் கோஷம்ம்கோஷம்
 தொலை தாரம் ஞானமென்றார் ஞாபத்துபாரே.

பாரப்பா விம்மென்ற மானந்தன்னைப்
 பார்த்துநிலை தனையுந்தா னறிந்துகொண்டு
 ஆரப்பா வெந்தெத்தக் கொழிலுக்கெலலாம்
 அண்ணதேரம் வனத்திலேநீ வைக்கும்போது

நேரப்பா செந்தீயும் பற்றிவேகும்
நிலையான கயிலாயம் தீராய்ப்போகும்
வேரப்பா யாரொருவர் தடுக்கமாட்டார்
விட்டாக்கால் விண்ணிலிடி விழுகும்பாரே. 246

பாரடா நந்தியென்றும் பீசமென்றும்
பரமசிவன் சிரசினின்ற ஜலத்தானென்றும்
ஆரடா மூலமென்றார் கணோனென்றும்
ஆச்சாரி யானதொரு குருவாமென்றும்
நேரடா செகத்தோர்கள் பணிவார்கண்டால்
நிலையான அறுகின்வேர் பலந்தான்சத்து
நேரடா கொண்டுவந்தே யுலரவைத்துத்
தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானம்பண்ணே. 247

பண்ணுவது கொடுப்பதேவர் பலந்தானேந்து
பாலகனே நாயுருவி பலந்தானேந்து
உண்ணுவது மாதனாவேவர் பலந்தானேந்து
ஒகோகோ தங்கைகளைவர் பலந்தானேந்து
எண்ணுமடா வல்லாரை பலந்தானேந்து
என்பகனே யிவளவையுட பொடியதாக்கிக்
கண்ணாமனக் கண்ணிவாய் மரியென் றோதிக்
காரணமாய் வாழ்கொண்டே பொருந்துக்கொள்ளே.

கொள்ளடா திரிகடுகு வகையொன்றுக்குக்
கூறுகிறேன் பலந்தானுங் காலதாசு
அல்லடா அரத்தையுந்தான் பலமேகாலம்
அப்பாளை வால்மினாகு பலந்தான்காலம்
சொல்லடா வாலுமுனை விராகன்நான்கு
குட்டி நிவாய் மடுகுநிலையு மதுபோலப்பா
மல்லடா கட்டாம லேலகன்னை
மடத்தனே விராகலிடை நாலுச்சே. 248

சேரடா அளிஞ்ஞிவித்தும் புங்கம்வித்தும்
நிறநகதொரு சுஞ்சாவின் வித்துஞ்சேர்த்து
ஆரடா காஞ்ஞிவாயின் வித்துஞ்சேர்த்து
அப்பாளை ஆமணகனின் வித்துஞ்சேர்த்து
நேரடா நிலைப்பனையின் கிழங்குவித்தும்
நிச்சயமா பழுங்கிரு வித்துஞ்சேரு

தேரடா வொவ்வொன்றும் விராகன்மூன்று
தெளிவாக நிறுத்ததையும் வாங்கிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா முன்சொன்ன மருந்தையெல்லாம்
கூறுகிறேன் வித்தெல்லாம் பொடியாய்ச்செய்து
அல்லடா முன்சொன்ன மருந்தையெல்லாம்
அப்பனே யொன்றாக கலந்துகொண்டு
வடலடா ¹ சருக்கரையாய் பலமிரண்டு
வளமுப்பு வின்கண்ணம் விராகனென்று
கொள்ளடா கலந்துமினி யுண்டாயானாற்
கொடியதொரு யெமன்வினையுங் குதிக்கும்பாரே. ()

பாரப்பா பதினெட்டுக் குஷ்டந்தீரும்
பாலகனே நரைதிறையும் மாறிப்போகும்
ஆரப்பா பதினெட்டு மேகத்திரும்
அப்பனே வாயுளெல்லாம் குலைந்துபோகும்
தேரப்பா யீனையொடு காசத்திரும்
நிலையான கண்டனையும் நீங்கிப்போகும்
தேரப்பா சன்னியொடு சுருங்கத்திரும்
செகத்திலுள்ள விஷைகளைல்லாம் தீரும்பாரே. ()

பாசடா வியாதியென்ற சொல்லுடோது
பார்க்கிலே மலடென்ற பேச்சுமேது
ஆரடா விததுவொன்றாய்க் காட்டிப்போகும்
ஆதனாறு மப்பனிடம் அனாமாறும்
தேரடா நிலைதனிலே நிறுத்தியவர்க
நீங்காமற் போகமுன்னையும்காக்கும்
தேரடா விவையுண்டு மவுண்டாய்க் காற்
தேவாதி தேவனென்று சபாஸிடே 253

செப்பலா மொப்பியடா கவனமாக்கஞ்
செய்யலாங் குப்பரவரி யுண்டாயாமோனென்
அப்பலாடி நின்றாயதினிலே மெகையாடலா
அடிப்பலா வையவலவாக அறிவேகந்நும்
ஒப்பலா மாணாயெல்லாங் கழிந்தத்போகு
அங்காரக கம்பமதி லொங்ககவாகந்நும்

தப்பலா மென்றாலுந் தப்பொட்டாது
சத்தியமாய்ப் பராசத்தி கிருபைதானே.

254

தானவனே நீயல்லால் வேறுமுண்டோ
சத்தியமா யிம்மென்ற மவுனத்தாலே
கோனவனைக் காட்டிவைக்குங் குருவாய்நீயுங்
குலதெய்வந் தனையறிந்து கூடினோர்க்கு
வானவர்கோ ஸீயன்றி மற்றுமேது
வாடாத தீபமதை யறிந்தபேர்க்குத்
தோணவே சொல்லிவிட்டே னிந்தநூலிற்
ரோகிகட்கே யாவதென்ன தொடர்ந்துகூ டே. 255

கூடியே யிந் நூலின் பயனைக்கண்டு
கும்மெனது ரேரித்துக் குணமதாகி
நாடியே யிம்மருந்தைக் கற்பமென்று
நாடியுண்டு மனங்கொண்டு தமனைவென்று
கூடியே பூரணமா மிலிங்கமென்று
சுருதிபூடி பிறந்திடமே யிதுவாமென்று
தேடியே யலைபாமற் குருவைக்காணு
செகதலத்திற் பேய்ப்பாலே திரிந்துகொள்ளே. ()

கொள்ளடா வல்லாரை பலந்தான் நூறு
குருவான தேரென்றே வாங் சிவந்து
அல்லடா மரென்றே சாபத்திர்ந்து
அப்பனே ஜலந்தா னும் படிபன் நூறில்
விள்ளடா போட்டிடுவாய் தேவிரென்று
விக்ககனே யோர்விறக ளனலைமூட்டிச்
சொல்லடா னவையுமென்று நிலையுமென்று
சூட்டடா செனவுமென்று துரியம்பாரே. 257

பாரப்பா காச்சியிடு வற்றமட்டுந்
பாலகனே ஜலந்தா னும் பனிரண்டாக
ஆரப்பா விறகுகொடைப் பதனம்பண்ணி
யப்பனே விலைவோர் பலந் காணந்து
நோப்பா சந்தனவோர் பலந் காணந்து
நிலையான மாதனைவோர் பலந் காணந்து
வரப்பா வெட்டிவோர் பலந்தாணந்து
என்மக்கா ளிவனவையு மொன்றாய்ச்சேரே. 258

சேர்த்திடுவாய் யிடித்தகளை தூளாய்ப்பண்ணிச்
 செப்பிடுவாய் நசியென்றே மவுனங்கொண்டு
 பார்த்திடுவாய் குழித்தைலம் வாங்கிமைந்தா
 பராபரையான் பாதமதிற பணிந்துபோற்றி
 வார்த்திடுவாய் திப்பிலியும் பலந்தான்காலாம்
 மைத்தனே யதிமதுரம் பலமேகாலாம்
 காற்றிலையு மதிமடா மிளகுமைந்தா
 கருத்துவைத்துப் பலந்தா னும் கால்நீவாங்கே. ()

வாங்கடா கக்கதுதான் பலமேகாலாம்
 வால்மிளகு வரமுனை விராகன்நான்கு
 தாங்கடா காதமுந்தான் விராகன்நான்கு
 சத்தியமாய் மனோசிலையும் விராகன்நான்கு
 ஒங்கடா தாரமுந்தான் விராகன்நான்கு
 ஒகோகோ கெவிரியுந்தான் விராகன்நான்கு
 பாங்கடா அமுரியுப்பு விராகன்நான்கு
 பாங்கனே காரமுந்தான் கூடச்சேரே. 260

சேரடா காரமுந்தான் விராகன்நான்கு
 செப்புத்தென் தாமரையின் வித்துங்கூட்டி
 ஆரடா முபூஷின சண்ணந்தானும்
 அபபுன்னவிராகனிடா யொன்றுசேர்த்துத்
 தேரடா வடிவதுவிட்டு மருக்கையெல்லாஞ்
 செங்கதிடுவாய் நிலையென்றே ஜாமந்தான்கு
 வேரடா தீனையம லறைத்துவமந்தா
 விமலையுட பாதமடை மனதிறகொள்ளோ. 261

கொள்ளடா முன்சொன்ன கடியாததன்னிற்
 குறையாம லாவிதெம்பியுதன்னண்ணி
 அலலடா வென்றாக விடிககிணறு
 யப்பனை மருக்கையெல்லா மதிலேதாக்கிச்
 சொல்லடா சிவதமரி வாயமென்று
 செங்கதிடுவாய் லட்சுமிகு தீரகமரக
 மலலடா மறியிடுகதுத திரிமல
 மைந்தனை மெழுகுபுட மாங்குப்பாரே. 262

பாபபா தெய்வையுந்தா நெடுகதுகொண்கு
 பாசத்தி பாமதிற னுணிந்துபோற்றி

ஆரப்பா நெய்யையுந்தான் பதனம்பண்ணி
யப்பனே விராகனிடையிரண்டதாக
நேரப்பா மண்டலந்தா னிருபோதுண்டு
நிஷ்டையொடு சமாதியிலே தின்றயானால்
ஏரப்பா வுன்றேகம் வேறதாகும்
இயமனில்லை யியமனில்லை யெண்ணிக்கானே. ()

காண்டா ரோகமெல்லாங் கலைந்துபோகுங்
கல்வியிலே மிச்சமடா வலுவோரொம்பத்
தானடா மூதுமையென்ற சொல்லுமேது
சாவேது வுந்தனுக்கு விதியுமேது
கோண்டா யீனையொடு காசமேது
குவிந்துமன மொன்றாக நினைத்தபோது
நானடா வப்படியே யுண்டுதேறி
நாதனென்றும் வேலனென்றும் வந்தேன்பாரே.

பாரப்பா வெந்தெந்தத் துரைக்கெல்லாந்தான்
பராசத்தி தேவியுட பாதம்போற்றி
ஆரப்பா மருந்தையணு வளவேயிந்தால்
அஞ்சுமடா வியாதிகடா னழிந்தேயோடும்
நேரப்பா விதையறியா ருலகத்தோர்கள்
நிலையான சித்தரெல்லா மறைத்துப்போட்டார்
வேரப்பா வெறுவாயை மென்றிடாதே
வேதாந்த குலதெய்வத் தன்னைக்கானே. 265

காணுவது இக்கிருதங் கண்டபேர்க்குக்
கயிலாயத் தனதாகுங் கடவுளாவார்
பூணுவது பூரணமே மவுனவீடு
பொறியைநது மொன்றுறைப் பேதமாகும்
ஏணுவது பிசுகில்லை யிந்தப்பேச்சு
எமனாதி கிருதமென்றே இதற்குப்பேரு
தோணுவதெல் லாமுனக்குத் தோணும்பாரு
துன்பமற்றுப் பேர்ப்பெருச் சேருந்தானே. 266

சேருமென்று சொன்னமொழி தப்பேயில்லை
சிவனான குருவானே தேவியானே
யாருமினி யுலகத்தோ ரடுத்திட்டாலும்
அவந்தனக்கே யியாத யழிந்தேபோவாய்

காருமீந்தக் கிருதத்தை நீயாய்த்தின்று
 கருதநான வல்லாரைக கற்பமென்று
 பாருமினி யிப் மென்றே பகாட்கேயோகிப்
 பாலகனே நிலைசனைநதான் பறறிப்பாரே. 267

பாரப்பா யஷ்டாங்கம் பஞ்சசத்தி
 பாராட்டா லிவையெல்லாஞ் சித்தியில்லை
 ஆரப்பா வஷ்டாங்கஞ் செய்வாருண்டோ
 யாகாதி தர்ப்பணங்க ளறிவாருண்டோ
 நேரப்பா நிஷ்டையிலே பறிவாருண்டோ
 நோ நிலையுங் கண்டுமினி வணங்குவாரோ
 காரப்பா விராகமென்றே கடாட்சங்கொட்டு
 கருணையுள்ள தியானமனைக கலந்துகொள்ளே.

கொளலடா விராகக்காள் தியானமேவணும்
 கூறுகிறே னெக்கியதகா லறியாவேணும்
 அல்லடா மவுனமொன்ற விஞ்ஞானேவனும்
 ஆதார மாறுமொன்று யறியாவே ணும்
 மல்லடா வாயவெக்ச்சா ரணையுமேவனும்
 வாடாத துபாதி லெடுங்குவேணும்
 சொல்லடா பேசாறநே இருகசவேணும்
 தெலாஸை மறந்தவாகுக கடடுவெனே. 269

சாட்டுகிறேன் சேலாசை யாலேமைததா
 கடியெதாரு பூவருதா னிராதுபோனா
 நாட்டுகிறேன் கலவியொன்ற மயக்கக்காலே
 தாகாககள் ிக்கொல்லா தாசமாது
 பூட்டுகிறேன் லோகமெல்லா பழிநதுபோசக
 பொறியைததும வெவ்வேறுயா பரிநதுபோசக
 மாட்டுகிறே னிலலமென்றா னகிலநின்று
 மயங்கி மக யொழியாதெ ளாங்கபாரே. 270

பாரப்பா விந்துவெல்லாம் வட்டமாசு
 பாரபினை றனைப்பாசு தத பாரையுமாசக
 ஆரப்பா லோகமெல்லா பூரிநானாக
 அண்ட மறதல் மனவருதா வொழிபுண்டாங்க
 நேரப்பா வசுபினை மாலலாசக
 தீலயான பராபகதி லொழியாசக

தேரப்பா மயிலேறிச் சுத்திவந்த
சிதூபின்னை முருகனென்ற பேயர் தான்கானே. 271

காண்டா பரலோக நாகனானேன்
க்டவுளர்க்கு முபதேசங் காட்டலானேன்
தானடா சகலருக்கு முயிருமானேன்
சடாட்சரமாஞ் சாமியென்ற வாமியானேன்
தோண்டா தூரதிஷ்டி யறியலாச்சு
சொல்லாத மந்திரத்தின் சுருதியாலே
கோண்டா வேரெழுக்கை யறிந்ததாலே
கூசாமற் பவனிவவும் வந்தேன்பாரே. 272

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தியான கதிற் குட்
பதிவான வுயிரெழுத்தை சொல்லுகதேறு
ஆரப்பா வங்கிலியு மென்றேற்போயி
யப்பலினை யாமிர கெட டுண்ட மட்டும்
தோப்பா மாயையதறு ஆசையதறு
நீய்களை ஆஷ்டங்க ய்யாங்கு செயது
தேரப்பா குல கெயவ மிதுவாமென்று
செய்ததில்லை யாண்டகாமஞ் சிந்தி கானே. 273

கானென்ற ஆஷ்டாம , தனக்குமந்தரா
நெயலிகள் எசெய்க டிகுச்சப்பி
கோடுவென்ற ஆஷ்டகாம வாலி சவானை
குவித்திடும்போ டெல்லா ககாண் கருமுண்ணே
நானென்ற தங்ககாட சிறியங்ங்
தலமான கலைகொனி , தங்கயென்றும்
கோடுவென்ற வாரிதங்கை மரியாதங்க
கூறுநீடும பெரியங்க கயிதுவோரானே. 274

தானடா மூலிகையு முண ன்றும்போது
சமதலையா யடிமுலம் நிதிக் , வெணார்
கோண்டா விரக கான மடினமலை ன்றும்
குலகைவக னையாடு சூப்ப பாககலெ ன்றும்
வானடா சிருதமெல்லா முண்ணவெ ன்றும்
வாலையைந்தா வையாமல சினைககலெ ன்றும்
தேனடா தங்ககாலிலே யாதிசேஷ
செய்துகிறேன் சிறியங்குக விபரந்தானே. 275

தானென்ற நங்கைகளைச் சமூலம்வாங்கிச்
 சத்தியமாய் நிழலுலர்ந்ததி யிடித் துத்தாளாய்க்
 கோனென்ற படிச சாற்றாற சாமமுன்று
 குறையாம லரைக துருட்டிக காயவைத்து
 ஏனென்று சொல்லாதே மசியென்றோதி
 யென்மக்காள் மருதகையுந் தா னெடுத்துக்கொண்டு
 வானென்ற வானவர்கோ னறிந்தவுண்மை
 மறவாதே ஆவின்பால் தன்னொலட்டே. 276

ஆட்டியே சாமமுத்தான் தாலதாக
 அதிற்சீந்திச் சருககரையஞ் சமனாய்க்கூட்டி
 நாட்டியே விராகனென்று இருபோதுண்ண
 தலமாக மண்டலந்தான் கொண்டாறகேள்
 ஆட்டியே முச்சுடரு மொன்றாய்ப்போரும்
 மும்மதமபோல லகரியது முழங்கியாடும்
 வாட்டியே யகநி னான் கொதிக்கேதவேகும்
 வாமான சருதமென்ற வாகுரான்கேளே. 277

கேளடா அலுகுவோக் கிருதந்தன்னைக
 கிருநாயுட னிம்முலி யருந் தும்போது
 நாட்டி புரணமுங் கண்ணிற்காணும்
 தசியுடா விஷங்கொல்லாம நாசமாகும்
 வேளடா பன்மதனபோல் சூபமாவாய்
 லிட்டகுறை மொட்டகுறை யிதுவேகாட்டும்
 கேளடா தேட்டுமெடுகு விஷமுமபோருந்
 தேவியுட அட்டகாமஞ் சிகதிதானே. 278

கானென்ற நங்கையாடா பெர்யதங்கை
 சத்தியமாய் பிரமணுட நீஜமாச்சு
 கோனென்ற நங்கைகளைச் சமூலமவாங்கி
 கூறுகிறேன் முன்மருதகைப் போலேயாட்டி
 கோனென்ற முன் சொன்ன படிப்பால்மைந்தா
 ிக்கசரடன் மண்டலததான் கொண்டாயாவை
 ஆனென்ற வானவாறந் திரணடுபோகும்
 ஆதிவஸ்து மஹதிவஸ்து மொன்றாய்ப்போச்சே

போச்சுடா மருதகையுந் தா னுண்ணும்போது
 புத்திரனே வலலாரைக் கிருதந்தன்னை

வாச்சுடா மண்டலந்தான் கூடச்சேர்த்து
 வாலையி ராமியென்று வணங்கியோதி
 நீச்சுடா தசதீட்சை யுகறைகண்டு
 நிறுத்தடா ஐயகிலியு மென்றேபோதி
 பூச்சுடா அடங்கியினி யுருவிப்பாயும்
 முச்சுத்தி தனில்கு நகி வைக்குமபாரே. 280

பாரப்பா வாசுநங்கை பாகையின்மீலும்
 பாலகன்ன யாரறிவா ருலக கீதர்கள்
 ஆரப்பா நங்கைகளைச் சமுலாவாங்கி
 யப்பனை முனசொன்ன பாகுஞ்செய்து
 தேராயா மரியென்றே சபதநிகழ்
 நீமகனை மண்டலந்தா னுணர் யாலாவு
 தேரப்பா வுணகதி யாநாவு லாலவா
 திரிபுகரயாள பாநனைன்று செப்பலாமே 281

பொல்லாஞ் சிவனாகன லோட்டமுலகு
 செப்பர்கள் கிருமமயக கெளவாயகண்த்
 லாயலா மண்டலந்தா நநாகச்செய்து
 ஸ்கைடகா முனசொன்ன பாகுபாலே
 தடபிலா துண்டிடுவாய யநாளாபாநி
 சகாபிவமபோ லுன் ஸ்கக அலங்குமபு
 அப்பலாமென் தாம வாலையக
 அதுகண்டு முடிவ நககு மறித்துக் களனை 282

கொளையா மருளியென்றா னகாததுமடிக
 கொள்ககா பூரணநனை குறியிநதின
 அலவா அஷ்டகாமக கை யபக்டபகும்
 அருளான வருளவந் கயுபாநககும்
 விலலா காரணாய நிறுத்திரபாநது
 லுண்டா அகதிசகி முனமுடகா
 கொளையா விமமருகா பாலாநபபணைக
 குலகெயவந கனைநக கரிநக 283

காநிலை வருவ கனை ஞானமாய்க்க
 கொழுகதுவிடே. கொளையாநதேகமபோது
 வாரணைநனை குடாநகககா முனமபாயயார்
 வாலையுத்தா னுத்தவிடா வாலையாட்டா

தேசிகனைப் போலேதான் வாழ்கவென்றந்
செப்புகிறே னுருத்திரனார் பீஜமாதி
பூசித்த பேர்களுக்குத் தனதுமாகிப்
புத்திரனே கலைக்கியானி நங்கைகளே.

284

கேளடா நங்கைதனைச் சமூலம்வாங்கிக்
கிருபையுடன் முன்சொன்ன பாகம்போலே
ஆளடா மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
ஆகித்தன் பெரிசனையும் அப்போகாணும்
தாளடா அக்கினியும் மிகுந்துவேகும்
தலமான வாயுவங்கே மேலேயேறும்
வாழடா வில்லவே ரதனைமைந்தா
வையகத்தோ ரறியாமற் கிருகம்வாங்கே.

285

வாங்கியே மண்டலந்தான் மருந்துகூட
மைந்தனே யுண்டிடவே வாயுநாசம்
தாங்கியே நின்றநிலை தானேகட்டும்
தவறாது கவனமிகுதி கைகருள்ளாகும்
ஒங்கியே நடவாதே பதனமாக
ஒடுங்கிடுவாய் குலதெய்வத் தன்னைப்பார்த்து
ஏங்கியே திரியாமற் கவனம்வைத்தே,
எகாந்ந வஸ்துவாட வருளைக்காரே.

286

காபடா னன்றேறாத் தனதாமென்று
காத்திடுவாய் தவகமே கைக்குள்ளாகும்
ஆரடா தேகமது விறந்துபோனால்
அத்தரங்க மானதையு மறிவதெப்போ
தேரடா சொன்னமதை யறிவதெப்போ
நீணிலத்திற் சித்தாகளைக காண்பதெப்போ
ஏரடா விருவினையுப் போவதெப்போ (க்கே.
என்ன சொல்வே னென்னசொல்வேனுலகத்தோர்

உலகத்தோர் வேண்டியபோது சொரையது
உடலிறந்து போவதற்குச் செய்வகலலால்
பலகலைகள் ரல்பார்த்துப் புராணம்பார்த்துப்
பாவியென்று பெயரெடுத்துப் போவதல்லாத்
கலகமீட்டுப் பெரியோரை நாய்போற்சிறிக்
கவனம்வைத்து மாதர்களைச் சோவான்பாவி

விலகிடுவா யவர்களை நீ கண்டபோது
வீசுகிறேன் மாலுடைய பீஜங்கேளே. 288

கேளடா மைந்தா நீ மரியாதங்கை
கவனம்வைத்துச் சமூலமுந்தான் வாங்கிவந்து
ஆளடா முன்சொன்ன பாகம்போலே
அப்பனே மருந்தையுத்தா னரைத்துவாங்கி
நாளடா மண்டலந்தா னுண்டுதேறி
நத்திகொலுச் சிங்கார நடனம்பார்த்து
கேளடா கொடுவினையு மற்றுபேசுக
கூறுகிறேன் தன்னிலையாங் குறியிற்றானே. 289

தானென்ற இம்மூலி யுண் ணும்போது
தாரணையுஞ் சாரணையு மாறிப்பாயும்
கோனென்ற டேகமதிற் குளிர்ச்சிகா ணும்
கூறுகிறேன் அறுகம்பேர்ச் சூரணத்தை
தேனென்ற மருந்தோடே விராகனென்று
தெளிவாகச் செர்த்ததையு முண்டுதேறி
நானென்ற ஆணுவத்தை யடக்கிமைந்தா
நாதாக்க ளுஷ்டகர்மத் தன்னைப்பாரே. 290

பாரப்பா விப்படியே மருந்தையுண்டு
பஞ்சசத்தி பாதமதைப் பணிந்துபோற்றி
ஆரப்பா அஷ்டகர்ம மவளையாகி
யாதார சத்தியென்று பெயருண்டாகிக்
காரப்பா நவக்கிரக மவளையாகி
காலென்றுத் தலையென்றுங் கருத்துமாளுள்
பேரப்பா விவள்பெற்ற பேறுபோலே
பெரியோர்க ளெவருண்டோ பேணிக்கானே. 291

காண்டா விராகத்தாள் மவுனமென்று
காட்டுகிறே னென்மகனே கருத்தாய்க்கேளு
தானடா நவகோண மிட்டுமைந்தா
தவறாதே வாலேபஞ்சாட் சரமுஞ்சாற்றிக்
கோண்டா ஒம்நமசி வாயமென்று
குறியான நடுவீட்டிற் குணமாய்ச்சாற்றித்
தேனடா ஐயென்றுஞ் செளவுமென்றும்
தெளிவான கிலியென்றும் வகையிற்றாக்கே. 292

தாக்கடா ஈங்கார வகாரபீடத்

தவருதே தடுமையத் தன்னிற்சாற்றி
வாக்கடா விருவனையம வாசல்நான்கு

வலுவாக விநதுவிட்டுத் தீயைமூட்டி
மூக்கடா மூதண்ட தேவியென்றும்

மோகடா ரீபஐயுங் கிலியுமென்றும்
தாக்கடா சொல்லாதே செளவுமென்றும்

நசியென்றும் நலமாக மோடியோதே.

293

ஓதப்பா பஞ்சசத்தி தீட்சைக்கெல்லாம்

ஓங்காரி வராகத்தாள் தியானம்வே ணும்
வாதப்பா பேசாதே வராகவிஞ்சை

எல்லோர்க்குச் சித்தியல்லால மற்றோர்க்கேது
சூதப்பா சொல்லவில்லை விதகப்பூசை

சுருதிமுடி பிறத்திடமாங் குலையாததெய்வம்
மோகப்பா முர்முலைக்கடா கைகயும

மோசமோ செயவதற்கு வந்தாள்பாரே.

294

பாரடா விவாந்நைய பாகத்தன்னிற்

பணிநதுதிதம பஞ்சசத்தி மென்றுபோற்றி

ஆரடா அஷ்டாங்க யோகநியத்தி

லாதி யென்றுஞ் சேதியென்று மவநண்டாகி

நோடா அமுதசா கினியுமாகி

நிலைசரிலே யெட்டி ரணி வயதுண்டாகி

மேரடா மேரிவிட்ட தீபமபோலே

மேதிந்யெல் லாமயகநி விட்ட ஈன்காணே.

295

காணப்பா மெய்யென்றால் மெய்யுமாகிக

காலனுக்கு காலனென்ற காரியாகிக

தானப்பா சருவசங் காரியாகிச

சருவமணிப் பீடமெனுந் நாயுமானான்

உண்பப்பா ஹ்நென்ற வயிருமாகி

ஓழுடி தத பட்டமுத்தி லொடுங்குவாழந்தாள்

நானப்பா வவன்விட்ட டில் வாழத்ததாலே

நாதாதத் ததமென்ற நாமம்பாரே.

296

பாரடா பஞ்சசத்தி யாஷ்ட கர்மம்

பாராநையாள் பூசைக்கே யெல்லாமைந்தா

வேரப்பா கவனத்தி லோடலாச்சு
 வீராதி வீரனென்று பேருண்டாச்சு
 ஏரப்பா கயிலாச வரையுமாச்சு
 என்மக்காள் வித்தென்றாற் சொல்லக்கேளே. 301

சொல்லக்கேள் வித்தென்றாற் சுருதிமூலஞ்
 சொல்வார்கள் தாதாகக ளனையோருந்தான
 விள்ளக்கேள் துறையிஃதாம் மாயைநீக்கும்
 வேணுமென்ற பாக்கியங்கள் கூட்டிவைக்கும்
 அல்லலவினை தானறுக்கும் விந்துவட்ட
 மாயிரத்தின் கலையிலொன்றை மலரதாக்க
 வல்லவர்க ளறிவார்கள் மறேருர்க்கேது
 வாயினாற் சொல்லாத வாஸ்தம்பாரே. 302

பாரப்பா மயேந்திரகிரி யுச்சிநிபம்
 டளீரெனவே மின்னுமடா பாருபாரு
 தேரப்பா சரிதையொடு கிரிகையாச்சு
 நிறைந்தெழுந்த புருவநடுந் கமர்தானாச்சு
 வேரப்பா வெறுப பேச்சுப் பேசிடாமல்
 விந்துவட்ட ப ஜீவரதனம் விசாலமாகி
 ஏரப்பா விருதயமே கமலமாகி
 யேகாந்தப் பிடர்வழி மார்க்கந்தானே. 303

தானென்றுந் தானவனாய் நிலைத்தபோது
 சாதகமா யுயரவுனைத் தூக்கிகொன் றாம்
 மானென்ற மகாரமல்லே! விந்துவாகி
 மக்களே மூன்றெழுத்து மாதியாகி
 தேனென்ற வழந்தரசு பானமாகிச்
 சீவகளை தேக்களை யதுவுண்டாக்கி
 கோனென்ற குஞ்சரதனம் யஞ்சலென்று
 கூடினாற் குமரிகற்ப மிதுவாம்பாரே. 304

பாரடா குமரிகற்ப விந்துநாதம்
 பளீரெனவே மின்னுமடா பாருபாரு
 ஆரடா அததொய்த மிதுவேயாகி
 யஷ்டகர்ம மெட்டுசுரு மாதியாச்சு
 வேரடா விந்துவட்டாற் கதிதானேது
 விந்துவென்றால் வீணருக்குத் தெரியாதப்பா

காரடா மதிதானே விந்துவாகிக்
கங்குல்ரவி தீனையெடுத்துக் காட்டுங்காணே. 305

காணடா விம்மூல மறியவென்றும்
கப்பாலிபஞ்ச சத்தியுட தீனையேணும்
தானடா வராகத்தாள் தியானம்வேணும்
சத்தியமாய் வடுகனுட பூசையேணும்
வானடா வானவர்கோன் மயங்கிலீழ்
மாசற்ற பெருவெளியை மனததுட்கொண்டு
கோனடா குருவான வாலபக்திற்
கூச்சலிட்டாற் குமரிகற்ப மாகும்பாரே. 306

பாரப்பா குமரிகற்ப மேகென்றாக்காற்
பார்கனிலே செம்பூடு யேதுமிலலை
ஆர்ப்பா விந்துவல்லோ பானமாச்சு
ஆகாப வஸதுவல்லோ பானமாச்சு
தோர்ப்பா நிருவகற்ப சமாதிபாசக
நீமகனை குலசெய்வந கன்னில் நின்றால்
வேர்ப்பா வெதும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
விந்துவென்றும் வட்டமென்றும் மேவி நில்லே.()

நில்லடா விந்துவென்றாற் நெரியானையா
நீணிலகதி ஷுள்ளோரு மறியமாட்டார்
அல்லடா வெணைப்போலே யறிவாருண்டோ
ஆறுமிக மியாவருகதும் வருவதுண்டோ
கல்லடா காமகேனைக காண்பதுண்டோ
கற்பமுணி சாகாம லிருந் திருண்டோ
சொல்லடா யாகாதி செய்வாருண்டோ
சூட்சுந்ப மிதுவென்று செய்கேன்பாரே. 308

பாரப்பா சூசுந்நிரம நிராகதேநாஷம்
பாவையாக ஷழிதுரியிற் போர்தததோஷம்
ஆர்ப்பா யோகாதி செய்யக்கோஷம்
அஷ்டகாம வாலையை நகாநடுக்காததோஷம்
தோர்ப்பா சமாதியிலே நில்லாததேநாஷம்
நிஷ்டையிலே மனங்குவிதது நில்லாக்கேநாஷம்
காரப்பா மனநடங்கி நிலலாகதேநாஷம்
காணமாய் விந்துவென்று மறியார்பாரே. 309

பாரடா பாவிசு து மென்றூன்சொன்னேன்
 பசசையில வாகனனயான் பகரப்போமோ
 ஆரடா குலபபுழுகை பயலகாகடி
 யாதிவவது மனாதிவவது அவறிதென்பா
 றேரடா லாக நுகுகுத தெரியாதிநத
 நிலையான வித்துவட்ட நிலைகான்மைநகா
 வேரடா வெதமபெசகப பிபிடாமா
 வீரகா தான தியானமகை வாங்கிக்கொளனோ. 310

சொள்ளாடா பஞ்சச நடு குறியினுலே
 கேடடா னேகநிசுகது பாடலாசக
 அளவடா பஞ்சச சதியுரிநககதள
 அங்கலியு மெனாருகா டடககபாசக
 வளவடா அஷ்ட காமா வாலையாசக
 பாபபா ன திரோகாதி மாநாயாசக
 விளவடா லாடசதில பகருவாசக
 வேகநா ன வழு மெனா மிதநகுபபேரோ. 311

பேரக லி நதவாலெ டெசலாசக
 லி னை மெனா தவ மிகநதபபரு
 கருகச கிநிந, சலை மான்நாபு
 துமபா துநாப பிபுபாதுவும அதுகானதறாய
 மெதா ம திநாப டடசகநாப
 வடா டடதபபாபா டடதெட மவனூப
 தாநதபபுதெதிவாபபாசக
 துமபா வகதுவா மகிமைநா ன. 312

தாநெனா வந்ததுவடா டாலோலதேர
 சகபா லிசு டாநெனகநிபா
 தாநத நததுவா லெ டடதுகிபிம
 துட லிபரு மபாநருக கிருததிநாநகருட
 தாநாண மெனா துவும து கான மதநச
 தகலா துட பாரபாந பாணெகருப
 வாநனை வபாபாநகு துயாநவநதா
 வாநததது வீழ்த்து மெனகாலபாபாநே. 313

பாரபா வந்ததுவரு டாநபெண்ணோக
 பஞ்சசசதி மாலையொலெ மபாநகலாசக

ஆரப்பா விந்துவென்றூற் சொல்லக்கேளாய்
 ஆதார மாறினடிப் படையுமாச்சு
 தேரப்பா வேகமென்ற கற்பமாகி
 நீயென்றும் நானென்றும் மனதுண்டாகி
 ஏரப்பா வாசியின்மேற் சாரியாகி
 இருகலையுஞ் சுழிமுனைபு மிதுவாங்காணே. 314

காணடா விடகலையின் சுழினைப்புகி
 கலத்தகுல தெர்வமல்லால் வேறேயுண்டோ
 தானடா குலையான தெய்வத்தாலே
 சதுர்முகனுஞ் சகலருமே வந்தவாரும்
 வானடா வானுஞ் முதித்தவாரும்
 வங்குசிங்கு வாசலென்றே யுரைத்தபேரும்
 வீணடா வீணருக்குத் தெரியாதித்த
 வெட்டவெளி விந்துவெட்ட விபரம்பாரே. 315

பாரப்பா கயிலாய கிரியுமாகிப்
 பன்னிருகை படைத்தபர மிதுவுமாச்சு
 ஆரப்பா சுணங்கவென்ற பாலுண்டாகி
 ஆரகரா வென்றசத்த மதினுண்டாகி
 தேரப்பா கணையெருமைப் பாலுண்டாச்சு
 நீங்காமல் மனத்திறை யுணர்த்தபேர்க்கு
 வேரப்பா வெறும்பொய்யுஞ் சொல்லப்போமோ
 விந்துவெட்ட மறித்தபெரி கோபர்களாமே. 316

ஆமடா செளவென்று மிதற்குப்பேரு
 ஆட்டமா சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாட்டம
 ஓமடா வேர்முடித்த விடமிதாச்சு
 ஓங்கார வாங்கார மிதுவேயாச்சு
 நாமடா விரண்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
 தலமான வைத்தெழுத்து மிதுவேயாச்சு
 வாமடா வெட்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
 வஸ்துவென்று பெயருண்டாய் வந்தவாதே. 317

வாரான சாமலகே சரியுமாகி
 வந்தவனாய் வராகத்தாள் பாதமுன்னித்
 தாரான சாரணைசங் கற்பமாகிச்
 சாயுச்சியம் பாடுகிற நாயுமாகி

மேரான மேரிலொரு வொளியுமாகி

மேதினியைத் தான்படைககு மயனுமாகிச்
சூரதி சூரனையும் பொடியதாகிச்

சுப்ரமென்று அற்புதமாய் வந்தேன்பாரே. 318

பாரப்பா சுப்பிரமம் பிரமபீஜம்

பராபரன ரெனைப்பயின்ற ரல்லால்வேறு
ஆரப்பா பொறியாறுஞ் சிதழிலீழ

ஆறுமுக நாதனென்றே யழைத்துமீசன்
ஏரப்பா பயிலேற வேற்றங்காட்டி

யென்றத்தை யென்குருவா மென்றுசொல்ல
தேரப்பா லாடவொளி கண்ணுறபார்த்து

விண்ணிலிடி முழங்கிடவே விசினுரே. 319

விசரிடப் பாகமொரு வொளியுமவீச

வேற்றியோர் பழங்குளி நீ தானேயென்றார்
நாயிரு பககழுந்தான் சுழல் தான்விச

நான்சுண்டேன் பழச்சான்ற யறிததுகொண்டேன்
காசிரென்ற கங்கைபழச் சாறுமாங்கு

காவலாக னைருமே கருணைகூட்டித்து
தேசமய் லெறுமெவைச் செபரினாகன

செரியிடட வுபதேச மடமென்றேனே. 320

இப்பென்றே னம்மாஸும் வாவாவென்றோ

இருதயசதி லெனையுதா விருசகச சொன்னான்
அப்பென்றே னுண்கையது ஆனவென்றோ

ஆனந்த மயமான தெய்வமெனருள்

உம்மென்றே போதுவுட லுயிராய் நினைறேன்

ஒன்றென்ற விததுவடட முநவ்யெனருள்
கப்பென்ற காட்சிவல பாசவந்து

கயிலாய வடவரையக காட்டினுளே. 321

காட்டினான் வடவரையி லிருக்கேவாழ்ததேன்

கங்குலரவி பூடறுத்து வொளியிற்சென்றேன்
நாட்டினேன் மவுண்டசக குளிகையாண்டு

நங்கைச்சா றஞ்சமுநல் நானுருக்கொண்டு
கபட்டினேன் கிருதமென்று சுவையததிற்

கொடியதொரு பாவிக்கு கைக்கூட்டாமல்

பாட்டினாற் சொல்லியுந்தான் சாபமீந்தேன்
பராசத்தி கிருபையினு லின்னம்பாரே.

322

பாரடா மவுனமென்ற பூரணக் கைப்
பத்திவைத்து நிலைதனிலே நின்றுகொண்டு
ஆரடா பரமசிவன் சிரசிலநின்று
அறுகுபர மேஸ்வரனா ரருகாய்த்கோன்றி
தேரடா நத்தியென்று பெயருங்கொண்டு
நிலையான கணைசனென்றும் பெயருண்டாகித்
தேரடா விந்தவொரு அறுகுகன்னை
திடமாக வாங்குகிற வகை காண்கேனே.

323

கேளப்பா அறுகம்வேர் தூலாமொன்றேகால
கிருபையுடன் கொண்டுவந்தே யுலாவைத்து
ஆளப்பா ஜலநதானும் படிதர ஹுறு
அப்பனே அறுகம்பே ரதிலேநாக்கி
வாளப்பா அக்கிரியோர் விறகால்முடடி
மைத்தனே மதிமொன்று சாபத்திற் கதுக
தேளப்பா விரண்டுபடி சலமகாக்கி
தேவியி ராமிதலைப் பூசைபண்ணே.

324

பண்ணுவது பூரணத்தை நப் பணியாவேணும்
பாலகனே மாதனரின் படிச்சா காழ்
கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து வண்ணைப்பாடு
கலந்தெழுந்த ஆவாரம் பட்டைவேரை
எண்ணுவது பலபூ ககான் வாங்கிநமநகா
என்றக்காள கைலாசை யெடுத்தே நதியும்
உண்ணுவது வுறபனத்தி லொடுக்கிவாழ்ந்து
ஓகோகோ வின்னமுத் தான் வநையகரே கனே. ()

கேளடா தாமரைரின் கிழங்குகமைக்கா
கிருபையுடன் பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
ஆளடா மிளகுபல மொன்றாக
அப்பனே சிப்பிலியும் பலமொன்றாக
நாளடா குகுபல மரையகாதி
நலமான வதியுறந் பலமொன்று
வாழடா யேலமுதகான் விராகநதான்கு
மைந்தனே கிராம்புகாற் பலமுற்போடே.

325

போடென்று சொன்னவகை தவறிடாமற்
புகழ்ந்திடுவாய் மைந்தாமுப் பூவின்சுண்ணம்
ஆடென்று சொன்னபடி சுண்ணத்தன்னில்
அப்பனே விராகனிடையதிலேசேர்த்து
நாடென்று முன்சொன்ன மருத்தையெல்லாம்
நலமான வஸ்துவிட்டுச் சாமமொன்று
தேடென்று அரைத்திடுவாய் சாபந்தீர்த்துத்
தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானம்பாரே.

327

பாரப்பா மருத்தையுந்தா னெடுத்துவைத்துப்
பாலகனே முன்சொன்னே கஷாயத்தன்னில்
ஆரப்பா ஆவரைவோர்த் தைலஞ்சேர்த்து
அப்பனே மாதனையின் பழச்சார்விட்டு
தேரப்பா மருத்தையெல்லா மதிலேதாக்கி
நீமகனே பாண்டத்தி லிட்டுக்காய்ச்சி
தேரப்பா ஆவினெய் பழரண்டாகத்
தீர்க்கமுடன் வாங்கியடா திலையக்கனே.

328

காணப்பா மருத்தையுந்த திட்டமாகக்
கைடாக மாகவுந்தான் வற்றக்காய்ச்சித்
தானப்பா ஆவினெய் மதிலேவிட்டுத்
தனிச்சிந்திச் சர்க்கரையும் பலந்தான்முன்று
நானப்பா மெழுதும் மாகக்காய்ச்சி
நாதாக்கவ சாபமெல்லாம் நீவர்த்திசெய்து
கோணப்பா முக்காணக் குறியில் தின்று
குருவான தேவியென்றே மன திந்தக்கே.

329

தங்கடா ததநிடைய தன்னையோடுத்
தவளுமல் தெய்வையுத்தான் பதனம்பண்ணு
பங்கடா போட்டிமினிக குடித்திடாமற்
பாலகனே விராகனிடையுன்றாகச்
சிங்கடா சிங்குவங்கு ஸோதிநீயுஞ்
சித்தம்பவைத்தேயேபோதுங் கொண்டாயானால்
அங்கடா தவறதிரையும் மாறிப்போகும்
அடங்காத வியாதியெல்லா மேடுப்பாரே.

330

பாரப்பா விடமருத்தை யுண்டாயானால்
பராபரையுங் கைவசமதாகிப் போவான்

ஆரப்பா பட்டமரம் பச்சையாகும்

அப்பனே மண்டலத்தான் கொண்டபேர்க்கு

தேரப்பா யீனையொடு காசந்திரும்

நிகழ்மேகம் பனைனெட்டும் திரும்ப்திரும்

தேரப்பா வாயுவெல்லாங் குலைந்துபோகும்

தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே.

331

செப்பலாங் கிராணியொடு மூலந்திருஞ்

செகமதனில் நமன்வரத்து மடங்கிப்போகும்

ஒப்பலாம் மடலென்று சொல்வதேது

ஓதுகின்ற குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்தால்

அப்பனே கயிலாசந் தனதாய்ப்போகும்

யாவருமே யொன்றாக வடங்கிப்போவார்

தப்பலா மென்றாலுந் தப்பொட்டாது

சத்தியமாய்க் கிருதமென்று சாற்றுவானே.

332

சாற்றுகிறே னிம்மருத்தைப் பேரலைமைந்தா

தாரணியில் சொல்லார்கள் நிஷிகள்கள்தன்

ஏற்றியிட்ட விம்மருத்தை யுண்டேயானும்

என்மகனை மவுனமென்ற விஞ்ஞாபார்த்து

வாழ்கதினே னவ்வுடாங்க வெக்யஞ்செய்து

வாலையெங்கள் வராகத்தான் மவுனங்கண்டு

கோத்திரங்க டனைத்திடவே கும்மென்றேற்றிக்

கூறினன் வேல்வாங்கி வந்தேன்பாரே.

333

பாரடா விம்மருத்தை வெளியேயீத்தாத்

பார்த்தனிலே வெழுபிறப்புஞ் சுவன்னமாவன்

ஆரடா விம்மருத்தைக் கொண்டபேர்க்கே

யகிலாண்ட மவரவர்க்கே கனதாய்ப்போகும்

தேரடா வித்தாவது திரண்டுபோகும்

தென்தாறு முருத்திரனுந் தனதாய்ப்போவார்

தேரடா வெய்யிரியுந் திரும்ப்திரும்

சேவல்மயில் வாகனமுந் தெரியும்பாரே.

334

பாரப்பா விக் கிருதந் தன்வையுண்டு

பஞ்சசத்தி தீட்சைநன்றி பயத்தேயேறி

ஆரப்பா வீரதி வீரனென்றே

யறுமென்க் கிருதமென்றே யாட்டம்பார்த்து

நேரப்பா வுள்ளுணர்ந்து வெளியேவந்து
 நிமலிபஞ்ச சத்தியுட நிலையுங்கண்டு
 காரப்பா வஷ்டகர்ம வாலையென்று
 கண்டதினற் கத்தனென்று பெயருண்டாச்சே. ()

ஆச்சடா அஷ்டாங்க வாலையென்றால்
 அங்கிலியு மென்றபஞ்ச சத்தியாகி
 நீச்சடா வராகத்தா ளதற்குமுன்னே
 நிலைத்தோடித் திரித்திடுவாள் திரோதாயுந்தான்
 வீச்சடா வவள்பூசை யறியவேணும்
 வேகமுள்ள மவுனத்தைக் காணவேணும்
 காச்சடா விவள்மாயை பொல்லாதையா
 கண்டவர்க்கு மவுனமென்ற கனியுமாச்சே. 336

ஆச்சப்பா படாட்சரமாஞ் சிங்கென்றேதான்
 ஆதித்தன் றனைப்பார்த்து மவுனமோதி
 வாச்சடா விடைமாறிப் பார்த்தாயானால்
 மைத்தனே ரவிதானும் மறைந்துபோகும்
 நீச்சப்பா லோகமெல்லா மிருளாய்மூடும்
 நீமகனே நினைத்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்
 காச்சப்பா காச்சிவிடு நிலையைப்பார்த்துத்
 கவனம்வைத்துப் படாட்சரத்தை காட்டுகிறேனே.

காட்டுகிறேன் படாட்சரத்தை விதியுமென்று
 கல்லைவைத்து லோகத்தோர் கருதுவார்கள்
 பூட்டுகிறேன் படாட்சரந்தா னிருந்தமூலம்
 புல்லர்களே யுங்களுக்குப் பேசப்போமோ
 வாட்டுகிறேன் சிகரமல்லோ மேருவாச்சு
 வங்குசிங்கு வாசலெனுங் குகையுண்டாகிக்
 கூட்டுகிறேன் தவக்கிரக மதற்குள்ளாகிக்
 கோடையிடி மின்னலுடன் காற்றுண்டாச்சே. ()

ஆச்சடா படாட்சரமே யிடிபோல்வீழும்
 ஆப்பனே மண்ணுருவிச் சலத்தைக்கோர்க்கும்
 வாச்சடா லோகமெல்லாம் பயிருண்டாகும்
 மைத்தனே வீசனுட பீஜமாச்சு
 காச்சடா வனல்கொதித்தா லெதிரிவீழ்வான்
 காலாத்தத் தியல்லோ படாட்சரத்தான்

மூச்சடா முன்பின்னா யியங்கொட்டாது
முத்திவழி தன்னலைதான் மூட்டும்பாரே. 339

மூட்டுகின்ற பாடாட்சரமே யாதிநாதன்
முச்சந்தி வீதியிலே முழங்கிப்போகும்
ஆடுகின்ற பாடாட்சரமா ரறியப்போரா
அஷ்டமா சித்திக்கு மாதியாகும்
வீட்டிலே யிருக்காமற சுகாடாகி
விடமுண்ட கண்டனென்று பெயருண்டாகிக்
காட்டிலே திரிகின்ற பித்தனென்றுங்
கருத்துவைத்தே யலைந்தவிடங் கருதிப்பாரே.

பாரடா பாடாட்சரத்தின் கொடுமைபோலே
பாரதனிலே ரித்தர்கடான் சொலமாட்டார்
ஆரடா ரவிதானு மறைத்துளோனல்
அண்டமெல்லா மரசழித்து கெட்டுப்போகும்
நேரடா ரவிதனை நதான் வருத்தவென்றால்
நீமகனை நங்கென்று நிலையப்பாரு
வேரடா ரவிதானு மொளியாய்விசும்
விநககனா கயிலாசம் மொளியாய்ப்போச்சே. 341

போச்சடா விநையறிய வேறென்றிலலை
புலனமென்ற படைப்பா ஸித்திகை யிதற்குள்ளாச்சு
ஆச்சா ர விநையறிய பொருவல்லலை
யுடிலாண்ட கோடியண்ட படங்குவாமும்
வாச்சடா முன்றொழுந்தி ஹறுதியாலே
மமந் தனை சகலசுகது மாடலாச்சு
மூச்சடா முன்றொழுந்து மேதென்றாககாட்
முக்கியமா மகாரமென்ற மவுனமொன்றே. 342

ஒன்றான மகாரமென்ற மவுனக்காலே
மொருபேரதுங் கூடழித்து போகானையா
சென்றானு மகாரமென்ற மவுனக்கண்ணை
சேரடா குலபெயவத சனைப்பார்த்து
என்றானு முன்றொழுந்திநி னுவெய்யாகும்
மெதிரிகளை யீடழித்து மிதுநான்மைந்தா
ஒன்றாகு மிதுபொருளென்றறியாப்போக்கு
உலகத்தி லொன்றாநிலை யொடுக்கத்தானே. ()

தானென்ற வொடுக்கநிலை யறியாத் தோஷம்
 சாதித்துப் பாரார்கள் சவங்கல்மாடு
 ஊனென்ற வுடலெடுத்தாற் பலத்தானென்ன
 வுயிரறியாப் பாதகர்தா னுலுத்தராவார்
 வானென்ற முடிபார்த்து அடியும்பார்த்து
 வாழ்த்தடாமுன்றெழுத்து வலிமைபார்த்துக்
 கோனென்ற குறிபார்த்துக் குருவைக்காத்துக்
 குலதெய்வத் தனைப்பார்த்துக் கூடுகடே. 344

கூடியே மகாரமென்ற மவுனஞ் சொன்னேன்
 குலதெய்வத் தனைக்காணக் குறியுஞ் சொன்னேன்
 ஆடியே மகாரமல்லே, அகாரமாச்சு
 அர்மம்மா முன்றெழுத்து மதற்குள்ளாச்சு
 நாடியே ரவிமதியு மனுவேயாச்சு
 தானென்று சொல்லுவதுதான் தனுவேயாச்சு
 பாடியே திரியாதே முன்றெழுத்தைப்
 பரூதே சிதரூதே பணிந்துகொள்ளே. 345

கொள்ளடா முன்றெழுத்தின் பயனைத்தானுங்
 குவலயத்தி லொருவருக்கும் தெரியாதப்பா
 அல்லடா மகாரமொடு நகர்த்துக்கும்
 ஆப்பனை யுயிராச்சு சிகரங்கண்டாய்
 வல்லடா பெரியோர்க ளறிந்துகொண்டு
 மாறாமல் முன்றெழுத்தை மருவியோதி
 வல்லடா வீற்பூட்டி மாறினாற்போல்
 விசைகொண்டு முன்றெழுத்தை விரும்பிப்பாரே.()

பாரப்பா மசிதசிபென் றெழுத்தைத்தானும்
 பராபரத்தான் வத்தாலு மரிதே சொல்ல
 ஆரப்பா லோகத்தோர்க் கீய்த்தாயானால்
 ஆகாய வெள்விடிய மதிவீழும்
 தேரப்பா வாலையிஞ்சை யென்றுப்பேரு
 திஷ்டையொடு சமாதியென்று மிதற்குப்பேரு
 வேரப்பா வெறுப்பேச்சுப் பேரிடாமல்
 விததுவட்டத் தனையறிந்து விரித்துக்கானே. 347

காண்டா பச்சை நிறம் விழியினுள்ளே
 கலந்தெழுத்த சத்தினெனே கணைசஞ்சு

தானடா யொளியாலே பிரபைவீசிச்
சகலருக்கு மாதார மாகிப்போச்சு
கோனடா குலதெய்வத் தருளிஞலே
கொடியரவிப் பிரபைபெங்கே விழிக்குள்ளாச்சு
ஊனடா வுயிராச்சு வுலகமாச்சு
ஓம்நமசி வாயமென்ற ததுவாம்பாரே. 348

பாரடா வேங்கையது கொடிதேமைத்தா
பாவையர்க ளாசையிலே பாய்ததேயேறும்
ஆரடா வேங்கைதனைக் சட்டிமைத்தா
ஆறிவான ம்மமதி லப்பாரேறி
ஊரடா பஞ்சசத்தி தியானங்கண்டே
யொன்றென்ற பொருளென்றே யுநகிவாடிக
கோனடா மனமுருகிக் குவிந்தாயானாற்
குண்டலியாஞ் சத்தியுட குறிவிதாச்சே. 349

ஆச்சடா குண்டலியாஞ் சத்தியென்று
லப்பனை மனென்மணி பென் றவட்குப்பேரு
வாச்சடா மனமல்லே மணியதாசும்
வச்சிரா யுதமென்றே யிதற்குப்பேரு
காச்சடா பிரகாம லுள்ளேவாகும்
கலைமாறி விடசாரி யாட்டிவைக்கும்
மூச்சடா பதுங்கியினிக் குமிழ்பாயும்
முச்சடராம பேரின்ப முறைவிதாமே. 350

ஆமென்று சொன்னவிடம் அடங்கிப்பாயும்
அப்பனே புற்றரவு மதிலேசாரும்
ஓதமென்று சொல்லிடவே விடங்கன்மாறும்
உன்னிடத்தில் தீனைத்தபடி யுதவிசெய்யும்
நாமென்ற சொல்லற்றான் நமனைவெல்லும்
நாதாத்நப் பூரணத்தின் நடுவேகட்டும்
காமென்ற காமனுத்தான் பொசிங்கிப்போலான்
காமமே பெலங்கொடுக்கும் காட்பாரே. 351

பாரப்பா வின்னமொன்று பகரக்கேளு
பார்தனிலே பொருவருககுத் தெரியாத்ப்பா
ஆரப்பா வித்துவென்றுஞ் சிவன்று னென்றும்
ஆகாச மானகுரு நாதனென்றும்

தேரப்பா விதிப்படியே யனேகம்பேராம்
 நிலையான சிவனாதன் தேம்புதன்னை
 வேரப்பா வேறெடுத்துப் பலந்தான் நூறு
 வித்தகனே யுலரவைத்து எடுத்துக்கொள்ளே. 352

கொள்ளா வுலரவைத்த வேருதன்னைக்
 கூறுகிறேன் மசியென்றே சாபந்தீர்த்து
 அல்லடா நறுக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு
 அப்பனே சலந்தானும் பாடிதான் நூறு
 வல்லடா வல்லவ நீ யாகவென்றால்
 மைந்தனே வேருதனைச் சலத்திறுக்கிச்
 சொல்லடா ஐயென்றுங் கிலியென்றோதிச்
 சோடசோப சாரமுடன் பூசைபண்ணே. 353

பண்ணுவது பூசையிசியறிந்ததுபோற்றிப்
 பாலகனே யொருவிறகால் வற்றுககாச்சீச்
 கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
 கலந்தெழுந்த சலந்தானும் பாடினாடாலை
 மண்ணுலகி லொருவருககும் காட்டாமற்றான்
 மைந்தனே கடியாமதை யிருத்துவாங்கி
 உண்ணுவது ஓரொழுகநால் மவுனமுன்னி
 யொடுங்கியே நிலைநனத்தா னுற்றுப்பாரே. 354

பாரப்பா பத்துபலம் பரங்கிப்பட்டை
 பாச்சடா கொடுவாவினேர் பலந்தான்பத்து
 ஆயப்பா பரம்பின்னேர் பலந்தான்பத்து
 அப்பனே மூன்றையுந் தானிறத்துவாங்கித்
 தேரப்பா இடித்திடுவாய் தாளாகத்
 தேவபஞ்ச சத்தியவன் தியானங்கொண்டு
 ஏரப்பா பாண்டந்திறு நான் கடன்னை
 யென்மக்காள் பேபடையிலே சாபந்தீரே. 355

கிரட்டா சாபமெல்லாம் திவர்த்திசெய்து
 தெளிவான தானேகுழிந் தைலம்வாங்கி
 வேரடா வெறும்பிலுக்காய்த் திரித திடமல்
 வீரான மிளகுபலங் காலதாக
 தேரடா திப்பிலியும் பலங்காலாக
 திறுத்திடுவாய் சுக்கதுவும் பலங்காலாக

சேரடா காந்தமுந்தான் விராகன்ரண்டு
சேர்த்திடுவாய் ரசங்காணும் விராகன்ரண்டே. 356

விராகனிடையிப்படியே நிறுத்தவாங்கு
வீளுன வஸ்துவிர்சே சரமம் காங்கு
மாருதபடியைகாணைந்து வழித்துக்கொண்டு
மைந்சனே முன்சொன்ன கைலததன்னில
விராகக்காள் பாகமுன்னித தியானம் பண்ணி
விட்டாட்டி மருதநகமெல்லாங் கலகதிகொண்டு
தராதரமாய் முன்சொன்ன கஷாயநகன்னிற
நுகுகிடுவாய் கைலமெல்லா மொன்றாய்தானே.()

தானென்ற ஆவின் தொப்படிபுரண்டாகத
காக்கடா கஷாயமது கன்னிலவிட்டுக
கோனென்ற குருவருளா கிவிபென்றேதிக
கூரடா லட்சமுரு குணாகாத
வானென்ற பெழுதுபந மாகக்காயாசி
வாயபேசு தெரிதிடுவாய் மைநகநீயும்
தேனென்ற தொய்யயுதகான் பநமபண்ணிச
வேன்முதக னுவறகுச செபபககேனே. 358

கோடா கேகழதகான் வலுத்துப்போசக
கிருதமிது போலவுமே யாகான் சொலவா
ஆளடா மேகமெல்லா மழித்துபோகும்
அபபனெ னன்னிகா ருடனே நீரும்
வாழடா மீளையொடு காசகநீரும்
வஞ்சனைவா பருநநீதி மாறிப்போகும்
நாஸடா பெருமயாடு வுடனே நீரும்
நாடிநீச சுருகருநீ மிடிவுபோமே. 359

போமடா குஷ்டமெல்லா மோடிப்போகும்
பொல்லா க சூன்யமும மொகுகிப்போகும்
ஆமடா விஷமெல்லா மகன்றுபோகும்
அடங்கா க சூசககின் திரட் பிப்போகும்
நாமடா அறையாபு வெடடைநீரும்
நடுங்கியகோ வாநமெல்லாங் நாசாரகும்
வாயடா மண்டலதகான் கொண்டபோக்கு
மாருத வயிறொட்ட மாறுமபாரே. 360

பாரப்பா இம்மருந்தை யுண்ணும்போதும்
 பாவையர்க ளாசையுந்தா னாகாதப்பா
 ஆரப்பா ஆசைவைத்தே யுண்டானால்
 அவன்தேக மட்சணத்தி லழிந்துபோகும்
 தேரப்பா தேரமொன்று விராகன்ரெண்டு
 நிச்சயமாய் தெய்வையுந்தா னிறுத்திக்கொண்டு
 வேரப்பா வெளியேதான் சொல்லிடாமல்
 வினேதீர மருந்தையுந்தான் விரும்பிக்கொள்ளே.()

கொள்ளடா இக்கிருதம் போலேமைந்தா
 குவலயத்திற் சித்தர்கடான் சொல்லார்சொல்லார்
 அல்லடா ஏமையாளுந் தாரங்கேட்டே
 அப்பனே கிருதமெல்லாம் வெளியாய் சொன்னே
 வல்லடா வல்லடியாய்ச் சித்தர்கடா (ன்
 வருந்தியெனைப் பணித் தவர்கள் குருவென்றார்கள்
 செல்லடா செல்லனென்றுஞ் சிவனெனென்றுஞ்
 செப்பினு ரோமென்று மாமென்றேனே. 362

ஆமென்ற சொற்கேட்டுச் சித்தர்கடா
 யாதிகுரு நியென்று அருளைப்போற்றி
 ஒமென்று குண்டலிபைப் பார்த்தேயாடி
 யுனைப்போலே சித்தர்கடா னில்லையென்றார்
 தாமென்று அவர்களுக்குச் சொன்னபேச்சு
 தாதாத்த மவுனமதை யவர்கடே யீத்தேன்
 ஒமென்று மாமென்று மெழுத்தைக்காட்டி
 உயர்வான வடகிரியி லிருமென்றேனே. 363

இருமென்ற பேச்சாலே ஆ-உ-எ-என்று
 ஏகினார் குறுஞ்சித்த ரனேகங்கோடி
 திருமத்தர மூலமெல்லாம் வெளியாய்காட்டிச்
 செகத்திலுள்ள மனிதர்களைச் சித்தராக்கி
 குருமத்தர மறியாமற் சாவாமென்று
 குணம்வந்து மனதிரங்கிக் குருபோற்சொன்னேன்
 மருமத்தர மேதுக்கு மக்களம்மக்கள்
 மகாமல்லோ திபவொளி மார்க்கம்பாரே. 364

பாரப்பா பரமசிவ னிம்மூலத்தாற்
 பரையினிடம் வாழ்வதற்குப் பாக்யம்பெற்றார்

ஆரப்பா விம்மூல மறித்துநானும்
 ஆவந்தனக்கு பொட்டாக வஸ்துவானேன்
 நேரப்பா வஸ்துசடாட் சாமுமாதி
 நீங்காத சிற்றறிபெற்றறியுமானேன்
 காரப்பா வுத்திறிலை கண்டால்மோட்சம்
 காணுட்டாற் கழுதையென்று காட்டுறேனே. 365

காட்டுகிறேன் கழுதையென்று சொன்னால்மோட்சங்
 கள்ளனென்று சொன்னாலுங் கபடமார்க்கம்
 நாட்டுகிறே னியானருணும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 நானருணுஞ் சொல்லாட்டாற பாவம்பாவம்
 வீட்டிலே யிருந்து நீ தீபம்வைத்து
 வேடிகைகை பாததிதிவாய் சிலம்பினோசை
 காட்டிலே திரித்தாக்கால் வருவது உது
 கபடற்ற சித்தனென்றாற் கண்டுகொள்ளே. 366

கொள்ளாத பசுவைகுப் பாலங்கேது
 குருடான கண்ணுக்கு வெளிச்சமேது
 சொல்லாத பேச்சுக்குக் கேள்வியேது
 சோரஞ்செய் மங்கையர்க்கு வாழ்வுமேது
 கல்லாத விணருக்குக் கல்வியேது
 காணு பெர்க்குக்குக் காட்சியேது
 விளளாத சிடனுக்குக் குருவுமேது
 வேடிகையாய்த் திரித்தால் விழலாம்பாதே. 367

பாரப்பா மவுனமுண்டு பாராவட்டிற்
 பமரெனவே யிடிவிழுந்து பட்டுப்போவான்
 ஆரப்பா மவுனத்தா லறிவைக்கண்டு
 ஆட்டமென்ற ஆட்டையெல்லா மடங்கத்தள்ளிச்
 சேரப்பா பஞ்சசுத்தி தியானகதாலே
 செகக்கோர்க ளடிபணித்து கெண்டஞ்செய்வார்
 பாரப்பா கீழ்மேலா ராய்ந்துபார்க்கு
 மனதொருமை யாகவுந்தான் மனதிறற்றங்கே. 368

தங்கடா செடிபூடு விருட்சமெல்லாம்
 சாட்புசுதா பரவொளியோ யல்லால்வேறே
 அங்கடா வுயிரெல்லாஞ் சிவமதாகும்
 அடங்காத மலிகாடுஞ் சிவமதாகும்

தங்கடா இப்படியே சிவமதாக்கிச்
சகலருக்கு முயிர்க்குயிராய்த் தானேதானாய்ப்
பங்கடா பலவிதமாய் மாயைதோன்றிப்
பராபரையு மொன்றாகி யிருந்தவாரே. 369

வாரான தேவிகுக் கண்தான்பத்து
வளமான சிவனுக்குப் பதினென்றாகும்
தாரான கண்ணையுந்தா னறிந்தாலமுத்தி
தவறின லுனைவாரித் தகர்த்துப்போடும்
கூரான இடகலையே காலனாகும்
குறிப்பான பிங்கலையே பாசமாசசு
பேரான சுழிமுனையே முததியாகும்
பேசாத குலதெய்வந் தன்னைப்பாரே. 370

பாரப்பா வெங்கெங்கு மோடினாலும்
பலபலவாய் மந்திரங்கள் படித்திட்டாலும்
ஆரப்பா மவுனமென்ற ஆதிபீடம்
அதினாலே சகலசித்து மாட்டி வைக்கும்
நேரப்பா மற்றதின லாவதென்ன
நிலைகண்ட பெரியோர்கள் நீஞ்சுவார்கள்
ஊரப்பா கோடியிலே யொருவனுண்டு
உற்றுணர்ந்த பெரியோர்க ளுண்மைதானே. 371

உண்மைபென்றால் மனதுண்மை யிருக்கவே னும
உயிர்தேடும் நாமென்று நினைக்கவே னும
தன்மையிலே யதிகமாய்த் தன்மைவே னும
தவறாத தாரணையிற் சாரவே னும
அம்மைபெனு மாத தானைப் பணியவே னும
அஷ்டாங்க வெக்கியங்கள் செயயவே னும
ஜன்மமென்ன பாவகதா லெடுத்தஜன்மச்
சுடமழியா திருத்தவர்க்கு முததியாமே. 372

முத்தியுமாய் முப்பொருளாய் முனைத்தலிங்கம்
முனைத்ததிலே யாவுடைய மாணலிங்கம்
சத்திரமாய்க் குலையாக வாழத்தலிங்கம்
சாமாறிக கால்மாறி யாடுமலிங்கம்
புத்தியிலே பேதையொன்றும் பொருநதலிங்கம்
புல்லருக்குத் துணையாகப் புகுநதலிங்கம்

எத்திசையு முயிர்தோறு மிருந்தலிங்கம்
ஏகாந்த லிங்கமென்று மிச்சம்பாரே. 373

பாரப்பா லிங்கமென்றும் பரந்தானென்றும்
பஞ்சசத்தி யாளுடைய பீடமென்றும்
ஆரப்பா வாசிமனோ லயந்தானென்றும்
யதிக்கக்கா யங்கங்கே செனித்ததென்றும்
நேரப்பா மூலமென்றும் பீசமென்றும்
நிலையான சாரணைதா ரணைதானென்றும்
ஏரப்பா இத்திரிய வட்டமென்றும்
எங்கெங்கும் நிறைந்தசிவ லிங்கந்தானே. 374

தானென்ற சிவலிங்க மியார்தான்கண்டார்
தன்னினைவைத் தானறிந்த பெயர்க்கேகிடும்
மானென்ற மகாரமதை யறியாப்பேர்க்கு
மகாலிங்க கெரிசனைகான் கிடையாதப்பா
வானின்று வளர்ந்தகமணி பூகத்தில்
வடவறையா மேருவென்று வளர்ந்தலிங்கம்
கோனென்றுங் குருவென்று மானலிங்கம்
கூறவென்றா லதினாலே பேசலாச்சே. 375

பேசாத வெழுத்தாச்சு மகாரமாச்சு
பேசவென்றால் வாய்திறந்து பேசலாச்சு
கூசாக வெழுத்தலலே! குலையாததெய்வங்
கூறுதற்கு மென்னாலே நாவுமுண்டோ
ஓசாதே வெளிதிறந்து சொன்னெனென்று
என்மக்கள் மனதிரங்கி வெளியேவிட்டேன்
காசாசை வைத்தவர்க்கு ஞானமேது
கருத்தறியா மடையருக்குக் காட்டுமாண்ணாதே. ()

ஒன்றான சத்தியடா வுறவுமாகி
யுன்னோடே பிறந்ததொண் ணூற் குருபேரை
நன்றாக நசித்திடலா மவுனங்கண்டால்
நாடாட்டால் நகைபுரிந்து பேசுவாளாம்
குன்றாதே மவுனம்வைக்கும் போதுநீயும்
கோடி கன மிருந்தாலுங் குருவுக்கீவாய்
யன்றாட்டுப் பண்ணாதே மற்றுட்டாதே
மனதிரங்க மட்டுமடா குருவைக்காரே. 377

காரையா பன்னிரண்டு வருடங்காத்தாற்
காட்டுவார் மவுனமென்ற விஞ்சைதன்னை
மாராத வாழ்வல்லோ சிவயோகத்தால்
மயங்கினால் வருவதென்ன விழலாய்ப்போச்சு
பாராதே சந்தேக மாகமைந்தா
பார்த்தாக்காற் பாவம்வரும் தோஷமாகும்
நேராதே சந்தேகந் தெளிந்து நீயும்
நிஷ்டையிலே நின்றாக்காற் காட்டுவாளே. 378

காட்டுவாள் குருமொழியை தவருவண்ணம்
காரணமே பூரணமே யென்றுபோற்ற
கூட்டுவாள் தன்னோடே யுறவதாகிக்
கூறுவாள் மவுனமென்ற விஞ்சையெல்லாம்
பூட்டுவாள் கற்பமறிந் துண்ணச்சொல்லிப்
புகழ்த்திடுவா ளென்மகனே யென்றேபோற்றி
மாட்டுவாள் நமனையுந்தான் மாண்டுபோக
மாறாத வாசியிலே யேற்றுவாளே. 379

ஏற்றுவாள் கண்மணியே மகனையென்று
ஈசனுக்கு மேலாக யிருக்கச்சொல்வாள்
வாழ்ந்துவா ளமுதமெல்லா முனக்கேயிந்து
வந்தவனை யற்றிடவே வாகுமீவாள்
மாற்றுவாள் பிறவிதனை வரவொட்டாமல்
மயக்கமென்றமாயையெல்லாம்வாங்கிக்கொள்வாள்
ஏற்றுவா ளீராய் தளத்தினூடே
யென்மகனே யென்றுசொல்லிக் கூறுவாளே. 380

கூறுவதற் கெளிதாமோ அவுடன்கோலம்
கோலமென்ற கோலமெல்லாம் வெகுவாங்குற்று
சேருவது கெதியறிந்து சேருவாளாஞ்
செகத்தோடே கூத்தாடித் திரிசுவாளாம்
ஏறுவதி லாடாதி வேறுவாளாம்
என்தாயாள் முகமறி யாடுவாளாம்
மேருவிலோர் கால்மிதித்துக் கொள் றுவாளாம்
மெல்லியாடா நல்லவளாம் வருகுவாளே. 381

வருந்தாத பாவிகட்கு வருந்துவாளோ
வம்புசொலும் வீணர்தங்க ளிடஞ்சேர்வாளோ

பொருந்தாத பேர்களுக்குப் பொருந்துவாளோ
புல்லர்களை நம்பியுந் தான் வருதுவாளோ
இருந்தாலு மவுனமகை யெண்ணினாலும்
என்காயைப் பேற்றார்க்கு வருவதுண்டோ
திருந்திடவே யலையாமல் நிலையப்பாரு
சிவன்முகத னுன சுற்குத் தீக்கம்பாரே. 382

பாரடா இன்னமொரு கிருகங்கே
பாவமெல்லாம் பறசுருமடா யிதினால் நமந்தா
ஆரடா வில்வவேர் பலந் தான் தூறு
அப்பனே நறுக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு
தேரடா சலந்தா னும் படி தான் தூறு
நீமகனே வாய்த்திவாய் பாண்டத்துள்ளோ
ஏரடா வேராவிற்கு லனலை முடி
யென்மக்காள் காய்ச்சிவிவாய வற்றக் காணே. 383

தானென்ற சலந்தா னும் படி ரெண்டாகக்
தவறாமற் காய்ச்சியதை யிறக்கிக் கொண்டு
கோனென்ற குருவருளால மரி யென்றோ திக
குமரிசிவ காரிகைப் பூநச செய்து
வானென்ற மருதமவேர் பலந் தான் பகது
வளரகண்ட வகத்திரியும் பலந் தான் பகது
கோனென்ற கூதுவனே பலந் தான் பாஞ்
கூட்டியே நறுக்கியதை யெடுக்கக் கொள்ளே. 384

கொள்ளடா தானே குழிக்கு நகலம்வாங்கிக்
குருவான கொசு யென்றே மனதிற்கொண்டு
அல்லடா எல்லாநக யெடுக்கதுக்கொண்டு
அப்பனே குமரிச்சரி படி தான் தாழ்
வல்லடா வாகுகியதைப் பகனாமபண்ணி
மைத்தனே வாலுமுனை பலந் தான் காணு
சொல்லடா திரிகடுகு வெவ்வெவ்வாறு கது
கூட்டடா காற்பலமவ் வீ கமாமே. 385

ஆமடா கடுகுதோ சூரியுடைந்தா
அபரண யாக நயொடு வலஞ்செர்க்கு
ஓமடா வித்துப்புது நிரம்புகாராம்
ஓகோகோ விராகன்முன் ரெவ்வெவ்நுகு

நாமடா முப்புசண்ணம் விராகனென்று
 நலமாக நிறுத்தெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு
 வாமடா வடித்துவிட்டுச் சாமம்நாலு
 வளமாக வரைத்ததையும் வாங்கிக்கொள்ளே. 386

கொள்ளடா முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னிற்
 குழித்தைல மருந்தோடு குமரிச்சாலும்
 அல்லடா வொன்றாகச் சேர்த்துமைந்தா
 ஆவின்நெய் படியுந்தா விரண்டுசேரு
 சொல்லடா வொன்றாகக்கிட்டி ககாய்ச்சிச்
 சொருபமுள்ள நெய்தானும் பெழுததானால்
 வல்லடா விரக்கியதை யாறவைத்து
 வாலைபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்செய்யே. 387

செய்யப்பா கிருதமதை வெளிவிடாதே
 தேசத்தோர் தங்களுக்கே யீந்திடாதே
 மெய்யப்பா வறட்சியொடு மீளாதிரும்
 மேகவென்ற லுலகத்தி லோடிப்போகும்
 ஐயப்பா வாயுவெல்லாங் கலைந்துபோகும்
 ஆதார சகாபிவத்தை யறியச்செய்யும்
 பொய்யப்பா போகாது இயாமனேது
 பூதலத்திற் சாவேது புண்ணியோர்க்கே. 388

புண்ணியவா னானவர்க்குக் கிட்டிநிதிட்டும்
 பொய்பேசும் புல்லருககுக் கிட்டாதப்பா
 தன்னினைவாய் கிருகமதை வராகன்முன்று
 சத்தியமாய் மண்டலந்தா னிருபோதுண்ணக்
 கன்னிமனோன் மணியாடன் கிருபைதங்கும்
 கலவியிலே மிச்சமடா மோகமுண்டு
 ஜன்னிகர முள்ளகெல்லாத் தொலைந்துபோகுஞ்
 சுரந்தானும் நிலைதனிலே தங்கும்பாரே. 389

பாரப்பா பாவிகட்குக் கிருதமீந்தாற்
 பராபரையாள் சேவையுமே கிடையாதப்பா
 ஆரப்பா விப்படித்தான் சொல்லாருண்டோ
 அகத்தியமா முனியோகேறனக்காய்ச்சொன்னேன்
 நேரப்பா வெறுப்பொயை மென்றிடாமல்
 நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நின்றுகொண்டு

வேரப்பா தவம்பத்ம கிரியிலேதான்
வெகுகோடி காலமெல்லா மிருந்தேன்கானே. 390

காண்டா தவச்சர வணையிலேதான்
கலந்தெழுந்த மேருவென்று மதிலுண்டாகித்
தானடா பரங்குன்ற மதுவேயாகிச்
சாமதிலே வெகுகோடி காலமட்டும்
நானடா வெளியோறித் தேவிபாதம்
நலமான வசுரர்குல மறுக்கவென்று
வீணடா பேகாமல் வேடமிட்டு
விரைந்தேறிக குருமலையில் வாழ்ந்தேன்பாரே. 391

பாரப்பா அம்மலையி னுச்சிமீதிற்
பரமசிவனென்ககண்டு பணிந்துகொண்டால்
ஆரப்பா அகரர்குல மறுகஞ்சொன்னார்
ஆத்தாநஞ் சத்திவடிவேல்காணான்
தேரப்பா அநிலிருகஞ் சித்தர்கோடி
நீரார் காணென்றுசொல்லி யெண்ணக்கடக்க
தேரப்பா பரவெளிகுது குருவாம்தானுஞ்
சிறுவயது மைந்தனென்று செப்பினேனே. 392

செப்பிடவே சித்தரெல்லா மெனைப்பார்த்துச்
பிவமுருகா கயிலாச வாணியென்று
ஒப்பியே யெல்லோரும் பணிதகாரென்னை
புறநகர மவுன்மெல்லா மவருகநதேன்
அப்பியே யறிந்தார்கள் சித்தர்கோடி
யதிலிருங்கோ ளென்றமொழி வவர்க்குச் சொல்லி
தப்பியே செத்தாரில மேருவேறிச்
சண்டாள வசுரர்களை வதைத்தேன்பாரே. 393

பாரப்பா குருமலையைப் பததிப்பாரு
பாதாளிலே யொருவருந்தான் சொல்லமாட்டா
ஆரப்பா அம்மலையின் பததியோரம் | டேன்
அனந்தமடா குகைகளெல்லா மடைத்துப்போட்
தேரப்பா செத்தாப மதிலேகட்டி
நிலைப்பான கணையெரு மடையங்கன்கோடி
தேரப்பா கணங்கொன்ற மரங்கன்கோடி
செகத்தனிலே சொல்லாதே தெளிவுதானே. 394

தானடா தானிருந்து கவகசெய்து
 சததிவடி வேலுருவம் பெற்றேனங்கே
 கோனடா குருமலையைப் போலேனமந்நா
 குவலயத்தில் மறறுமொரு கிரிதானேது
 தானடா அதிலிருக்குப் பெருமை கனைந்ந
 கவசிகளுக்கு சிக காகளுக்கு செலலாசொலலா
 வானடா மவுனமது அறிய வென்றால்
 வாடாத கிரிநனக்கு வருகுவாய்.

395

வருகுவா யெனைநினைத்து வாலவீஞ்சா
 வருத்துவாய் பராசாதி யருளைப்போற்றிக்
 தருகுவேனவாகநுக்கு ஞானமெல்லாரு
 சண்டாளக் கததுவங்க டொலைத்துபோகும்
 மருகுவாய் மவுன முண்டு அமுநங்கொண்டு
 மாதற மெருவெளியை மனதிற்கொண்டு
 பெருகுவாய் பேசாத வெழுதகேதாடிப்
 பேரின்பமானை யுத கொட்டித் துட்டே.

396

கூடாமற சிறிதுபோ ஞானமபாங்குது
 குவலயநதி லடவாங்கா மெய்வமென்று
 ஆடாம லெடிநிவா ராட்டோது
 அமபல கதைப் பாராட்டா லறிவுமேது
 வீடான விழிதகால ஞானமேது
 விததுவட்டால வொடுப்போசக மாயைகுழும்
 மட்டானு லொடுபோக்காய் நிறகுஞ்சொன்னேன
 பரிசுருக்கு அகதன்னை மெல்லையானே.

397

காணென்ற பொருளதேடி சானங்கன்மடிச
 சண்டாளந்ந கததுவப்போய் பிடி கதுக்கொண்டு
 கோணென்ற குவலயத்திற் கொருளைகேநடிச
 நுருவரி பாசமதிற் கூடமா டேன
 காணென்ற வாயமநங்கா டொடுப்போ
 நாமனநனகதையாள்கப் பேரொன்பாவி
 கேணென்ற நிரையோழுங் கிரித்துபோசா
 செபமொடா மனதுறுதி யாகாராரே.

398

பாட்டா தாமமென்று புண்ணியமென்றப்
 டாசனிலே செபநயத்து அலைவாவினே

ஆரடா தர்மமென்ன புண்ணியமென்ன
 ஆகாச சதாசிவத்தி னருளைக்கண்டால்
 நேரடா சிவத்தையுந்தா னறியாவிட்டால்
 நீணிலத்திற் றருமங்கள் நிலைகூடாது
 காரடா சிவமல்லோ யேகபீஜங்
 கண்டுகொள்ள மவுனத்தைக் கருதித்தானே. 399

தானென்ற வேகமந்தப் பீஜத்தாலே
 சற்குருவாம் சடாட்சரமும் நாமேயானேம்
 கோனென்ற அவ்வேக பீஜமானால்
 குருவான மகாரமல்லோ அதுவாய்ப்போச்சு
 நானென்று சொல்லிவிட்டே னுங்களுக்கு
 தலம்பெறவே யுப்பபவிட்டா வீணாய்ப்போச்சு
 தேனென்ற வுப்பதையுஞ் செப்பிடாதே
 செப்புகிறே னுவருப்பு ஆதிபாரே. 400

பாரபா வுருபு பூமிநாதம்
 பரமசிவன் பீஜமென்று யிதற்குப்பேரு
 ஆரப்பா விதைமறந்தார் பெய்யோரெல்லாம்
 அகத்தியமா முனியேகேளுனக்காய்ச்சொன்னேன்
 நேரப்பா கள்ளர்பற்றும் மறலநாடு
 நிலைப்பான பாலவனத் தேசமைந்தா
 தேரப்பா கானகண்ட முனியோர்பக்கஞ்
 சென்றெழுந்த மேற்புரத்திற் றெளிவாய்க்கானே.

காண்டா அதிலேகா னுவருப்பாகிக்
 கண்டுகொள்ளே அஞ்சுவர்ண மாகத்தோன்றும்
 தானடா கதிர்போலே வளர்ந்துநிற்குஞ்
 சத்தியமாய் ரவியொளிவு வீழ்குமுன்னே
 கோனடா மசியென்றே சாபந்தீர்த்துக்
 குருவான பராபரையாய் மனதிலெண்ணி
 வானடா வாய்ப்போ தெடுத்துக்கொண்டு
 வையகத்தோ ரறியாமல் பதனஞ்செய்யே. 402

செய்யப்பா சுத்தசலத் தன்னிலேதான்
 சேரவினிக் கரைத்ததையுந் தெளியவைத்து
 ஐயப்பா பத்துமுறை யிதுபோற்காச்சு
 அப்பனே யுட்பதுதான் வெளுத்துப்போகும்

மெய்யப்பா வுப்பதையும் பகனம்பண்ணி
 மேலான பஞ்சசத்தி தியானஞ்செய்து
 பொய்யப்பா சொல்லவிலலை யித்தநூலிற்
 புத்திரனே வாழ மெல்லாங் கொள்ளையாச்சே. 403

ஆச்சப்பா வுப்பைவிட்டால் வாதம்போச்சு
 ஆகாது காய்சித்தி யையாவையா
 மூச்சடா முன்பின்னாயச சொல்லவில்லை
 மூடருக்கு இப்பூவுங் கிடையாதையா
 காச்சடா காசினியிற் கிட்டுமொசொல்
 கருத்துவைத்து மனதிரங்கிக்கலந்துசொன்னேன
 ஏச்சடா வித்தப்பூ கிடையாதையா
 ஏமனையுந் தானடித்துத் தள் றப்பாரே. 404

பாரடா தேவிபரா பரையுந்தேவி
 பாவையர்கள் நாதமதை வாங்கிக்கொண்டு
 ஆடா குடனதைப் பொடித்துத் தாவி
 யப்பனே முப்பிண்டம் விராகந்ரண்டு
 நேரடா வொன்றாகச் சேர்க்குமைந்தா
 நீமகனே ரவிபு கத்தி லெடுக்குவைத்து
 வேரடா சாமிமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
 வேதாநதப் பராபரையே வேண்டுகுகொள்ளே. 405

கொள்ளடா விபீஜ முப்பாய்ப்போகும்
 குருவாணை யுமையான காட்டிடாதே
 அல்லடா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
 யருளான வுப்பாலே சொல்லாஞ்சித்தி
 வல்லடா வல்லவார்க்கு கிட்டும்பாரு
 வைபகத்தில் மானிடர்க்கு கிடையாதப்பா
 சொல்லடா விதநுமுறை போலீலமைந்தா
 சொல்லார்கள் சொல்லார்க் ஞண்மைபாரே. 406

பாரப்பா பாரையுப்பு யாதான்காண்பா
 பரமசிவன் பீஜமென்றே இதற்குப்ப்பரு
 ஆரப்பா பாரையுப்பு கல்லுப்பாச்சு
 அடங்காத வழுலையுப்பு என்னும்பேரு
 தேரப்பா சாரையுப்பு என்னும்பேரு
 தலைப்பான தேவியுப்பு என்னும்பேரு

காரப்பா வுப்பையுந்தான் வாங்கிவந்து
கருத்தாக மசிபென்றே சாபத்திரே. 407

தீரடர் வுப்பையுந்தான் சலத்திறுக்கித்
தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்சொப்து
ஆரடா தெளியவைகதே யிறுத்துக்கொண்டு
அப்பனே பத்துமுறை படங்கிக்காய்ச்சி
நேரடா வுப்பையுந்தா னெடுத்துப்பாரு
நீமகனே உப்பதுவும் வெந்நதுப்போகும்
வேரடா பேசாதே அலைந்திடாகே
வீரான பிண்டமென்று மிதறகுப்பேரே. 408

பேரென்ன விநதுவென்று நாதமாச்சு
பெரியோர்க ளறிவார்கள் மறஞ்ஞர்க்கேது
ஆரென்ன ஹரென்ன வருபமாச்சு
அடங்கா ந வா கமெல்லாம் கொள்ளையாச்சு
நேரென்ன நிலையென்ன ஏன்னைக்கண்டால்
நிலைக்குமடா பாரையுபு நினைவாயமைத்தா
ஹரென்ன ஜனமென்ன உறவோரென்ன
உற்றுடா ரொன்றுமில்லை வெளியாய்ப்போர்சே

போச்சென்ற வித்தொப்பை விட்டிடாகே
பூலோகக் கங்கைக்கு மத்திடாகே
மூச்சொன்றும விடாப்படி யொன்றுப்போதது
முத்திதருஞ் சுண்ணமென்று முடிவுசெய்து
போச்சென்று போய்மற் பதனமபணணிப்
பேரையைப்போல் வாய்பேசா திருநதுகொண்டு
காச்சென்று காச்சிவிடு லோகந்தார்க்கு
கபடறற சித்தனென்றார் பலிகுடும்பாரே. 410

பாரப்பா அமுரிப்பு யார்தான்சொல்வார்
பாரபரத்தின விநதுவென்று மிதறகுப்பேரு
ஆப்பா அமுரிப்படி யிருபத்தைந்து
அப்பனே பாண்டத்தில் விட்டுக்காய்ச்சி
நேரப்பா காசியது வற்றும்போது
நிலையாக வுப்பாக னளர்த்துதோன்றுஞ்
சேரப்பா வுப்பதிலே ஜலந்தான்வாரு
செப்புமசி யென்றேநீ சாபத்திரே. 411

தீரடா வுப்பையுந்தான் ஜலத்திலுமெந்தா
 தீர்க்கமுடன் கூறாக்கின்பு தெளியவைத்து
 ஆரடா தெளிந் தஜல மிருந்துகொண்டு
 அப்பனை பத்துமுறை யாடங்குகாய்ச்சி
 நேரடா வுப்பையுந்தான் பார்க்கும்போது
 நிலைத்திடுமே யுபபதுகான் வெறத்துப்போகும்
 வேரடா வுப்பையுந்தான் பகனம்பண்ணி
 விராகத்தான் பாதமகைப் பணிந்துகொள்ளே. 412

கொள்ளடா இவ்வுப்பு போலே காங்
 குவல்ய கதி லிலையடா மகாளமககான்
 அல்லடா காபமென் துஞ் சாரமென்றும்
 அழகான ஆதியுப்பு என்றும்பேரு
 வல்லடா வல்லவர்க்கு கிடைக்குமையா
 மற்றோர்க்குக் கி டையாது வருந்தினாலும்
 கொல்லடா தவலேக மதஞ்ஞாசாகும்
 கொள்ளுகொண்ட வாதமெல்லாப பலிகுடும்பாரே. 413

பாரபபா புளியறியாப் பாங்குக்கு
 பார்சனிலே ஞானமுத கான் பலியாகையா
 ஆப்பா புளியென்றான் மூலமாரகம்
 அப்பனை கருதெல்ல யென றாப்பேரு
 நேரபபா அனாதி யென்றும் இ கற்குப்பேரு
 நிலையான வுகாரென்றும் இ கற்குப்பேரு
 வேரபபா வேறிடுகன்றே அலைத்திட மல
 வேண்டியதே ராபுளிய கனையு ரெடுத்துக்கொள்ளே. 414

கொள்ளடா பாண்டகதி லுடா துமையதா
 குருவான சூடமுத கான் பலரென்றாக
 அல்லடா சோகத்திவாய் ஜலத்தான்விட்டு
 அப்பனை கரைக கதையுத தெளியவைத்து
 வல்லடா வாலையு தியானஞ் சொந்து
 வாயகடா ஜலந் தனையுமிரு கது க துண்டாரிச்
 சொல்லடா சாயசரிவிடு முறைநாண்டது
 சுருதிபூடி பிறந்தவிட, தன்னைக்ககணே. 415

காண்டா வுபபதுவுப வெறத்துப்போகும்
 கைகண்ட விதநாடா யாதான் சொல்வார்

தானடா வுப்பதையும் பகனம்பண்ணிச்
 சத்திசிவ காமியென்று மனதுட்கொண்டு
 நானடா சகலசித்து மாபுக்கொண்டேன்
 தமன்வினையு மூடறுத்து வெளியிள்வத்தேன்
 கோனடா கோளருளாற் பாகதிறசென்றேன்
 கூறுகிறேனிதற்குவையுக் குணம்தாமே. 416

தாமடா தானவனாய் நிலைக்கவேணும்
 சத்தியமாய் முன்சொன்ன மூன்றுபூவும்
 ஆமடா அமுரியிப்பு நெல்லியிப்பு
 ஆகவுமஞ் சுப்பென்றே அறிவாற்கண்டு
 ஓமடா பஞ்சசத்தி யிதுதாமெனறார்
 ஒகோகோ பஞ்சகர்க்தா னிவர் தானென்றும்
 வாமடா வாமனைன்று ரூபங்கொண்டு
 வாங்கிலே விநயவுப்புத் தொகைதான்கேளே. 417

கோடா தவநிலை மெல்லாஞ்சிவதி
 கிருபையுடன் காதமுதலா லுருகியாரும்
 ஆளடா சூதமுதலான கட்டிப்போதும்
 அபரணே பரதான மெல்லாங்கட்டும்
 நாளடா தாரமுதலான வாங்கிவந்து
 நலமான குமரிச்சார் சுருதகுமிட்டு
 வாளடா சாமமொன்றப் படியேயிட்டு
 வாங்கடா தாரத்தின் வகைகான்பாடே. 418

பாரப்பா வாங்கியோ தாரத்தன்னைப்
 பாரபரையான பாசத்திற் பூசைசெய்து
 ஆரப்பா பஞ்சசத்தி யுபபையெல்லாம்
 அரைத்திடுவாய் வஸ்துவிட்டு சாமந்தாலு
 நேரப்பா அரைத்தகையுந் வழித்துமைத்கா
 நிலையான வுப்பையுந்தான் விலலைசெய்து
 நேரப்பா வுலரவைகதே யெடுத்துக்கொண்டு
 சிதகககசிச் சாரையுந்தான் வாங்குனாயே. 419

வாங்கடா சாறுவிட்டு விலலைதன்னை
 வாடாமற சாமமொன் றரைத்துக்கொண்டு
 தாங்கடா அரைத்தகையுந் தாரத்தன்னிற்
 சத்தியமாய்ப் பூசுசம தனமகாக

ஓங்கடா யுலரவைத்துச் சீலைமன்செய்து
 ஒகோகோ பகதெருவிற் புட ந்கான்போடு
 நாங்கடா தேவிதனைப் பூசைசெய்து
 நலமான தாரமகை யெடுத்துப்பாரே. 420

பார்க்கையிலே தாரஞ்செந் தூரமாகிப்
 பதினாயி ரங்கோடி காந்திமீறும்
 வர்க்கவே குருவருளா லறிய வேணும்
 இல்லாட டாற் கைமுறையுந் தப்பாவண்ணஞ்
 சேர்க்கையிலே செந் தூரந் திடமேமெக்கச்
 செப்பாதே அகத்தியமா முனியேயையா
 காகக்கையிலே யுனையறிந் து காகாமைந்தா
 காககாட்டா லென்னவுண்டு கண்டுகொள்ளே. 421

கொள்ளடா கரம்பிரதகை யுருக்கிமைந்தா
 குருவறிய அனுவளவு மீந்காயானால்
 அல்லடா தாபிரமும் பழுத்துப்போகும்
 அதுவாயி ரததெட்டு மாற்றாமாகும்
 வல்லடா வல்லவர்கள் வெளிவிட்டார்கள்
 வாயவீணா தங்களிடம் பேசிடார்கள்
 சொல்லடா வ்தினாலே அனநதங்கோடி
 தொட்கோமென் றுடுமடா சூட்சம்பாரே. 422

பாரபா வனுவளவு முண்டாயானால்
 பாலகனை நின்றேகங் காந்திமீறும்
 ஆரபா நேகமுததான் வலுத்துப்போச்சு
 அனநகுவெகு கோடிமட்டு மிருக்கவைக்கும்
 தேரபா வ்தையறியா வுலுநருக்கு
 ந்சமேது பொய்யேது நினைவுமேது
 காரபா குருபாக மண்டிக்காரு
 காலாத ந செந் தூரக கனலைக்காரே. 423

காரடா செந் தூரப் போக்குகோடி
 களங்குவகையானநதமெல்லா மிதற்குளாடும்
 ஆரடா காரத்தின் செந் தூரம்போல்
 ஆடாது கவனசித்தி மரினயார்க்கம்
 உரடா வுததிநிலை வட்டத்தோணும்
 உச்சவழி தானறிததே யுணரவைக்கும்

ஏரடா வெட்டி ரண்டுமிதுவேகாட்டும்
ஏன்மக்கா என்னமொன்று எண்ணிப்பாரே. 424

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தீயானத்தாலே
பிலகனே செந்தூரம் படைக்கலாச்சு
ஆரப்பா அஷ்டாங்க முடிவுவேணும்
யாகாதி தர்ப்பணங்க எனத்தம்வேணும்
நேரப்பா விராகத்தாள பூசைவேணும்
நிலையான குலநெய்வு மறியவேணும்
சேரப்பா சிந்தையொன்றா யிருக்கவேணும்
சொல்லாட்டாற நீநரகில் வீழ்வான்கானே. 425

காணடா நரகமடில் வீழ்ந்திடாமற்
காமப்பாற் கானற்பாற் கனையுண்டு
தானடா முப்பாலி நமுதமுண்டு
சாதித்து நங்கையஞ்சுஞ் சார்பாயுண்டு
விணடா வீண்பேச்சுப் பேசிடாமல்
வேதாந்த வுப்பைந்தும் விரித்திடாமற்
கோனடா குருபாத மறிந்தே நின்று
குவலயத்திற் சித்துவினை யாடுவாயே. 426

ஆடுவாய் சித்துகள் ளனைநகங்கோடி
அம்மம்மா லென்றுமினித் தெரிந்திட்டாலும்
பாடுவாய் பலபாஷை வத்திட்டாலும்
பராபரமா நீயிருந்து வாழ்ந்திட்டாலும்
நாடுவாய் சரமாரி யிருந்திட்டாலும்
நலமான யோகமெல்லா மறிந்திட்டாலும்
கூடுவாய் தில்லைமீலே கூடினாலும்
குயலயத்திற் சித்துவினை யாடாதென்றே. 427

ஆடாகே நீபடித்த வித்தையெல்லாம்
அப்பனே பணம்பறிகுப் படித்தால்போலே
நாடாகே ஜெகத்தோரை மயக்கிடாதே
ஞானியென்று ஜெகந்கனிலே அலைந்திடாதே
கூடாதே ஜெகத்தோரக ளிடத்திற்சேர்த்து
கூச்சலிட்டு வாய்விணும் பேசிடாதே
பாடாதே சாஸ்திரங்கள் பேசிடாதே
பரமகுரு சன்னைக்கண்டு பணிந்து கொள்ளே. 428

கொள்ளடா குருக்கொடுத்த வித்தையெல்லாம்
 குவலயத்திற் காட்டிவிட்டாற் பலியாதப்பா
 அல்லடா வைதயமென்ன வாதமென்ன
 அப்பனே பாவம்வரும் தோஷமாகும்
 கல்லடா வுன்மனது வருகாதப்பா
 கண்டாரைப் பெண்டிரென் றெடுத்திடாதே
 சொல்லடா வித்தவகை யெனக்குமைந்தா
 சொல்லாட்டாற் பல்லுதிர வடிப்பேன்பாரே 429

பாரப்பா வேடமிட்டே யலைந்திடாதே
 பாவையரை யனுதினமும் மருவிடாதே
 ஆரப்பா பொய்யெண்ணுஞ் சொல்லிடாதே
 யடுத்தோரைக் கெடுக்காதே ஐயாஐயா
 நேரப்பா யாரோருவ ருறவும்வேண்டாம்
 நீமகனே யொருவருட பகையும்வேண்டாம்
 தேரப்பா விருத்தபடி யிருந்தால்நானஞ்
 செப்பாதே குலதெய்வத் தனைப்பாரே. 430

பாரப்பா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
 பார்மகனே குலம் மீவத் தன்னைமைந்தா
 ஆரப்பா ஏகமென்றே வெழுந்தேயாதி
 அப்பனே தசநீட்சைக சிதுவேயாதி
 தேரப்பா வென்றான பொருளையாதி
 நின்றிடுவாய் சதாகால நனைவிற்றாக்கி
 ஏரப்பா இடைவிட்டு மறத்திடாதே
 ஏழையப்போ லிருந்துமன கடங்குக்கொள்ளே.

கொள்ளடா மனதடங்க ஞானங்காட்டுங்
 குழந்தையைப்போல்பேசவைக்குங்குலதொர்வந்தா
 அல்லடா வித்துவட்ட பரியாப்பேர்க்கே (ன்
 யர்தரிது அஷ்டகர்ம மாடவென்றால்
 செல்லடா அரவமதைப் பிடித்துவந்து
 சிங்கென்று மரவததின் ரெசில்மேவிச்
 சொல்லடா னெதிரியுட பெயரைமாட்டுச்
 சூட்டடா குருததேட்டில் வரைந்துபாரே. 432

பாரப்பா அரவத்தின் வாரிணுள்ளே
 பதித்திடுவாய் சீட்டையுததான் சவ்வத்தானும்

ஆரப்பா ஆரவமதை தலைகீழ்கட்டி
 அப்பனே காராவின் நெய்யைவார்த்து
 நேரப்பா காஞ்சிறையின் சிபியாலே
 நீமகனே மசியென்றே யாகஞ்செய்து
 நேரப்பா ஆரவமதைப் பொசுக்கிமைந்தா
 தேவிப்பஞ்ச சத்தியுட தியானங்கொள்ளே. 433

கொள்ளடா விப்படி யே சரந்தான்மாறி
 கொளுத்தடா வெதிரியுந்தான் கொதித்துப்போவா
 அல்லடா விதைத்திர்க்க வாரிடு மைந்தா [ன்
 அப்பனே அவன்குலமும் பொசிங்கிப்போகும்
 சொல்லடா பொசிங்கியுந்தான் தரகில்வீழ்வான்
 சொன்னடா கொடியகொரு பாவம்பாவம்
 மெள்ளடா விதியாலே வருவகென்ன
 மெய்ஞ்ஞானிக் காகாது விரைந்துபாரே. 434

பாரப்பா வின்னமொரு கருமஞ்சொல்வேன்
 பார்தனிலே கெருடனையுங் கொண்டுவந்து
 ஆரப்பா முன்சொன்ன படினம்போலே
 யாகாதி தன்னிலேதான் பொரிக்கிப்போடு
 நேரப்பா வெதிரியுந்தா நிறந்துபோவான்
 நிலையான பஞ்சசக்தி கிருபையாலே
 வேரப்பா வெறும்பேச்சிப் பேசிடாமல்
 விராகந்தா பாதமதைப் பணிந்துகொள்ளே. 435

கொள்ளடா விதினாலே கோடிபாவம்
 கொடிதான தேவாஷமடா கெருடதோஷம்
 அல்லவடா வந்தோஷத் தொடியாகப்பா
 ஶ்ரீனாயுந்தான் விடுகாது பற்றோர்க்கேது
 வல்லடா வெளியாகச் சொன்னேனென்று
 வைபகதகோர் நம்மைந்தா ஶ்ரீஸிதாமல்
 கொல்லடா கொடுமைகளைச் செய்தபேரைக்
 கூறுவே ஶின்னமொரு குருவிறுனே. 436

தானென்ற தவசிகட்கே யிடுக்கஞ்செய்யுஞ்
 சண்டாளர் தனைவதைத்தாற சாபமில்லை
 கோனென்ற குருத்துரோகஞ் செய்தபேரைக்
 கொன்றுந் தேவாஷமில்லை குறியைக்கேளு

நானென்ற செம்போத்தைப் பிடித்துவந்து
நாட்டுவாய் மசியென்றே சிரசிற்சுற்றி
கோனென்ற குருவினுட வருளினிலே
கூசாதே சிகாரமதைத் தகட்டிற்சாத்தே. 437

சாத்தடா வெதிரியுட பெயரைக்கூட்டித்
தலைமாறித் தகட்டிலையும் வரையும்மைந்தா
ஏத்தடா மசியென்றே திரானஞ்செய்து
என்மக்காள் முன்சொன்ன படினம்போலே
வாழ்த்தடா வாலைபஞ்ச சத்தியென்று
வருந்தடா செம்போத்து தனைப்பொசிச்சிப்
பார்த்தடா வெதிரியைத்தான் பார்க்கும்போது
பாரதனிலே லகிரிகொண்டே யலைவான்பாரே. 438

பாரப்பா லகிரிகொண்டு கழுதையாவான்
பார்தனிலே மனிதருக்குத் தோற்றமாட்டான்
ஆரப்பா தீர்ப்பதற்கு முடியாதையா
அப்பனே யாததாடன் னருமையாலே
நேரப்பா அனக்கிடு சொல்லப்போமோ
நீணிலத்தில் மனிதரெல்லாம் பனகயுமாவார்
வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேரிடாமல்
விடமுண்ட கண்டாயும் வேண்டுகொள்ளோ. ()

கொள்ளடா தெய்வபஞ்ச சத்தியாலே
கொடியதொரு முப்பூவின் குருவினிலே
அல்லடா வேங்கைபெல்லாங் கைக்குளாடும்
அடங்காத அஷ்டசித்தும் கைக்குளாடும்
வல்லடா காத்தமுந்தான் பலலேபத்து
வையகத்தோ ரறியாமல் வாங்கிக்கொண்டு
சொல்லடா மேனியிலே யரசுப்பாறுஞ்
சுத்தியே காத்தததின் மேலேபூசே. 440

பூசியே புடம்போட்டே யெடுத்துக்கொண்டு
புத்திரனே கலயத்தில் நொறுக்கிப்போட்டு
தேசியே காரமோடு வீரம்பூரம்
செப்பாதே பாஷாணந் தாரங்கூட்டி
வாசியே மனோன்மணியே வாவாவென்று
மனோசிலையுஞ் சித்தண்டம் வகையாய்க்கூட்டி

கூசியே திரியாம லொவ்வொன்றுக்குங்
கூட்டுவாய் பலங்கால தாகத்தானே.

141

தானென்ற முன்சொன்ன முப்பூவேவாடு
சத்தியமாய் நெல்லியுப்பு அமுரியுப்பு
தேனென்ற வொவ்வொன்று விராகனென்று
தெளிவாகச் சேர்க்குமிந்தச் சரக்கினூடே
வீணென்று சொல்லாதே வஸ்துவிட்டே
விருப்பமுடன் சாமமுந்தான் நாலுமட்டும்
கோனென்ற குருவருளா லரைத்துச்சேர்த்துக்
கூறுவாய் மசியென்றே சாபந்திரே.

442

தேரடா மருந்தையுந்தான் சுத்திபண்ணி
சிவதமசி வாயமென்று ஜெயித்துக்கொண்டு
சேரடா காந்தத்திற் பிசரிமைநகா
கில்லிட்டுச் சீலைமண செய்துகாணும்
தேரடா வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து
நீமகனே யுதிடுவாய் மணிபோல்வீழும்
தேரடா மணிதனையும் பொறுக்கிகொண்டு
திர்க்கமுடன் மருந்தையுந்தான் பிசறிக்கொள்ளே.

கொள்ளடா விப்படியே யைந்துதேரங்
குமரிபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்செய்து
அல்லடா ஆற்றிவிடு சத்துமாச்சு
அப்பனே மெழுததனற் கருத்தான்கட்டி
மெல்லடா வருக்கியே காந்தந்தன்னை
மேதினியோ ரறியாமற் சாய்க்கமைத்தா
வல்லடா கிண்ணமது வலுத்துப்போச்சு
வராகத்தாள் தனை நினைந்து மனதிற்பாரே.

144

பாரப்பா வாதமெல்லாங் கொள்ளையாச்சு
பாலுண்ணத் தேகமுந்தான் வலுத்துப்போச்சு
ஆரப்பா மறைத்தபொருள் வெளியாய்சொல்லி
ஆவியுப்பு மனையுப்பும் வெளிபேவிட்டேன்
நேரப்பா வித்தமுறை யொளித்தார்சித்தர்
நிச்சயமாய்வெளிகிறந்தே யுரைத்துபோட்டேன்
சேரப்பா முன்சொன்ன முப்பூமைந்தா
செப்பாதே பூநீரென் றதற்குப்பேரே.

445

பேராச்சு முப்பூவின் பெருமைசொல்லார்
 பெற்றபிள்ளைகென்றாலும் பேசிடார்கள்
 ஆராச்சு அஞ்சாச்சு பிஞ்சுமாச்சு
 அதிலடங்கும் வாதபித்த மனேகமுண்டு
 நேராச்சு நிருவிகற்ப சமாதிக்கெல்லாம
 நிலைக்குமடா முப்பூவின் நிலையினாலே
 வேராச்சு வீணருக்குப் பேசிடாதே
 வேதாந்த முப்பூவின் மார்க்கந்தானே. 446

தானென்ற முப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைச்
 சததியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் சாதித்தோர்க்குக்
 கோனென்ற குருவாகுஞ் சுண்ணமப்பா
 கூறுதற்கு வெளிதாமோ நாவுமுண்டோ
 ஏனென்ற சுண்ணமென்றும் செளசமாச்சு
 இருதயமாங் கமலமுமே பீடமாச்சு
 கோனென்ற முப்பூவின் விராகன்பத்து
 குருவான தேசியென்று நிறுததுக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா வெடியுப்பு விராகன்பத்து
 குருவான மாதவுப்பு விராகனென்று
 அல்லடா வழுதியுப்பு விராகன்பத்து
 அப்பனே நெல்லியுப்பு விராகனஞ்சு
 சொல்லடா இவையெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்துச்
 சொற்பமென்றே யெண்ணுதே யரசமபாலால்
 வில்லடா ஆடநவாய சாமம்நாலு
 விராகத்தான் பாதமடை மனதிற்பங்கே. 448

தங்கடா ஆட்டியே வழித்துச்சேர்த்தது
 கவராமல் வில்லைசெய்து சாபநகித்தது
 தங்கடா ரவிநிலை யுலரவைத்து
 அப்பனே யுலாந்தரின் எடுத்துமைந்தா
 எங்கடா திரிந்துமினி யலைந்திடாமல்
 என்மக்கள் மேனியச்சார் தன்னைவார்த்துப்
 பங்கடா வில்லைதலைப் பிரிந்திடமாத்
 பராபரியே யாயியென்று பணிந்துகொள்ளே. ()

கொள்ளடா ஆட்டுவாய் சாமம்நாலு
 குஞ்சரனைப் போற்றியுந்தன் வழித்துமைந்தா

அல்லடா முன்போலே யுலரவைத்து
 அப்பனே மருந்தையுந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
 சொல்லடா வேளைச்சார் சாமம்நாலு
 சூட்டியே யரைத்ததையும் வழித்துக்கொண்டு
 மெல்லடா முன்போலே யுலரவைத்து
 மேதினியிற் சித்துவின யாடுவா னே. 450

ஆடுவாய் கரு தும்பை சாரைவாங்கி
 யப்பனே முன்போலே சாமம்நாலு
 நாடுவா யறைத்ததையும் வாங்கிக்கொண்டு
 ரவிதனிலே யுலரவைத்து நாடிப்பாரு
 தேடுவாய் மரியென்றே சாபத்தீர்த்துச்
 செடியிடா நூற்றெட்டு உரு வேயானால்
 கூடுவாய் பத்தெருவிற் புடத்தை கப்போட்டுக்
 குருவான சுண்ணாமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா விதினாலே வேதைகோடி
 குருவான காயரித்தி கைக்குள்ளாச்சு
 அல்லடா செந்தூர மனைகமாச்சு
 அடங்காத வைத்தியங்க ளெல்லாஞ் சித்தி
 வெல்லடா எமனேது பாசமேது
 மேலான சுண்ணாமதை யென்னசொல்வேன்
 புல்லடா புல்லருக்குக் கிடையாகப்பா
 புத்தியுள்ள பிள்ளை யென்றூற் பேணிப் பாரே. 452

பராப்பா விம்மருந்தை யீத்தாயனாற்
 பரரெனவே றனைவெடித்துப் பாழாய்ப்போவாய்
 ஆரப்பா சொல்லவாரோ பூமிநாதம்
 அடங்காத காயரித்தி ளெல்லாயாகும்
 தேரப்பா யுவருப்பு ஆதிவித்து
 நிலைக்கடா பூமியுட நாதமாச்சு
 தேரப்பா விதுவல்லோ வண்ணனுப்பு
 செப்பாதே குருவானை செப்பினேனே. 453

செப்பினே னிதுவல்லோ பூநீராச்சு
 தேவிபஞ்ச சத்தியுட வருளுமாச்சு
 ஒப்பியே சொல்வாரோ மக்காள்மக்காள்
 ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதே யித்தப்பேச்சை

தப்பியே போகாதே யிந்த நூலிற்
சாகாம விருப்பதற்கு விபரங்காட்டி
மூப்புவிழு மடங்குமடா வுவுருப்பாலே
மோசமில்லை மோசமில்லை மொழிந்துபாரே. ()

பாரப்பா சுத்தஜலம் வேறிதென்று
பார்தனிலே மலையாதே மைந்தாமைந்தா
ஆரப்பா வுவர்நிலத்தி லன்றுபோய்ந்த
அழகான ஜலநதனைபு மெடுத்துக்கொண்டு
நேரப்பா முன்சொன்ன வுப்பையெல்லாம்
நிலையான சாபமதை நிவர்த்திசெய்து
தேரப்பா கரைத்திடுவா யிறுத்துவாங்கிச்
செப்பாதே ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொள்ளே. 445

கொள்ளாடா காச்சென்று சொன்னமார்க்கம்
கூறுகிறேன் ரவிமுகத்திற் காக்கவேணும்
அல்லடா அககிளியிற் காச்சினாககால்
அப்பனே பூவதுவும் பாழாய்ப்போச்சு
சொல்லடா பூவதுதா னெடுகுகும்போது
சூட்சுநிலை சொருபநிலை தன்னைப்பார்த்து
வில்லடா மானதாரா யாகஞ்செய்து
விராகததா டன்னைபுத்தான் நினைத்துப்போற்றே.

போற்றடா பவுனமென்ற விஞ்சைதன்னைப்
பூரணமே காரணமே யென்றேயோதி
ஏற்றா ட வுன்னையுத்தான் நினைத்துப்போற்றி
பெனைப்போலே வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
வாழ்த்தடா மூன்றெழுத்து விஞ்சைபார்த்து
வடவரையா மாமிரத்தெட்டி தறிந்சோத்துப்
பார்த்தடா குலகெய்வந் தன்னைப்பார்த்துப்
பறையுப்பு வழுலையுப்பு பாருபாரே. 457

பாரடா பறையுப்பு வெடியுப்பாச்சு
பாலகனே வரலையென்று மிதற்குப் பேரு
ஆரடா வெடியுப்பை யறிவாருண்டோ
ஆகாச கெங்கையென்ற வுவுருநீராம்
தேரடா சுத்தஜல மதுதான்பாரு
நிலைக்கின்ற கங்கையடா பறையுப்பாச்சு

கேரடா விதையறிவா ருலகத்தோர்கள்
செப்புவார் வாய்மதங்கள் பேசித்தானே. 458

போயே அழியாதே முப்பூமார்க்கம்
பிண்டமென்றும் நாதமென்று மிதற்குப்பேராம்
வாசியே நிறுத்துமடா விந்நபூவால்
வல்லோர்க்குங் கிட்டுமடா மற்றோர்க்கேது
கூசியே திரியாதே வழலைமார்க்கம்
கோடான கோடிவகை கூட்டிவைக்கும்
நாசியே சுழிமுனையாம் விந்துநாகம்
நாட்டடா முப்பூவையறிந்துகானே. 459

தானென்ற மூன்றெழுத்தின் விபரங்கேளு
சத்தியமா யிடையின்சுழி முனையதாச்சு
நானென்றும் ஆகாரமென்றும் உகாரமென்றும்
நடுவனையா மகாரமென்று நாடினாலும்
தேனென்ற ஆகாரமென்று மகாரந்தானும்
தெளிவான வுகாரமுமூன் றெழுத்துமைந்தா
கோனென்ற மகாரமல்லல மவுனமாச்சு
குருவான ஆகாரமொடு உகாரங்கேனே. 460

கேளடா சுகாரமல்லோ வுகாரமாச்சு
கிருபையுள்ள ஆகாரமல்லோ நகாரமாச்சு
ஆளடா மூன்றெழுத்து மதுவேயாச்சு
ஆம்மம்மா மூன்றெழுத்து பறியப்போமோ
நாளடா குலதெய்வத் தன்னைப்பார்த்து
நாடுவாய் மசிநசி யென்றோதமைத்தா
தேளடா வாசிபத்தா யிரமடங்கக்
தேவனென்றும் விஷ்ணுரக் கரத்தான்பாடே. 461

பாரப்பா ஜெகமெல்லா மவரைக்கண்டாற்
பாராளு மரசனென்று பணிவாருன்னை
ஆரப்பா விஷ்ணுசக கரத்தினுலே
அவனியெல்லா மொருகுடைக்கீழ் ழானவைக்கும்
நேரப்பா ஐம்பத்து லட்சமானால்
நிலையான காயசித்தி நிலைத்துப்போச்சு
தேரப்பா கொடியுந்தா னடக்கிறோனாற்
தேவிசத்தி வேலுனக்கு வாய்க்குங்கானே. 462

காண்டா குலதெய்வந் தண்ணைப்பார்த்துக்
 காரடா வாசியினு லறிந்துகொண்டு
 தானடா விம்மென்றே சதாநீபோற்றித்
 சுண்ணமடா மூன்றெழுத்துத் தயவினாலே
 நானடா விப்படியோ யறிந்ததாலே
 நாதாத்த வடிவேலும் நமக்குள்ளாச்சு
 கோனடா இம்மென்ற மவுனம்விட்டாற்
 குடிகெட்டு இடிவிழுத்து கொல்லும்பாரே. 163

பாரப்பா முன்சொன்ன பூவுங்கூட்டிப்
 பாலகனே பாரையுப்புச் சமஞ்ச்சேர்த்து
 ஆரப்பா அமுரியுப்பவ் விடைக்குச் சேர்த்து
 அப்பனே முன்சொன்ன மூலியெல்லாம்
 நேரப்பா அரைத்திடுவாய் முன்போலமைத்தா
 நிலையான காரமுந்தான் சமஞ்ச்சேர்த்து
 தேரப்பா முன்போலே புடமேபோட்டுத்
 தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானங்கொள்ளே. 164

கொள்ளடா வெடுத்திடவே சுண்ணமாச்சு
 கொடியகொரு திரணமெல்லாது கொதித்துப்போச்
 அல்லடா சுண்ணமது சுருக்கமெத்த
 அண்டரிண்டஞ் சேர்த்தெழுந்த அருமையாலே
 வில்லடா எந்நெருக்க துநரநலும்
 வெகுருக்கு வெகுருக்கு வெடியுப்பையா
 சொல்லடா சொல்லாகேரிந்தபபுவைத்
 துருசினுட கொடுமையுந்தான் சூட்டுவேனே. 465

சூட்டுவேன் துருசுதுவும் விராகன்பதது
 சொல்லாக வேளைச்சா கன்னிநூர்
 நாட்டுவாய் போட்டுமகை மெடுத்துக்கொண்டு
 நலமாக முப்பூவின் சுண்ணத்தண்ணைக்
 கூட்டுவாய் பணவீடைதான் மேலேபூரி
 குருவான பராபரையை மானதி மெண்ணி
 வாட்டுவாய் பதநெருவிற் புடத்தகப்போடு
 வாடாத சுண்ணமது வலுந் துப்போச்சே. 466

போச்சடா துருசினுட சுண்ணம்போலே
 பூதலத்திற கிடையாது புகழ்ந்துபாரு

வாச்சடா மேருவுந்தா னிதி லுண்டாச்சு
 வள்ளலுந்தா னனுதினமும் வாழலாச்சு
 ஏச்சடா சொல்லவில்லை யிந்தச்சுண்ணம்
 ஏகாந்த முப்பூவின் கிருபையாலே
 மூச்சடா தானடங்கி மேலேயேறும்
 மூதண்டச் சுண்ணமென்று டர்க்கம்பாரே. 467

பாரப்பா சவுக்காரம் விராகன்பத்து
 பாலகனே வாங்கியடா நிறுத்துக்கொண்டு
 ஆரப்பா மேனிச்சார் சாமமொன்று
 அப்பனே சுருக்கிட்டு எடுத்துவாங்கி
 நேரப்பா முப்பூவின் சுண்ணத்தாலே
 நீமகனே பணவிடைதான் சுற்றிப்பூசித
 தேரப்பா பத்தெருவிற் புடதலதப்போடு
 சிவசிவா செந்தூரஞ் சிவந்துபோச்சே. 468

போச்சடா செந்தூரம் ரவிபோற்காந்தி
 புவலையுட ிஜமென்று மிகற்குப்பேரு
 ஆச்சடா சவுக்காரச் செந்தூரம்போலே
 ஆரநிவா ருலகத்தில் சித்தர்மைந்தா
 வாச்சடா லோகமெல்லாம் பொன்னாய்ப்போச்சு
 வாசியிலே யனுதினமும் வாழலாச்சு
 பேச்சடா போரதே யிந்தப்பேச்சு
 பெலத்ததடா காயசித்தி வலுவைப்பாரே. 469

பாரடா விதனாலே நவலோகங்கள்
 பாலகனே செந்தூர மாகிப்போகும்
 ஆரடா முப்பூவின் சுண்ணம்வேணும்
 அடங்காத காயசித்தி யாகவேணும்
 ஏரடா வாசிமயி லேறவேணும்
 ஏகாந்தப் பரததோடே யிருக்கவேணும்
 தேரடா நூல்பார்த்துத் தேறவேணுஞ்
 ஜெகத்திலுள்ளோ ரறியாமல் வாழ்த்தத்தானே.

தானென்று சொல்வதற்கு வாயுமேது
 சங்கற்ப மறியாரைச் சமயத்தோரை
 தானென்று மென்னாலே சொல்லப்போமோ
 ஞாயிறையுந் திங்களையுஞ் சேராப்பேரை

கோணென்றுங் குருவேன்றுந் துதிக்கப்போமோ
 குணமான முப்புவின் குருவில்லாட்டால்
 தேனென்ற வழதரச முண்ணப்போமோ
 தெளிவான மோனம்விட்ட சித்திதானே. 471

காண்டா கடுங்காரச் சுண்ணமாச்சு
 கைகண்ட வித்தையடா சித்தர்சொல்வார்
 தானடா பஞ்சசத்தி சுண்ணமென்றாற்
 சராசரங்கள் முழுவதுமே கங்கமாச்சு
 ஊனடா வுடனுயிரு முறவதாகுப்
 ஒடுங்காத காந்தஞ் செந்தூரமாகும்
 நானடா சுண்ணமதை யறிந்துகொண்டு
 நானிலத்திற் சிந்துவீயா யாடினேனே. 472

ஆடினேன் பஞ்சத்தி கிருபையாலே
 ஆடங்காத காயசித்தி யாகப்போச்சு
 நாடினேன் மூன்றெழுத்து விஞ்ஞையாலே
 ஆடங்காத காயசித்தி யாகப்போச்சு
 கூடினேன் நங்கையஞ்சு முண்டதாலே
 கோடான கோடிவரைக் குகையைக்காத் தேன்
 பாடினேன் பாவமெல்லா மகற்றி மடந்தா
 பஞ்சசத்தி வேலெடுத்து வந்தேகானே. 173

காண்டா யாகாதி பலக்கவோ னும்
 கண்மணியே அம்மணியைப் போற்றவே னும்
 தானடா வீராகதகான் தியானம்வே னும்
 சங்கற்ப மறிந்துமுறை சாரவே னும்
 கோனடா மனங்கொணு திருக்கவோ னும்
 குவிந்த பூசை கண்ணறிந்தே போற்றவே னும்
 நானடா இயம்பென்ற மவுனங்கண்டு
 நாடினேன் சிவலோக வாழ்கறகப்பாரே. 174

பாண்டா பஞ்சசத்தி நிர்சைக்கெல்லாம்
 பாலகனே நவகநிக தியானம்வே னும்
 ஆபடா ஆதித்தன் றினைநிறுத்து
 அருளான வுகாரமலரோ அவர்களுட்
 தேரடா வித்துவிட்டு ஒங்காரங்காட்டி
 நிலைத்திடவே யூருருவச் சூலமிட்டு

சேரடா விந்துக்கு னுகாரஞ்சாத்திச்
சேபித்திடுவா யும்மென்றே தியானங்கூடே. 175

கூடியே பஞ்சகர்த்தா னாவருக்குங்
குவித்திடுவா யாவரவர்கள் பீஜஞ்சாத்தி
சேடியே யவமென்ற விராகுகேது
சேபித்திடவே யவர்களுட பீஜமைததா
நாடியே யிராகுவுக்கேசங் காரஞ்சாத்தி
நாட்டிடு கேதுவுக்குறிங் காரமைந்தா
வாடியே திரியாமல் வநதுவட்டம்
மைந்தனே இட்டிடவே வாய்க்கூட்பாரே. 176

பாரப்பா அவரவர்கள் பீஜமெல்லாம்
பாலகனே விந்துநடுக் குள்ளேவைத்து
தேரப்பா ஓங்கராஞ் சுததிககட்டி
நிலைத்திடவே சூலமிட்டுக் குடபத்தன்னைத்
தேரப்பா தெர்ப்பைமா வலையுஞ்சாத்திக்
தெளித்திடவே கன்னிநூல சுற்றிககட்டி
ஆரப்பா அடசதையும மடியிற்றுககி
அஷ்டகர்ம வாலையென்றே தியானங்கொள்ளே.

கொள்ளடா தேவிபரா சத்தியென்று
குருவான பாபரதன, மனதிலெண்ணி
அல்லடா ந்யாக சாலேகட்டி
அப்பனே நவககிரகந தன்னைமாட்டிச்
சொல்லடா குளிகனையும் யாகந்தன்னிற்
சொல்லியே இம்மென்று நடுவேசாத்தி
வில்லடா பூரணமும் வெளியாயப்போகும்
மேலான வேலவந்து வாய்க்கும்பாரே. 478

பாரப்பா நவககிரகந தன்னைமைந்தா
பரிவான ரவியல்லோ தாயுமாச்சு
ஆரப்பா சோமனெடு பஞ்சகர்த்தாள்
அடங்காத ராகுவொடு கேதுமைததா
தேரப்பா இவர்கள்நவக கிரகமாசு
நிலையான நவசிங்க மென்றும்போய்
தேரப்பா இவர்களுன்றிப் பூரையேது
தெளிந்தவர்க்கே பஞ்சசத்தி நருகுவானே. 479

தருகுவா ளஷ்டகர்ம வாலைமைந்தா
 சத்தியமாய்த் தோலாசை யற்றபேர்க்கு
 வருகுவாள் அங்கிலியு மென்றுசொல்லி
 வாசியுமே யாயிரத்தெட் டடங்கினுக்கால்
 உருகுவா யஷ்டகர்ம சித்தியாகும்
 ஓகோகோ ஆசையற்று உறவுமற்றுப்
 பெருகுவாய் இம்மென்றே மவுனம்பூட்டிப்
 பேசாதே குலதெய்வத் தன்னைக்கானே.

480

காண்டா மூன்றெழுத்தை யறியமாட்டான்
 கங்குரவி தனைக்கடந்து இருக்கமாட்டான்
 தானடா பந்தனங்கள் சொல்லக்கேளு
 தாயாராம் பராசத்தி வாலைக்கெல்லாம்
 கோனடா தீட்சைபத்தா மகாரபீடம்
 கொளுத்தடா திக்குபந்த னங்களாக
 நானடா பந்தனங்கள் செய்துமைந்தா
 ஞாயிறிலே திங்கையு மடக்கினேனே.

481

அடக்கினேன் திக்குபந்த னங்களாலே
 அஷ்டகெஜம் அஷ்டவஸ்து அருளுமாச்சு
 மடக்கினேன் மூன்றெழுத்து விபரத்தாலே
 முன்பின்னா யோடுகிற கலையுமாறி
 மடக்கினேன் காலறிந்து மைந்தாநானும்
 மாறாத வாசனையை மறந்துதள்ளித்
 தடக்கிநா பேசாதே அகாரமூலஞ்
 சாதித்தா லவராமென் றதுதான்பாரே.

482

பாரப்பா தேவபஞ்ச சத்திக்கெல்லாம்
 பாலகனே மானதமாம் பூசைசெய்ய
 ஆரப்பா நிறைந்தவர்ன நகையுஞ்சீலை
 யாத்தாட்கும் வடுகனுக்கு மங்கேசாத்தி
 நேரப்பா கிட்டகுண் டலமுஞ்சாத்தி
 நீமகனே விராகத்தாள் தனக்குமைந்தா
 வேரப்பா பேசாதே யாத்தாளுக்கும்
 வெகுவாகப் பஞ்சசத்தி மேலேசாத்தே.

483

சாத்தடா மணிமந்தர நீபதுபஞ்
 சகலகலை வாணியென்றே யருளைப்போற்றி

வாழ்த்தடா இம்மென்றே மவுனந்தாக்க
வஸ்துவென்றே யுனைக்கானும் நினைந்துகொண்டு
வாழ்த்தடா மானதமாய் பூசைமெத்த
வென்மகனே தேகத்திற் பழுதில்லாமற்
காத்தடா பூசைசெய்வாய் மவுனமநோக்கிக்
காலனுந்தா னப்புறமுங் கடப்பான்பாரே. 484

பாரப்பா நமநமா வென்றுசொல்லிப்
பாலகனே பூஷணங்கள் பூட்டவேணும்
ஆரப்பா தேவிக்கிப் படிபூட்டி
யஷ்டகர்ம வாலையென்றே வருளைப்போற்றி
நேரப்பா செவ்வரளிப் புஷ்பத்தாலே
நீமகனே தேவிகர்ச சீனையுஞ்செய்து
தேரப்பா விநதுவிலே மனக்கண்ணடி
தேவிபஞ்ச சித்தமென்றே திடமாய்ப்போற்றி. 485

போற்றுதற்கு லகுவல்ல வாய்ப்பேச்சல்லப்
புத்திரனே மூன்றெழுததை விட்டபோர்க்கு
எற்றுதற்கு மவுனமதை விட்டபோர்க்கு
எந்தாளு மஷ்டகர்மஞ் சித்தியில்லை
வாழ்த்துதற்கு ஆயிரத்தெட் டடங்கும்போது
வந்ததடா வாலையுட வருதமைந்தா
காற்றிலையு மதிகமடா ஆத்தான்பாதங்
காட்டாதே லோகத்தார் தனக்குப்பாரே. 486

பாரடா அங்கிலியு மென்றால்மைந்தா
பாலகனே திசையடா நசலாந்தீர்
ஆரடா இம்மூல மறியாரில்லை
பாரத்தாடகு மாயிரத்தெட் டொடுங்கவேணும்
வேரடா மாலையிலே மனத்தான்நாட
வீணாக வெடுத்தமுறை தவறிப்போச்சு
தேரடா தவறாமற் கவனம்வைத்துச்
சிந்தித்துப் பார்த்திடவே தெளிந்துபோச்சு. 487

போச்சடா தெளியவென்றால் லவருமல்ல
புத்திரனே இந்தமுறை செய்யவேணும்
ஆச்சடா செய்கையிலேமோகமானால்
அஷ்டகர்ம வாலையுட அருளும்போச்சு

நீச்சடா வெறும்பேச்சாற் பூசையென்று
 நீணிலத்திற் செத்தவர்க ளனந்தங்கோடி
 மூச்சடா மேலேறி நெஞ்சுதன்னில்
 முழங்குமடா கருவியெனறே வாயுதானே 487

தானென்ற கருவியுந்தா னுயரபாயுஞ்
 சத்தியமாய் நீதானும் பதறிடாதே
 கோனென்ற குருவருளால் மைந்தாகேளு
 குருவான முப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைத்
 தேனென்று பணவிடைதான் கொண்டாயாளுற்
 சிவசிவா நிலைதனிலே சேர்ந்துபோகும்
 நானென்ற வாயுவெல்லா மொடுங்கிப்போகும்
 நமன்பாச டானதுவும் நாசமாச்சே. 489

ஆச்சடா அஷ்டகர்பம் வாலேபோலே
 அருளான ஞானமுநதான் கிடை யாதப்பா
 வாச்சடா கிடைததோர்க்கு யோகித்தி
 வழலையென்ற முப்பூவின் பார்க்கஞ்சித்தி
 காச்சடா கங்குலவீக ருள்ளேசோகருங்
 கலந்தெழுந்த கருவியெல்லாம் பொசுக்கிப்போகும்
 மூச்சடா மேலெகருங் கீழ்நோக்காது
 மூன்முககுப் பிடர்யுநதான் முட்டினேனே. 490

மூட்டினேன் முன்பின்னுட் மித்த நூலில்
 மோசமாய்ச் சொல்லவில்லை பொழிதான்மைந்தய
 நாட்டினேன் செந்தாரஞ் சுண்ணமாய்க்கம்
 தலமான துருசோந் வழலைப்போகருங்
 காட்டினேன் வெளிதிறந்த இத்தநூலிற்
 உபாலியஷ்ட காமியுட் கிருபையாலே
 மூட்டினேன் திறந்திட்டேன் வெளியாய்விண்டேன்
 மும்மணியு மிதுவாசக போதிப்பாரே. 491

பாரப்பா பஞ்சமத்தி யஷ்டகர்பி
 பாலகனை ஒன்றாகும் பழுதில்லாமல்
 ஆய்ரா விராகததா ளவட்கு உதானும்
 ஐயையோ முன்னோடு பிறவியானான்
 தேரப்பா வடுகனைன்றற் சிவனுடாச்சு
 நிதயவிரம் சாரியென்று மவர்க்குப்பேரு

